

DATED
NEWS
DELIVER BY
SATURDAY
AUGUST 6

LAIKS

WEEKLY NEWS
PERIODICAL
POSTAGE PAID
AT METUCHEN, NJ
AND ADDITIONAL
MAILING OFFICE
(USPS 301-500)
ISSN 1089-8832

Published 48 times per year except the first week of May, the last week in June, the second week in September, the last week in December

Published weekly by: Latvian Newspaper "Laiks", Inc., 596 Middlesex Ave., Metuchen, NJ 08840

POSTMASTER: Send address change to: "Laiks", 596 Middlesex Ave., Metuchen, NJ 08840

Phone: 732-549-0445; Fax: 732-549-0466; E-mail: LaiksDSR@aol.com

Lasiet tīmeklī!
www.laiks.us

Volume LXII Nr. 30 (5537)

2011. gada 6. augusts – 12. augusts

Ministru prezidents Valdis Dombrovkis Ņujorkā iepazīstina ar Latvijas ekonomiku

Ņujorkā 21. jūlijā pie apaļā galda tikās vairāk nekā 40 personu – lielo banku *JP Morgan Chase* un *Deutsche Bank*, privātu ieguldījumu fondu, aģentūras *S&P un Moodys*, politisko pētījumu institūtu, Ņujorkas pavalsts banku, finansiālās preses (*Bloomberg News* un *Wall Street Journal*) u. c. pārstāvji, kuŗus interesē Latvijas ekonomika un pieredze finansiālās krīzes pārvarēšanā, Latvijas pašreizējais politiskais stāvoklis un ieguldījumu iespējas Baltijā. Tikšanās rīkoja Latvijas Republikas goda konsuls Ņujorkā Daris Dēliņš.

Ministru prezidents Valdis Dombrovkis uzrunā izskaidroja Latvijas ekonomikas krīzes iemeslus, valdības un starptautisko iestāžu ieteiktos atrisinājumus un panākumus, pārvarot neilglaicīgo ekonomisko situāciju.

V. Dombrovkis teica, ka cēlonis ekonomiskām problēmām

bija milzīgais optimisms Latvijā un pārējā pasaulē 2004. gadā, kad Latviju uzņēma NATO un Eiropas Savienībā. Sākās liela inflācija. Globālo ekonomisko problēmu dēļ sabruka nekustamā īpašuma tirgus. Tajā laikā ekonomiku Latvijā negatīvi ietekmēja arī bankas *Parex* darbība. Globālās krīzes dēļ internacionālais sektors pārtrauca finansiālo atbalstu, un Latvija nokļuva katastrofālā finansiālā stāvoklī. Strauji samazinājās iekšzemes kopprodukts (-25%), kā arī nodokļu ienākumi valstī. Reaģējot uz notikumiem, valdība nolēma, ka latu devalvēt nevar, jo devalvācija ir tikai īstermiņa atrisinājums. Lai atrisinātu ekonomikas problēmas, valdība pieņēma iekšējo devalvāciju, samazināja valsts izdevumus, valsts ierēdņiem algas un atlaida valsts darbiniekus.

Latvijai piešķīra Eiropas Savienības fondus reģionālai attīstībai,

lai stimulētu ekonomiku. Ekonomikas krīzes laikā Latvijas valdība palielināja bezdarbnieku sociālo atbalstu. Pieauga eksports, jo ekonomiku nevarētu uzlabot tikai ar Latvijas iekšējo tirgu. Latvija arī sekmīgi turpina transitpārveidējumus starp Austrumiem un Rietumiem. Bezdarbs ir samazinājies, un paredzams, ka nākamā gadā iekšzemes kopprodukts pieaugs par 4%.

Sanāksmes dalībnieki interesējās, kad Latvijā ieviesīs eiro. Ministra prezidents skaidroja, ka eiro zīnā ir stingras kontroles, diemžēl patlaban kontroles mehānisms netiek ievērots. Ministra prezidents arī atgādināja, ka lāta vērtība ir atkarīga no eiro vērtības. Eiro vērtības pieaugums vai samazināšanās ietekmē lāta vērtību. V. Dombrovkis arī pieminēja, ka valdībai jānodrošina finanču stabilitāte. Bija jautājums, kāpēc Latvijā nesākās nemieri. Ministru

prezidents atbildēja, ka valdības pārstāvji tautai izskaidroja ekonomikas problēmas un bezdarbniekiem piedāvāju pabalstus. Sanāksmes dalībnieki secināja, ka latviešu raksturo spēja pārvarēt nelabvēlīgus apstākļus. Uz jautājumu par pavalstniecības likumiem atbilde bija, ka Eiropas Savienība ir izpētījusi Latvijas pavalstniecības likumus, lai tie atbilstu prasībām.

Apapaļā galda sanāksmes dalīb-

niekiem Latvijas goda konsuls Ņujorkā dāvināja grāmatu *How Latvia Came Through the Financial Crisis*, ko sarakstījis Latvijas ministru prezidents Valdis Dombrovkis un zviedru tautsaimnieks Anders Aslunds. Grāmatu izdevis Pētersona institūts (Peterson Institute), to var iegādāties tīmeklī: <http://bookstore.piie.com/bookstore/6024.html>

M. P.

Latvijas Republikas goda konsulāta atklāšana Ziemeļkalifornijā

Ziemeļkalifornijas latviešu sabiedrības dzīvē š. g. 16. jūlijs izvērtās par nozīmīgu, varētu teikt, pat vēsturisku dienu. Latvijas valsts ministru prezidents un Latvijas vēstnieks ASV Andrejs Pildegovičs ar pavadoņiem – valdības pārstāvjiem, premjēra padomniekiem un Latvijas uzņēmējiem viesojās vairākās ASV pavalstīs, arī Kalifornijā. Šejienes latviešu sabiedrībai pirmo reizi bija iespēja tikt ar tik ievērojamām Latvijas Republikas valdības amatpersonām. Jāapsveic ministru prezidenta Valža Dombrovskā iniciatīva nodibināt nopietnus sakarus ar Amerikas politiķiem un uzņēmējiem.

Sanfrancisko tikšanās ar viesiem notika latviešu Draudzes namā pulksten vienpadsmitos no rīta, un tai bija atvēlēta tikai viena stunda. Delegācijas programma bija ļoti piepildīta, ierēķinot katru stundu un minūti. Taču latviešu saime bija priecīga arī par īsu tikšanos. Ar viesiem iepazīstināja Ziemeļkalifornijas latviešu biedrības vicepriekšsēdis Andris Ramāns. Uzrunu teica Latvijas vēstnieks ASV Andrejs Pildegovičs, ministru prezidents Valdis Dombrovkis un jaunieceltā goda konsule Ziemeļkalifornijā Līga Hoja (*Hoy*). Viesi īsumā pastāstīja par ceļojuma mērķi un nākotnes plāniem Latvijas ekonomiskajā attīstībā,

Priekšā: Latvijas ministru prezidents Valdis Dombrovkis, goda konsule Ziemeļkalifornijā Līga Hoja, Latvijas vēstnieks ASV Andrejs Pildegovičs, ministru prezidenta ārlietu padomniece Solveiga Silkalna

kas ietilgušās ekonomiskās krīzes dēļ pašlaik ir visu uzmanības centrā. Arī notiekošo politikā var uzskatīt par krīzi, jo pēc nedēļas jābalso par vai pret Saeimas atlaišanu. Pēc uzrunām bija iespēja viesiem uzdot jautājumus par stāvokli dzimtenē. Laika trūkuma dēļ atbildes bija īsas, bet pietiekami kodolīgas, lai saprastu, ka delegācijā ir zinīgi un enerģiski cilvēki. Latviešu draudze un biedrība bija sagādājušas atspirdzinājumus, Kalifornijas vīnu un smalkas uzkodas, kas bija pa prātam gan viesiem, gan vietējiem. Daži Latvijas uzņēmēji bija pārsteigti, redzot vairākus grozus pilnus ar pīrāgiem. Lepnās cepējas tikai smaidīja, piedāvājot vēl citus gardumus. Diemžēl pus-

stunda ir ļoti īss laiks, un ciemiņiem bija atkal jānododas ceļā. Pārējie latvieši tā nesteidzās un Draudzes namā pavadīja jauku pēcpusdienu.

Pulksten trijos Belvederas jachtklubā notika Latvijas goda konsulāta atklāšana Ziemeļkalifornijā. Goda konsule Līga Bauere Hoja pati ir burātāja, tāpēc jachtklubā jutās kā savās mājās. Viņa vēlējas, lai Latvijas goda konsulāta atklāšanas svīnības notiek viņas sporta klubā, okeana krastā. Bija ieradusies arī Līgas ģimene – māte Vija Lindberga, dzīvesbiedrs Sorens, meita Annaviņa un dēls Torbens. Viesu vidū bija arī Līgas Hojas draugi un kolēģas, kā arī latviešu sabiedrības pārstāvji. Līga ir pie-

redzes bagāta profesionāle, viņai bijuši atbildīgi amati finanču uzņēmumos Sanfrancisko, piemēram *Bank of America*, *Barclays Global Investors*, tagad *Franklin Templeton Investments*. Līga beigusi Stanforda universitāti, ieguvusi pieredzi ekonomikā, viņa dziļi mīl savu senču dzimteni Latviju – droši vien tie bija galvenie faktori, kāpēc Līgu Hoju izvēlējās goda konsula amatam.

Atklāšanas ceremonijā runu teica Sanfrancisko jachtkluba komandors Roberts Hellers. Viņš zināja pastāstīt, ka Rīga ir sena Hanzas savienības pilsēta. Sanfrancisko pilsētas galvas pārstāvis novēlēja veiksmi, paužot atbalstu sakariem ar Latviju. Vēstnieks Andrejs Pildegovičs dalījās atmiņās par savu pirmo vizīti Sanfrancisko. Viņš pirmoreiz bijis Amerikā, un viņam radies vislabākais iespaids. Valdis Dombrovkis atzinīgi novērtēja Latvijas goda konsulāta atklāšanu Sanfrancisko, jo vienmēr jutis dedzīgu Sanfrancisko apkaimes latviešu atbalstu. Latvijas delegācija ar lielu interesi uzņēma Stanfordas biznesa skolā un Silikona ielejas uzņēmumos. Šis tikšanās bijušas nozīmīgas, un jaunais goda konsulāts varētu veidoties par ideju un rīcības centru jaunām iniciatīvām. Andris Bērziņš uzrunāja klātesošos latviešu-amerikāņu biznesa

asociācijas vārdā. Sirsnīgu runu teica gan amerikāņu, gan latviešu sabiedrībā ļoti pazīstamais advokāts Justs Karlsons. J. Karlsons nekavējoties izmantoja savas profesionālās zināšanas un pieredzi, lai palīdzētu neatkarībai atguvušajai Latvijai. Viņš atgādināja tos laikus, kad trimdas vecākā paaudze organizējās biedrībās un apvienībās, ziedojot savu darbu Latvijas nākotnei. Viņa paaudze piedzīvoja, ka īstenojās vecāku un vecvecāku ilgi lolotā cerība – Latvija atguva neatkarību. Tagad iespējas ziedot savu spēku un gudrību Latvijas labā ir jaunai paaudzei. Viņu palīdzība Latvijai būtu vislabākā dāvana. Justs Karlsons piebilda, ka jaunajai goda konsulei Līgai Hojai piemīt enerģija un spēks, un varam priecāties, ka sabiedrības nākotni veidos cilvēki ar stiprām rokām un karstu sirdi.

Ministru prezidents Valdis Dombrovkis un Līga Hoja, atklājot konsulātu, pārgriezta sarkano lenti. Goda konsule aicināja latviešus sadarboties, ierosināt jaunas idejas, lai katram būtu iespējas izmantot savu pieredzi un talantu.

Pēc svinīgās sarīkojuma daļas apmeklētāji saulainajā Kalifornijas pēcpusdienā pakavējās pie glāzes vīna un uzkodām.

Biruta Magone

Latvian newspaper

LAIKSFrequency: WKLY EXC 1ST WK - MAY; LAST WK - JUN;
2nd WK - SEPT; LAST WK - DEC**Latviešu nedēļas laikraksts**Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā
Redakcija Rīgā, Ausekļa ielā 14-2, Rīga, LV-1010, Latvija.
Tālr. +371 67326761, fax +371 67326784,
e-pasts - redakcija@laiks.us
mājaslapa - www.laiks.usKantoris ASV: 596 Middlesex Ave., Metuchen, NJ 08840, USA
Tālr. 732-549-0445, fax. 732-549-0466, e-pasts - LaiksDSR@aol.comAbonēšanas maksa ASV dolāros: 1 gadam US \$ 130.00;
6 mēn. US \$ 75.00; 3 mēn. US \$ 42.00.Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtītus materiālus izmantot arī saīsinātus.
Laikrakstā iespējams, ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos
rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli par pašu jautājumu
var arī nesaskanēt.

Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklamdevējs.

Redaktore: Ligita KovtunaTālr.: +371 67326761, +371 29439423, fakss: + 371 67326784,
e-pasts: ligita@laiks.us
Rīgā, Ausekļa ielā 14-2, LV-1010**Redaktore ASV:** Astra MooraTālr./fakss: 818-980-4748, e-pasts: laiks@juno.com,
astere2000@aol.com (fotografijām)

6157 Carpenter Ave. North Hollywood CA 91606 USA

Kanadas ziņas: Mārtiņš Štauers: tālr.: 514-639-8722,e-pasts: stauvers@yahoo.ca, 104-3000 Notre Dame Street,
Lachine, QC, H8S 2H1Rūdolfs Norītis: tālr.: 416-425-4613, fakss: 416-425-4615,
5 Shady Golfway, Unit 1416 Don Mills, ON M3C 3A5**Reklāma laikrakstā Laiks un mājaslapā www.laiks.us**ASV - Tālr. 732-549-0445, fax. 732-549-0466,
e-pasts - LaiksDSR@aol.comRīgā - Ausekļa ielā 14-2, Rīga, LV-1010, Latvija.
Tālr. +371 67326761, fax +371 67326784,
e-pasts - redakcija@laiks.us**ABONĒJIET LAIKRAKSTU**

"LAIKA" abonements ASV maksā: 3 mēnešiem	US \$42,-
6 mēnešiem	US \$75,-
1 gadam	US \$130,-
Gaisa pasts 1 gadam ASV	US \$215,-
Ārpus ASV "LAIKS" tiek piesūtīts tikai pa gaisa pastu	
Kanadā 1 gadam	US \$225,-
pusgadam	US \$120,-
Latvijā 1 gadam	US \$220,-
pusgadam	US \$115,-
Citur pasaulē 1 gadam	US \$280,-
pusgadam	US \$150,-

Abonenti bez maksas saņems sešus "Jauno Laiks" pielikumus
un gada beigās nākamā gada kalendāru.**"Jauno Laiks"** 6 numurus var pasūtīt atsevišķi.
Maksa US \$20,-Abonēšanas maksu var atsūtīt ar čeku vai naudas pārvedumu
(rakstot čeku uz "Laiks - Latvian Newspaper Inc." vārda).
Lūdzam noteikti norādīt, no kuŗa laika vēlas laikrakstu abonēt.

Laikraksts Laiks 596 Middlesex Ave., Metuchen, NJ 08840, USA

Lūdzu piesūtīt man laikrakstu "LAIKS" no _____

līdz _____ uz _____ mēnešiem uz sekojošo adresi:

(Mr./Mrs./Ms.) _____

Tālrunis _____

E-pasts _____

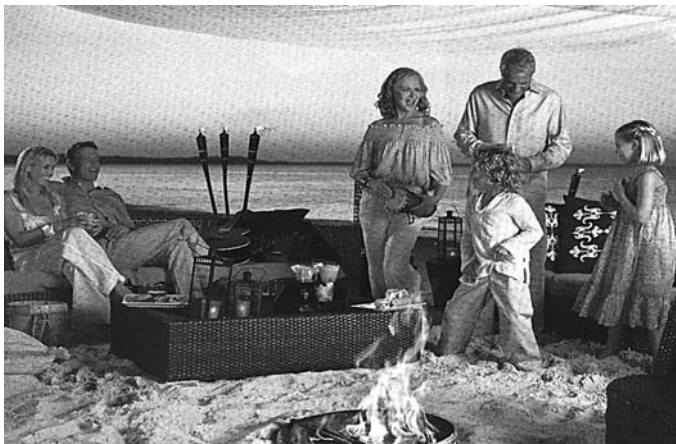
Pievienoju čeku, Money Order par US \$ _____

abonementa uzsākšanai/pagarināšanai (nevēlamo svītrot)
Ja adrese mainīta, lūdzam uzdot arī agrāko adresi.**LŪDZAM IEGAUMĒT** - abonementu uzsākšanas,
pagarināšanas un adrešu maiņas veic 3-4 nedēļu laikā.**LAIKU** varat pasūtīt arī Rīgas redakcijāLietojiet www.laiks.us**VAI VĒLATIES
SLUDINĀJUMU
KRĀSĀS?****Pastāstiet mums
par sevi un savu
nodarbošanos!
LAIKA lappusēs
varat apsveikt
savus draugus un
kolēģas!**Laikraksts *Laiks*
(pielikums *JAUNO
LAIKS*) piedāvā jums
iespeju ievietot
KRĀSAINU sludinājumu
**2011. gada
34. numurā.**Visi krāsainie sludinājumi
tiks ievietoti īpašā
lappusē,
un sludinājuma cena būs
par 30% augstāka.
Laipni lūdzam KRĀSAINO,
pilnīgi gatavo („Camera
Ready”) sludinājumu
līdz **26. augustam** nosūtīt
tieši uz Rīgas redakciju.Par tehniskiem jautājumiem
rakstīt Madarai -
redakcija@laiks.usVispār. info:
DIĀNA SIMMONS RUDŽĪTE:
596 Middlesex Ave., Metuchen,
NJ 08840, USA.,
Tālr.: 732-549-0445,
e-pasts: LaiksDSR@aol.com.**Darbu uzsākusi ASV
vēstnieces Latvijā vietniece
Karina Maklelanda**ASV vēstniecība Latvijā paziņo,
ka darbu sākusi ASV vēstnieces
Latvijā vietniece Karina Mak-
lelanda (*Caryn McClelland*).„Esmu patikami satraukta,
ierodoties Latvijā”, komentē K.
Maklelanda. „Pēdējo gadu esmu
pavadījusi Vašingtonā, mācoties
latviešu valodu, kā arī „virtuāli”
iepazīstot Latvijas iedzīvotājus
un viņu kultūru. Tagad redzot
Latviju klātienē, droši varu apgal-
vot, ka tā ir tikpat skaista kā
fotografijās, ko redzēju līdz šim.
Ar nepacietību gaidu tikšanos ar
Latvijas iedzīvotājiem, lai
turpinātu darbu un stiprinātu
saikni starp ASV un Latviju,”
turpina K. Maklelanda.Iepriekšējā amatā Karina Mak-
lelanda pildīja Ģenerālkonsules
pienākumus ASV Ģenerālkonsul-
sātā Surabajā, Indonēzijā, kas
aptvēra Indonēzijas arhipelāga
austrumu pusi no Austrumu
Javas līdz Moluku salai, tai skaitā
ASV Konsulāro aģentūru Bali.
Maklelanda iepriekš strādājusi
arī par politisko un ekonomisko
lietu padomnieci Ašgabatā, Turk-
menistānā un Konsulāro lietu
padomnieci Dublinā, Īrijā.Maklelanda savas karjeras laikā
strādājusi arī par ASV prezidenta
un Valsts sekretāra vecāko pa-

Karina Maklelanda

domnieci, Kaspijas jūras liča
enerģētikas lietu padomnieci
Vašingtonā.Maklelanda ieguvusi maģistra
grādu ASV Nacionālajā Armijas
kara koledžā, ASV Nacionālajā
Aizsardzības universitātē un
Sanfrancisko Valsts universitātē.
Bakalaura gradu viņa ieguva
Kalifornijas universitātē Losan-
dželosā. K. Maklelanda pārvalda
latviešu, indonēziešu un krievu
valodu. Rīgā viņa ir ieradiesies
kopā ar meitu.**LASĪTĀJU BALSIS****Vēl par baltiešu dīpīšiem**Lasot Valža Liepiņa pārskatu
(Laika 26. nr.) par Bena Šeparda
grāmatu „Gaŗais ceļš mājup”
(*The Long Road Home*) var ras-
ties iespaids, ka B. Šepards
baltiešu dīpīšus novērtē labvēlīgi.
Tā diemžēl nav. Tiesa, baltieši
raksturoti kā izglītoti, rosīgi,
uzņēmīgi un kārtīgi, bet nav
šaubu, ka zemtekstā viņi uzskatītipar nacistu kolaboracionistiem.
Šādu iespaidu autors rada, citējot
vērus, un par to liecina arī viņa
paša izteicieni.Daži piemēri: „Having collabor-
ated with the Germans, the
Balts now „posed as war victims
and exploited the charity of
UNRA.” (235. lpp.); „...Baltic
peoples in Germany whose posi-
tion was a source of embarrass-
ment to all the Great Powers...”
(265. lpp.); „American Jews were
astonished by the number of
Latvians with children and loads
of possessions. According to
Abraham Duker, „One of the
ways to identify collaborationists
was to see which ones had their
children with them. Those who
had been taken as slave laborers
had been separated from their
families.” (380. lpp.); „Nazi war
criminals came here by the thou-
sands...” (408. lpp.); „They
(Balts) are red hot Fascists ...
may they never step on fair
Canadian soil.” (436. lpp.)B. Šeparda grāmatā ir arī gaŗā-
ki pārskati par ukraiņiem, poļiem
un žīdiem, bet gandrīz nekas par
baltiešu vēsturi un kā baltiešu
dīpīši nokļuva Vācijā. Baltijas
valsts okupācija tiek pieminēta
sakarā ar žīdu šaušanu Lietuvā.B. Šeparda grāmata ir intere-
santa, bet tā nekādā ziņā
baltiešiem nav labvēlīga.Bijušais dīpīts no Lādes
Māris Manteniņš**Riga Ven Travel Inc.****Pavadīsim atvaļinājumu kopā ar bērniem BEECHES
kūrortā vai bez bērniem pie SANDALS.**

Viena cena (All inclusive)!

Zvaniet - INESEI ZAKIS

32 South Penatquit Ave., Bay Shore, NY 11706-8815

Tālr.: 631-665-4455; 1-800-291-8311

Fax: 631-665-6164

E-pasts: RigaVen@aol.com

Pošamies uz Jubilejas balli!

Latvijas Nacionālās operas gilde Ņujorkā šoruden svinēs savu 20 gadu jubileju.

Šai jubilejai ir īpaša nozīme, jo gilde ne vien svinēs savas pastāvēšanas jubileju, bet arī atzīmēs Bruno Skultes "Vilkaču mantinieci" neseno notikušo pasaules pirmizrādi, kurai sekoja vēl divas izpildītas izrādes ar Andreju Jansonu pie diriģenta pulsta. Paldies Andrejam Jansonam par lielo darbu! Tie patiešām bija tautas svētki, un tie varēja notikt, pateicoties lielajai atsaucībai un devīgajiem ziedojumiem no gildes biedriem un labvēļiem visās pasaules malās. Tā bija gildes dāvana Latvijas tautai.

Jubilejas balle notiks 23. septembrī plkst. 7 vakarā Ņujorkas *West klubā, 3 West 51st Street*. Plānojam elegantu balli ar attiecīgu programmu, un aicinām gildes atbalstītājus, kā arī ikkatru, kas grib pavadīt jauku vakaru pie labas dejas mūzikas. Vēl ir atlicis nedaudz vietu, tādēļ iesakām

LNO soliste Ance Purmale

pasteigties, jo zāle nav sevišķi liela.

Programmas daļā dziedās Latvijas Nacionālās operas soliste Ance Purmale, kurā 2011. gadā ieguva maģistra gradu mūzikā un operdziedātājas profesionālo kvalifikāciju (profesores Lilijas Greidānes klasē) Jāzepa Vitola Latvijas Mūzikas akadēmijā. Studentu apmaiņas programmā

Erasmus Ance Purmale divus semestrus studējusi *Conservatorio di Santa Cecilia* Romā. Dziedātāja ieguvusi 1. vietu starptautiskā operdziedātāju konkursa *Giacomo Lauri Volpi* sekcijā *Giovani Promesse della Lirica* (Itālija).

Ance Purmale piedalījies dažādās meistarklasēs, koncertos un festivālos Latvijā un ārvalstīs.

Viņa debitēja LNO 2010. gadā ar Novices lomu Džakomo Pučīni operas "Māsa Andželika" iestudējumā, un 2011. gadā dziedāja Marutas lomu Bruno Skultes operā "Vilkaču mantinieci".

Baudīsim kokteiļus, koncertu, vakariņas, labus draugus un dejas pie iecienītā ansambļa „Pēdējais vilciens” deju mūzikas. Vēlams vakartērps.

Ieeja \$ 125.- no personas, ja piesakās līdz 15. augustam (\$150 piesakoties pēc tam). Čeks rakstāms uz LNOG vārda un nosūtāms: LNOG c/o A. Padegs, 2 Merry Hill Rd., Poughkeepsie, NY 12603-3214, USA. Tuvāka informācija pinnis@banet.net (917-270-4786)

Aija Pelše, LNOG priekšsēde

ASV parāds latviešu datorgrafika attēlojumā

Agrākais ASV prezidents Bills Klintonas reiz teica, ka Amerikas parādu summu varētu uzskatāmi attēlot, naudas zīmes sakraujot kaudzē, kas sniegtos 267 jūdžu augstumā.

Patlaban ASV parāds sasniedzis 14,3 triljonus dolāru, un visiem zināms, ka ASV valdības pārstāvji izmisumā lauza galvu, ko darīt.

Losandželosas latvietis, datorgrafikis Oto Godfrejs (*Godfrey*) savā mājaslapā WTFnoway.com vairākos attēlos parāda, cik liela ir ASV parāda summa – ar 100 dolāru zīmēm varētu noklāt divus futbolu laukumus un, sakraujot kaudzē, tā pārsniegtu Brīvības statuju un citas augstākās ēkas Ņujorkā. Oto Godfreja datorgrafikas darbus 26. jūlijā raidījumā „Panorāma” parādīja Latvijas televīzijas skatītājiem.

Losandželosas latviešus Oto nomierināja, ka Latvijas parāds,

paldies Dievam, nav tik liels; sakraujot latus kaudzē, tie Brīvības pieminekli nepārsniegtu.

Atdzimt pēc spēm

Ari šovasar, kā ik gadu, Latvijā ieradās trauslā māksliniece no Ņujorkas – Vija Vētra, dejojāja, choreografe, lektore, pedagoge, kas 88 gadu vecumā joprojām vada meistarklases Techniskajā universitātē indiešu, spāņu, grieķu senās dejas mākslas zinībās. Uz meistarklasēm un lekcijām dejas speciāliste šogad atkal tika uzaicināta Liepājas universitātē. Viņa ar prieku sagaidīja Siguldas senioru deju grupa, kam viņa atkal iestudēja indiešu dejas. To visu V. Vētra paveic, pārvarot nopietnas veselības likstas un nevērojot apaļo gadskaitli. Māksliniece pati jokodama saka – viņa esot nokļuvusi dubultā bezgalības zīmē. Astoņnieks tiešām atgādina bezgalības zīmi, turklāt divi šie cipari blakus nav nekāds joks.

V. Vētras šīs vasaras koncertam, kurā piedalījās arī viņas vadītā deju grupa „Rituāls”, bija īpašs svars, tas pieskārs skatītāju apziņai, jo programma bija **veltījums Japānas un Latvijas cietušajiem**. Šogad, kad Baigā gada atcerei aprit 70. gadskārta, šāda godbijīga upuru piemiņa saistīta ne vien ar temu, bet arī ar ieceri un tās izpildījumu. Deju kustības sugestēja ar īpašu filozofisku nozīmību, jo ievada skatītājus it kā citā pasaulē, kur viss sakārtots brīnumainā harmonijā. Zālē bija iestājies tāds klusums, ka, šķiet, varētu sardzirdēt tauriņu spārnu švīkoņu. Aizmirsās dienas iznīcinošā burzma, pārņēma miers un tāda kā pasaules nedalāmības izjūta.

Pirmā, Japānai veltītā deja iesākās klusumā. Mirkli vēlāk, V. Vētras gongam skanot, tam pievienojās japāņu tradicionālā mūzika Koto, Sjakuhaši. Vērojot melni baltos tērpos ģerbušās „Rituāla” dejojājas un arī V. Vētru, tā īsteni var pārlicināties, kāda ir minimālisma virziena jēga un princips viņas radītajā dejā, kas atstāj tik spēcīgu emocionālu iespaidu. Ar minimālismu mākslā dažkārt tiek aizbildināti nepabeigti, neiz-

Vija Vētra kopā ar komponistu Bruno Skulti 2x2 nometnē Ņujorkā 1976. gadā

strādāti ieceru uzmetumi, vēsas prāta konstrukcijas, ideju mazasinība. Bet V. Vētras jaunākajos skatuves darbos, arī pirms gada tapušajā „Saulspukē” maksimāls iespaids panākts ar minimālām, taču emocionāli piesātinātām kustībām. Arī melni baltie tērpi izceļ emocionālo piestrēdzinājumu. Labs ceļvedis V. Vētras choreografijās acimredzot ir otra viņas daiļrades stīga – glezniecība. Gleznieciskais elements dejās nereti saplūst ar kustību, veidojot tādu kā jaunu „starpžanru”.

Arī nākamais veltījums Latvijai – „Sēru deja”, kas tapusi ar J. Ivanova vokālīzi „Gājputni”, atstāj skaudru, savīļojošu iespaidu, sevišķi skulptūrālo veidojumu epizodos, kas ritmiski atkārtojas aizvien jaunās kompozīcijās, aizvien spēcīgāk audzējot apziņā atgādinājumu par tautas zaudēto brīvību un dzīvību. Pārpildītajā skatītāju zālē valdīja īpašais klusums, kas parasti apzīmogo mākslas darba radītu spēcīgu iespaidu. Kaut gan dejā vēstīts par mūsu tautas likteņa skarbāko

lappusi, tomēr tas darīts ar cildenu atturību kā rekvīēmā, tajā nav apokalipses drūmās noskaņas, no šīs un arī no Japānai veltītās dejas plūst gaisma un izlīdzinājums, cerība uz atjaunotni.

„Tā ir meditācija kustībā, piemineklis kustībā. Tas man tiešām bija iecerēts kā piemineklis netaisnajam nodarījumam, kā godinājums tautas traģēdijai, pēc kuņas nāk atdzimšana. Mūs nedrīkst stindzināt pagātnes zaudējumi un sāpes,” – tā V. Vētra sacīja pēc koncerta. „Vai tad Latvija nesāk atdzimt? Par spīti daudz kam. Par spīti tam, ko mēs paši darām ar savu valsti.

Es negribēju, lai koncerts ieslīgtu drūmā, skumjā kopnoskaņā, tāpēc nobeigumā dejuju Bacha tokātu, kurā aizvien saklausu tik daudz cerības, dzīves atjaunotnes prieka, tik daudz vitālas ticības atdzimšanai. Bacha mūzikā mani aizvien saistījusi doma par dzīvības mūžīgo riņķojumu. Arī Eliota deejā, ko savos koncertos esmu dejojusi, saklausu šo spēcīgo dzīvības

Foto: Inita Grimberga

Veltījums Latvijai – „Sēru deja”

aprites ideju. „Manā sākumā ir mans gals,” rakstījis dzejnieks. taču es nekad neesmu pieķērusies tikai šai domai, bet aizvien esmu domājusi pretējo – par dzīvības ritējumu. Tāpēc sev un citiem es bieži atgādinu – manā galā ir mans sākums. Tā ir mana pārlicība. Tādas ir Visuma likumības. Šāda doma man sniedz spirdzinājumu. Es tā domāju arī tagad, kad man aiz muguras ir tik daudz gadu.

Šogad, līdzjutot Japānas traģēdijai, man bija nemitīgi jādama par Latviju. Ne jau vienīgi sakarā ar deportāciju 70. gadadienu. Iestūdot koncertu, es vēlējos pēc iespējas skaidrāk dejas valodā paust nepieciešamību tautai garīgi atdzimt, izturēt skaidru virzību uz atdzimšanu. Meitenēm mēģinājuma laikā es skaidroju, ka Latvijai veltītā „Sēru deja” viņas personificē tautu, bet es esmu tautas balss. Skaidroju arī, ka okupācijas laikā tauta Latvijā bija spiesta sakostiem zobiem noraudzīties svešu varu un čekas mežonīgā patvaļā. Man, dzīvojot brīvajā pasaulē, bija iespēja runāt par tautas mēmām sāpēm. Es to uzskatīju par savu aicinājumu, kā vairākums trimdas tautiešu. Tāpēc arī uz Latvijas Neatkarības 50. gadadienu 1968. gadā mēs abi ar bijušo Nacionālā teātra aktieri Ansi Tipānu izveidojām koncertizrādi „Dzeja un deja”,

kurā skanēja arī latviešu komponistu – Arnolda Šturma un Bruno Skultes mūzika. Ar šo koncertu mēs izceļojām visu Ameriku un Kanadu, uzstājāties vismaz kādās 36 vietās.”

Šīs vasaras koncertā piedzima vienots dejas tēls, kas pēc ārveida atgādināja melnbaltu grafiku, kurā bijīga tautas upuru piemiņa bija ideāli sakausēta ar gaišu nākotnes vīziju. Par Latvijas turpmāko ceļu V. Vētra runāja arī pēc koncerta, tiekoties ar skatītājiem. Viņa ar cerībām runāja par jaunajiem politiķiem no *Visu Latvijai!*, par lielo lūzumu, ko viņa sagaida pēc Saimes atļāšanas, par katru individa atbildību valsts priekšā. Taču visvairāk Vija Vētra runāja par Laiku – ko tas dara ar mums, un ko mēs darām ar mums atvēlēto Laiku. Tas viss kopā ar Dz. Gekas filmu par V. Vētras pērnās vasaras dejas koncertu sakļāvās nozīmīgā kontekstā, jo režisore bija precīzi akcentējusi mākslinieces personību – ne vien kā krāšņu parādību, bet arī kā filozofu deju un dzīvē, kā cilvēku, kas pratis vadīt un savaldīt savu likteni, kā prasmīgs žokejs savalda trakulīgu kumeļu. V. Vētras koncertā un sarunās piesaucto atdzimšanas domu paspilgtināja viņas atdejojotā un norunātā Amerikas indiāņu dzeja „Lūgšana”.

Irena Lagzdina

LATVIEŠI NOMETŅO

Kursas vasara turpinās

Kursas vasaras skolā katru dienu ir vairākas mācību stundas, notiek dažādas nodarbības un sarīkojumi. No rīta pēc brokastīm Maija Riekstiņa vada dziedāšanas stundu, kurā piedalās visi audzēkņi. Pēc tās ir Viktora Pūpola vadītā vēstures un māc. Paula Barbina ticības mācības stunda. Pirms pusdienām latviešu valodas stundās skolotāji Inguna Galviņa, Edvards Hess un Zinta Kūlite māca gramatiku, sarunu valodu un literatūru. Katru dienu ir praktiskās nodarbības. Andris Rūtiņš māca kalt rotas, Inguna Galviņa un Zinta Kūlite – darināt dažādus priekšmetus no māla, Maija Atvara – rokdarbus, Viktors Pūpols-Petzals – spēlēt šahu, Inguna Galviņa – aust prievītes. Andris Rūtiņš ir „Kursas Kripatiņu” tehniskais redaktors, rakstus vāc un izlabo Inguna Galviņa, Iveta Kaņepa un Zinta Kūlite. Elektroniski „Kursas Kripatiņas” tiek izsūtītas draugiem visā pasaulē.

Pirmais dzejoļu vakars bija vēlīts Latvijas zeltam – dzintaram. Latviešu literatūrā var atrast daudz dzejoļu par dzintaru, tikai jāpameklē.

Kursas jaunieši ir aktīvi arī sportā. Šīs vasaras novusa turnīrā uzvarēja Markus Staško un Adele Nagaine. Nav nekāds brīnums, jo abi ir no Losandželosas, un droši

vien daudziem zināms, ka turienes latviešu namā bieži notiek treniņi un Jāņa Daugavieša rīkoti turnīri.

Pirmo sveiču dievkalpojumu vadīja mācītājs Pauls Barbins. Viņš aicināja atpūsties un visas raizes atstāt dievam. Skolas audzēkņi dziedāja vienkāršas meditātivās noskaņas dziesmas.

Virtuves darbinieces vāra ļoti gardus ēdienus, un Markus Staško un Pēteris Apsītis nākamā dzejoļu vakarā, kurā temats bija ēdieni, repoja par enčilādām un sautētiem kāpostiem, izpelnoties aplausus. Richards Pavlovičs nodeklamēja Klāva Elsberga dzejoli.

Gaidītais izbraukums uz kalnu Hurricane Ridge 11. jūlijā sākās agri no rīta. Laiks bija jauks, bez vēja, vairāki ekskursanti uzkāpa kalna virsotnē, no kuŗas uz visām pusēm paveras skaisti skati. Pļāvās un mežos gadījās stirnas.

Diemžēl nedēļas vidū sāka liet, nodarbības notika telpās. Nevarēja pat peldēties. Taču darāmā nevienam netrūkst. Jāgatavojas Mason aprīņa gadatirgum 29. jūlijā, kad šeltonieši atkal dzirdēs latviešu dziesmas un priecāsies par tautasdeļām. Kursas vasaras beigu koncertu, kas notiks 6. augustā, gatavo Maija Riekstiņa.

Šķiet, ka visi Kursas audzēkņi, skolotāji un darbinieki ir apmierināti.

Esi sveicināta, Gaŗezera vasara !

Gaŗezera sagatavošanas skolas (GSS) darbinieki: (no kreisās) audzinātājas Kristine Abula, Dženija (Jenny) Lāčkāja, GBD administratore Andra Sīpola, audzinātāji Janka Keizer, Kārlis Tolks, Ieva Siliņa un Aleksis Vizulis. Iztrūkst GSS pārzine Gunta Bērda (Beard)

Augsti pret debesu zilgmi Gaŗezera Karogu kalnā blakus ASV zvaigzņoti stripotajam karogam pland mūsu tautas sarkanbalti sarkanais. Nemainīgi, jau 46 vasaru, šie karogi no rītiem svinīgā cermonijā, izskanot Gaŗezera vasaras vidusskolas audzēkņu dziedātai Latvijas himnai, karogs uzvijas mastā.

Viens no posmiem Gaŗezera Biz-Biz bērnu dārzā (GBD). Paši jaunākie Gaŗezera iemītnieki kopā ar bērnu dārzavadītāju (no kreisās) Zandu Ziļoti un viņas palīdzēm Kristu Cickovsku, Silviju Resni un Zintu Lucāni

bas turpina GSS jaunieši, kas nākamgad sāks mācības GVV. Nesen arī GBN 2. posma bērni ir teikuši ardievas nometnei un saviem audzinātājiem. Mācību nedēļu un atpūtu sācis latviski mazrunājošo bērnu tā sauktais Kultūras posms.

Ar sirdsdegsmi izglītojošās programmās piedalās viss Gaŗezera personāls.

Vilnis Trops
Gaŗezera

Gaŗezera bērnu nometnes (GBN) darbinieki. Pirmajā rindā no kreisās: Māris Līcis, Jenny Hounchan, GBN direktore Iveta Eilande un Larisa Granta. Otrajā rindā vidū: Monika Jansone. Trešajā rindā no kr. puses: Rebeka Baumgarte, Klāvs Šuriņš, Jānis Labucis, Marisa Kaugara, Zinta Lucāne un Ieva Zemīte

Gaŗezera bērnu nometnes (GBN) 2. posma bērni. Aizmugures rindā GBN darbinieki: (no kreisās) audzinātāja Marisa Kaugara, GBN direktore Iveta Eilande, audzinātāji Jānis Labucis, Rebeka Baumgarte, Klāvs Šuriņš un Larisa Granta

Foto: Andris Rūtiņš

Pie Hurricane Ridge kalna; no kreisās: Andris Abermanis, Kaija Staško, Maija Dindzāne, Laila Birzniece, Valdis Birznieks, Tiana Altmāne, Andra Atvara

Foto: Dzaira Tropa

LATVIEŠI NOMETŅO

„Nometne ir nometniekiem” –

ar šiem vārdiem, iespējams, ilggadīgais Katskiļu nometnes sporta vadītājs Vidvuds Celtnieks izteicis to, kas zīmīgi raksturo Katskiļu nometni. Nometnē arvien pulcējas kupls dalībnieku skaits latviski runājošu bērnu periodos, valodas periodā un visās Īkšķišu nedēļās. Pa nedēļas nogalēm uz nometni dodas vecāki, vecvecāki un citi viesi. Nometnē netrūkst audzinātāju, jo vidusskolas un studējošiem jauniešiem pašiem patīk pavadīt vasaru draugu pulkā skaistajos Katskiļu kalnos. Un visam pāri galvenais mērķis – radīt bērniem veselīgu, audzinošu un radošu vidi. Šovasar Ņujorkas draudzes Katskiļu nometnē 1. periodā piedalījās 106 bērni no dažādām vietām Ziemeļamerikā un Eiropā. Nometnes vadītāja Anita Bataraga ar programmas vadītāju Kārļa Budkēviča, Ingas Stotas, Tijas Ores, Linas Bataragas, Lijas Kurēnas un Alidas Saliņas līdzdalību veidoja šīs vasaras programmu par tēmu „Celsim!”

Ko var celt? Pēc šīs vasaras 1. perioda nometniekiem kļuvis zināms, ka ir daudz, ko var celt. Pirmkārt, kopš pagājušās vasaras cēlies nometnieku skaits. Reģistrējoties nometnē, dalībnieki uzreiz iepazīs ar pagājušajā ziemā jaunuzcelto ēdamzāli jeb Zariņa zāli. Latviskās apcerēs, dažādādos veidos iepazīs ar celšanu – gan fizisku, gan garīgu. Bērni mācījās par dažādām ēku daļām, sākot ar pamatiem un pagrābi līdz sliekšņiem, palodzēm, pažobelēm un pat jumta korēm. Kad vārdi bija apgūti, darbojoties pa komandām, bērni cēla savas ēkas no tukšām papes kastēm, atzīmēja ēku daļas un katrs īsumā pastāstīja par savas komandas ēkas īpašām iezīmēm.

Citu dienu nometnieki mācījās par dažāda veida tiltiem un konstrukcijām – kā tos var celt un padarīt arvien stiprākus. Zinašanas lika lietā, ceļot tiltus no saldējumu kociņiem (*popsize sticks*) un līmlentes. Divpadsmit uzbūvētos tiltus pārbaudīja ar spaini, kurā krāva arvien vairāk akmeņu un naglu. Visstiprākais tilts salūza tikai tad, kad akmeņi un naglas jau bira pāri spaiņa malām. Bērni aplūkoja arī dažādu dzīvnieku mājas un redzēto pārrunāja. Noskaidrojās, ka putni vi ligzdas, bebri būvē aizsprostus, skudras ceļ pūžņus un arī citi dzīvnieki „ceļ” sev mājas. Kad apcerēs pievērsās garīgai celšanai, vispirms nometnieki mēģināja celt savu latviešu valodas izpratni. Darbojoties nelielās grupiņās, viņi veidoja pēc iespējas varāk vārdu, pievienojot priedēkļus nosauktiem darbības vārdiem. Kad grupiņas attēloja dažus vārdus, visiem kļuva skaidrs, kāda ir atšķirība starp „uzcelt” un „nocelt”, „pieskriet” un „aizskriet” un tā joprojām. Garīgā celšana turpinājās, kad vadītāji centās „celt” nometnieku pašapziņu un līdzjutību ar dažādu spēļu un pārrunu palīdzību. Pārrunu gaitā bērni labāk iepazīs cits ar citu. Viņi atklāja, ka, iepazīstot citus, vieglāk just

No kreisās: Laura Zamura, Krista Steele un Amanda Byron koklē

Sofija Gallo un Laila Lapiņa glezno

Andris Ģērmanis un Aleksis Blumbergs

Ūdens prieki

līdzī un spēt uz situāciju paskatīties ar cita acīm.

Laikmetā, kad ir pamatotas rūpes par bērnu nekustīgu dzīves veidu, labi zināt, ka Katskiļu nometnē nav iespējams nekustēties. Sports un rotaļas plāvē ir neatņemama ikdienas nodarbība. Pēcpusdienās visiem paredzēts laiks pie ezera. Lai būtu līdzsvars

un pārmaiņas, bērniem iespējams piedalīties arī mierīgākās nodarbībās un interešu grupās. Šogad varēja, piemēram, piedalīties teātra interešu grupā, koklēšanā, mācīties spēlēt zolitī un šachu. Visu vecuma grupu bērni arī iegriezās mākslas studijā pie pieredzējušās mākslas skolotājas Ilgas Kurēnas. Viņas

Zēni uzsāk „maratona”skrējieni

uzraudzībā tapa spilgtās krāsās gleznotas Rīgas ielu ainavas, no koka ripām salīmēti trīsdimensiju veidojumi, „roku lelles”, ģeometrisku formu krāsojumi, skaitas auto mašīnas un buru laivas.

Otrās nedēļas piektdienas vakarā notika talantu vakars. Šī bija iespēja bērniem parādīt savas mūzikālās spējas, jo uzstājās dažādu instrumentu spēlētāji un vairāki dziedātāji. Vakara beigās bija teātra interešu grupas sarakstītas ludziņas izrāde Tainas Laiviņas vadībā. Četras interešu grupas meitenes pašas sarakstīja ludziņu, gatavoja skatuves dekorācijas un kostīmus. Latviešu mūzikas „dižgars” un diriģents

ansamblis, kurā piedalījās gan nometnieces, gan vadītājas. Sekojot Ņujorkas draudzes sūtības aprakstam, kurā izteikta apņemšanās veidot kristīgu un latvisku ģimeni, ik ritu pēc brokastīm notiek reliģiskā apcere. Pirmajā nedēļā apceres vadīja māc. Laris Saliņš, otrajā – māc. Juris Saivars.

Katskiļu nometnē labi nodrējusi nometnes pirmo vadītāju ieviestā kārtība un nodarbību dažādība – aktīvas nodarbības mijas ar mierīgākām, reizēm pulcējas visa nometne, reizēm bērni darbojas mazās grupās. Nometnes gaitā katram bērnam rodas iespēja kaut ko jaunu iemācīties un kaut kā izcelties. Kaut gan īpašas nodarbības vada

Markus Brūveris un Gustavs Teteris

Vecākie zēni dodas uzlūgt meitenes uz dinejballi

Andrejs Jansons vadīja dziedāšanu. Nometnes koris sagatavoja plašu programmu perioda noslēguma koncertam. Koncertā arī uzstājās koklētāji, kurus bija apmācījis Andrejs Jansons, Laura Zamura un Līze Zālīte. Divas dziesmas dziedāja meiteņu

lietpratēji, jāpiemin tas, ka lielāko daļu dienas programmas veido nenogurdināmie, vienmēr smaidīgie, izdomas un uzņēmības pilnie vadītāji. Šie jaunie cilvēki ar lielu atbildību ir tie, kas gādā, ka „nometne ir nometniekiem”.

K. Putene

Jauno talantu koncerts Gaŗezē

Ar ikgadējo Gaŗezera vasaras vidusskolas (GVV) audzēkņu koncertu jaunieši iepriecināja klātesošos, radot skaistu izskaņu Kultūras dienu noslēgumam.

Klausoties GVV audzēkņu sniegumā, varam viņus dēvēt par jaunajiem talantiem. Ik gadu, sekojot audzēkņu mākslinieciskai darbībai, vasarās pavadītājā laikā GVV pārliecinoši ir jūtama viņu mākslinieciskā izaugsme. Līdz ar GVV absolvēšanu mēs šos jauniešus it kā pazaudējam no sava redzesloka, taču joprojām vēlamies domāt, ka absolventu turpmākais ceļš dzīvē joprojām būs saistīts ar mākšlām un sevis pilnveidošanu.

Jau ilgus gadus GVV talantu koncerta patrons ir bijis nenogurstošais un visu Gaŗezera darbinieku cienītais ansambļa "Čikāgas Pieciši" vadītājs Alberts Legzdiņš. Arī šoreiz viņa asprātīgie pieteikumi koncerta laikā kalpoja par mundru aicinājumu kāpt uz skatuves ikvienam GVV talantu skates dalībniekam un mazināja viņu uztraukumu.

Koncerta ievadā pirmie uzstājās 4. klases audzēkņi, nodziedot latviešu tautas dziesmu Andreja Jurjāna apdarē "Pūt,

Karla Heninga "Andanti", klausītājus iepriecināja trombonistu duets Kristaps Liziņš un Nikolajs Kārklis. Pēc šiem GVV audzēkņiem vietu uz skatuves ieņēma Maija Inveisa (flauta) un Dāvids Heinze (klavieres). Abu sniegumā izskanēja Mocarta kompozīcija "Burvju flauta". Koncerta turpinājumā klavieru solo spēlēja Dāvids Heinze, veltījot Kloda Debisi "Bergamas svītas" daļu tieši 4. klasei. Dāvids ir viens no daudzsološajiem jaunajiem pianistiem, kuŗa vārdu, cerams, ieraudzīsim koncertu programmās un afišās arī nākotnē. Patlaban viņam ir samērā vienkāršs uzdevums - pabeigt GVV ar teicamām sekmēm. Lai turpmāk piepildās viņa sapnis – pēc Doma baznīcas atjaunošanas spēlēt Doma varenās ērģeles!

Z. Randala Strūpa sacerējumu "23. psalms" mūzikas skolotājas Terezas Inveisas aranžējumā atskaņoja Maija Inveisa, Katrīna Kore, Sarma Millere (flautas) un Maksis Cickovskis (ģitara).

Elisa Sīpola dziedāja Jaņa Lūsēna dziesmu "Baltā puķe" koncertmeistares Helēnas Laukmanes klavierpavadījumā.

Ar Nikolaja Rimska-Korsakova

Dzied Elisa Sīpola

mentālais ansamblis, tā sastāvā vijoles spēlēja Kiki Zamura un un Ādams Willems, ģitaras - Ariāna Ūle un Kaspars Mikelšteins. Ansamblis savu spēles tehniku ir apguvis mūzikas skolotājas Terezas Inveisas vadībā.

Martis Roze nodejoja deju hip-hop stilā.

Talantu koncerta turpinājumā dziesmu no teātra izrādes "Ronja - laupītāja meita" nodziedāja Elisa Steele. Viņu ar ģitaras spēli pavadīja Sarma Āruma. Jāatzīmē arī mūzikālais ansamblis, kuŗa

gūt sarežģītas lietas!

Koncerta nobeigumā skanēja koŗa dziesmas GVV audzēkņu izpildījumā. Pirmās divas nodziedāja 3. un 4. klase - latviešu tautas dziesmu "Tēvis, tēvis tais' man laivu" Valta Pūces apdarē un Juŗa Kulakova "Zaļo dziesmu" ar Māŗa Melgalva vārdiem. Pateicoties GVV koŗa diriģentei Andrai Fenhanei, koŗa dziedāšanas labākās tradīcijas joprojām saglabājas. Koŗi pavadīja GVV instrumentālais ansamblis.

Izjusti GVV 1. un 2. klaŗu priekšnesumā izskanēja Renāŗa Kaupera sacerētā dziesma "Tu izvēlējies palikt".

Nākamās dziesmas - tautasdziesmu "Tumša, tumša tā eglīte" Romualda Jermaka apdarē, Zigmara Liepiņa/Kaspāra Dimitera dziesmu "Vienīgā", Lolitas Ritmanes/Māŗas Zālītes dziesmu "Manā sirdī", kā arī Raimonda Paula/Ojāŗa Vācieŗa dziesmu "Tu esi" uz Graŗa paviljona skatuves dziedāja GVV koŗis pilnā

sastāvā. Sirsnīgus klausītāju aplausus izpelnījās L. Ritmanes kompozīcija, kuŗa ir jau paguvusi pusi pasaules aptecēt. Ar gandrīz himnisku pacēlumu izskanēja talantu skates koncerta pēdējā dziesma - Raimonda Paula "Tu esi". Nerimstoŗi aplausi turpinājās līdz pat brīdim, kad GVV koŗa diriģente Andra Fenhane klātesošajiem paziņoja par visu iemīļoto Māŗtiņa Brauna/Raiņa koŗa dziesmu "Saulē, Pērkons, Daugava" piedevās. Līdz ar dziesmas izskaņu klātesoŗie, kājās piecēluŗies, veltīja aplausu vētru talantīgajiem GVV audzēkņiem un viņu mūzikas un dziesmu skolotājiem. Helēnai Laukmanei, Andrai Fenhanei un Terezai Inveisai tika pasniegti skaisti ziedi. No klausītāju puses izskanēja skaļš un uzmundrinoŗš laba ceļa vēja novēlējums GVV talantu koncerta vadītājam Albertam Legzdiņam "Čikāgas Pieciŗu" koncertu turnejā Eiropā.

Vilnis Trops,
Gaŗezē

Dzied GVV koŗis. Diriģē Andra Fenhane

vējiņi!". Ar tam sekojoŗu Renāŗa Kaupera kompozīciju "Mana dziesma" un Ievas Akurāteres "Ceļojums" klātesošos dziesmu noskaņā ievirzīja 4. klases meiteņu ansamblis, kuŗu vada un koncertā diriģēja Andra Fenhane.

Ar trombona spēli, atskaņojot

skaņdarbu "Andante cantabile" savu trombona spēles prasmi parādīja Kristaps Liziņš. Arī viņa trombona spēli ar klavieru pavadījumu papildināja Helēna Laukmane.

Mūziķu grupas "Coldplay" melodiju virkni atskaņoja instru-

sastāvā Maksis Cickovskis (ģitara), Kristaps Liziņš (trombons), Martis Roze (fagots) un Aksels Grants (saksofons). Viņi atskaņoja franču komponista Joseph Cosma pazīstamo kompozīciju "Rudens lapas". Paldies zēniem par uzdroŗināšanos ap-

ēc koncerta ar ziediem sveic (no kreisās) Helēnu Laukmani, Albertu Legzdiņu, Andru Fenhani un Terezu Inveisu

LASĪTĀJU BALSIS

Premjērs vai Ministru prezidents?

Uzdroŗinos apgalvot, ka pašreizējais valdības veidošanas process ir pretrunā ar Latvijas republikas Satversmi.

Vispirms maza atkāpe. Plaŗsaziņas līdzekļos, runājot par valdības galvu, visbieŗāk viņŗ tiek nosaukts par "premjeru". Manuprāt, premjērs ir vadoŗais aktieris teātrī operas vai baleta solists operā, taču valdības vadītājam Latvijas Satversme nosaka citu, daudz augstāku rangu - Ministru prezidents. Ministru

prezidents vairs nav vis *primus inter pares* (pirmais starp līdzīgiem), bet ir ministru kopas vadītājs ar visām no tā izrietoŗām tiesībām un pienākumiem.

Satversmes 55. pants nosaka, ka "MINISTRU KABINETS SASTĀV NO MINISTRU PREZIDENTA UN VIŅA AICINĀTIEM MINISTRIEM". 56. pants nosaka, ka "MINISTRU KABINETU SASTĀDA PERSONA, KURU UZ TO AICINA VALSTS PREZIDENTS". Satversme neparedz, ka ministrijas būtu dalāmas kā "dālienāŗas knāzistes" starp politiskajām partijām atbilstoŗi to īpatsvaram Saeimā. Satversme

arī neierobeŗo Ministru prezidentu ministru izvēlē. Tas, ka Ministru prezidentam un ministriem vajadzīga Saeimas uzticība, nebūt nenozīmē, ka likumdevējam - Saeimai - ar saviem priekŗstāvjiem - ministriem - jāiejaucas izpildvaras darbībā. Saeimai Satversme paredz kontroles tiesības pār izpildvaru un, galējā gadījumā, neuzticības izteikŗšanu vai nu atseviŗķam ministram, vai Ministru prezidentam un visai valdībai, ne vairāk.

Paŗreizējā kārtība, kad ministrijas tiek sadalītas un pārdalītas starp partijām, atgādina veco Krilova fabulu par vēzi,

gulbi un lidaku: katra ministrija resp. ministrs cenŗas "izcēlies", cenŗas "plāno budŗeta deķīti" vilkt uz savu pusi, lai tādēŗādi celtu savas partijas reitingu, nevērojot, kā tas atsaucas uz kopējām valsts interesēm.

Ministru prezidents pie pašreizējās kārtības nevar arī padzīt nogrēkojuŗos vai nespējīgu ministru, jo tas, lūk, mainītu partiju pārstāvniecības proporcionālitāti valdībā. Bet, samazinoties atseviŗķu partiju lomai Saeimā, ir bijuŗi arī gadījumi, kad bija spiesti demisionēt labi strādājoŗi attiecīgo partiju "nozīmētie" ministri, uz laiku pat dezorgani-

zējot valdību kopumā.

Nepiecieŗams ievērot Satversmi. Valsts prezidents aicina Ministru prezidentu, bet Ministru prezidents sastāda savu komandu - Ministru kabinetu no sev padotiem ministriem, par kuŗu darbību viņŗ ir pilnīgi atbildīgs un sniedz pārskatu likumdevējam. Likumdevējs veic izpildvaras darbības kontroli, bet izpildvaras darbībā tieŗi ar saviem pārstāvjiem nepiedalās.

Manuprāt tāda ir attiecīgo Satversmes pantu burtiskā un loģiskā jēga.

E. V. Upelnieks

Pēc tautas nobalsošanas

Aigars Freimanis,
sociologs un pētījumi firmas
"Latvijas fakti" vadītājs

**T a u t a s
nobalsoša-
nas tra-
kums beid-
zot ir galā.
L a t v i j a s
pavalstnie-**

ki visā plašajā pasaulē pārlicenoši ir nobalsojuši par LR 10. Saeimas atļaušanu, un nu jau jāsāk gatavoties ārkārtas Saeimas vēlēšanām, kas notiks šā gada 17. septembrī. Vārbut pēc tieši tagad, pēc visiem jūtu uzplūdiem, ir svarīgi izanalizēt V. Zatlera 28. maija rīkojuma Nr.2 cēlonus, nobalsošanas rezultātus un arī to, kas sagaida Latviju nākamo divu mēnešu laikā.

Kāpēc? Vienīgais cilvēks, kuŗam vajadzētu būt skaidrai atbildei uz jautājumu, kāpēc bija jārosina 10. Saeimas atļaušana, ir pats Valdis Zatlers. Diemžēl visi viņa skaidrojumi ir saņurciti un neskaidri. Savā 28. maija uzrunā un tai sekojošās intervijās prezidents Zatlers piesauca trīs visiem zināmos Latvijas oligarchus, kuŗi pēc viņa domām, ir paralizējuši tiesiskumu un piesavinājušies arī pašu demokrātiju. Nav šaubu, ka oligarchi nav nekādi „gaišie zēni”, kas aizmieg un mostas ar domām par tautas labumu. Tomēr reducēt visas Latvijas problēmas līdz trīs cilvēku savtīgumam nešķiet pārāk nopietni. Saeimas atļaušanas rosināšana ir spēcīgākais Valsts prezidenta rokās dotais instruments, kas jālieto ārkārtējā situācijā. Patik kādam vai ne, bet 2011. gada 28. maijā Latvijā nebija ārkārtas situācijas. Vismaz tā nebija salīdzināma ar 2009. gada 13. janvāri, kad pēc grautiņa Vecrīgā šķita, ka valdība un arī Saeima ir pilnīgi zaudējušas rīcības spēju.

Šoreiz, par spīti oligarchiem un pretrunām, valdošā koalīcija bija spējīga pieņemt Latvijai svarīgus lēmumus, vienoties par valsts budžetu un veiksmīgi sadarboties ar starptautiskajiem aizdevējiem. Protams, lasot laikrakstus, bieži vien radās sajūta, ka Ministru prezidents V. Dombrovskis ir atkarīgs no ZZS neformālā līdera A. Lemberga iegribām un kaprisēm, bet darbs kustējās uz priekšu. Zīmīgi, ka V. Zatlera 28. maija rīkojuma pareizību nu jau ir gatavi apšaubīt daudzi eksperti, kuŗi līdz šim ir klusējuši. Pēdējā viņu sarakstā ir jaunievēlētā Satversmes tiesas tiesnese, pieredzējusi juriste S. Osipova. Šobrīd jau nav šaubu, ka V. Zatlera lēmumu ietekmējis arī ziņa, ka viņa izredzes tikt pārvēlētam ir pavisam nelielas, un te nu gan var ieraudzīt oligarchu ietekmi. Latvijas politikās kuluāras zinātāji baumoja, ka A.Šlesera 5. maija skandalozais paziņojums par noklausīšanās ierīcēm viesnīcā „Rīdzene” varētu būt saistīts ar oligarchu tur pieņemto lēmumu neatbalstīt V. Zatlera kandidāturu otrajam prezidentūras termiņam un to, ka šis lēmums tapis zināms Rīgas pilī. Vārbut šis fakts vislabāk

izskaidro, kāpēc četru gadu garumā V. Zatlers ne reizi nebija piesaucis oligarchus par traucēkli Latvijas attīstībai, bet 28. maijā viņu piemeklēja Svētā Pāvila cietnīga atklāsmē.

Lai nu kā, bet Valdis Zatlers jau ir trīs reizes ierakstījis savu vārdu Latvijas vēsturē. Viņš ir pirmais, kas, pats to gan gribēdams, netika pārvēlēts uz otru prezidentūras termiņu, pirmais Valsts prezidents, kas rosināja Saeimas atļaušanu, un pirmais, kas, beidzoties prezidentūrai, ienāk aktivajā politikā, dibinot pats savu partiju.

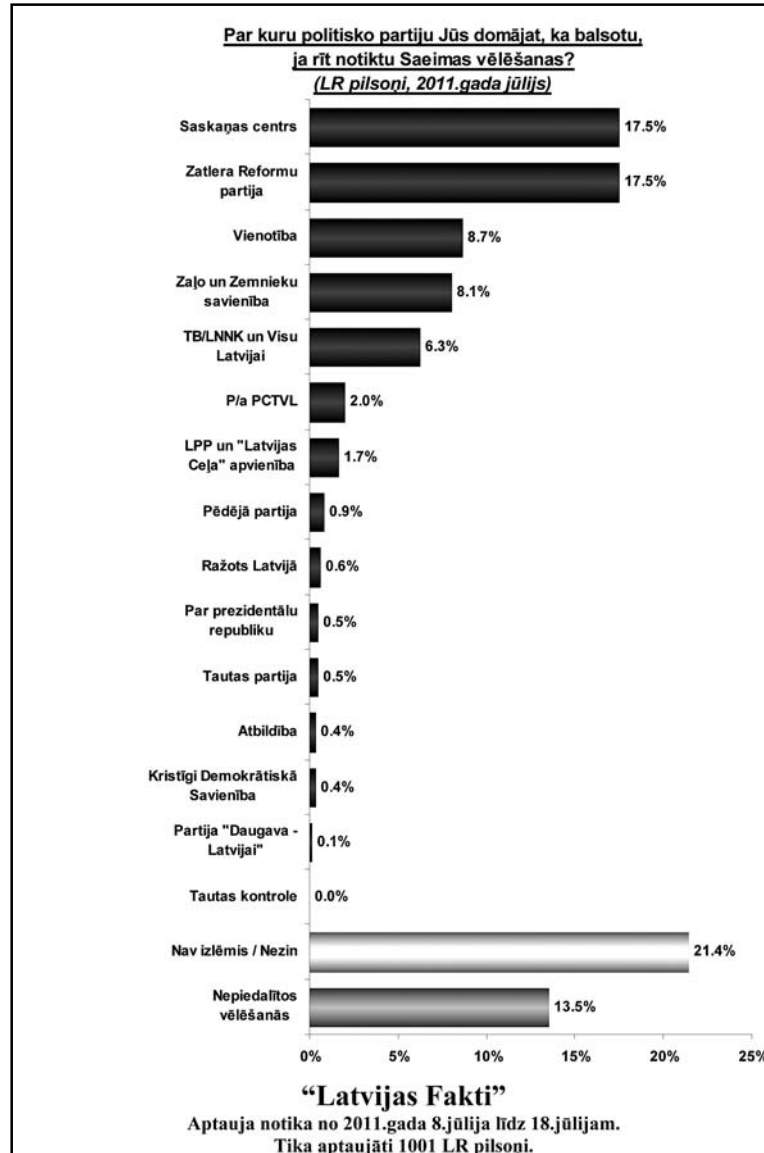
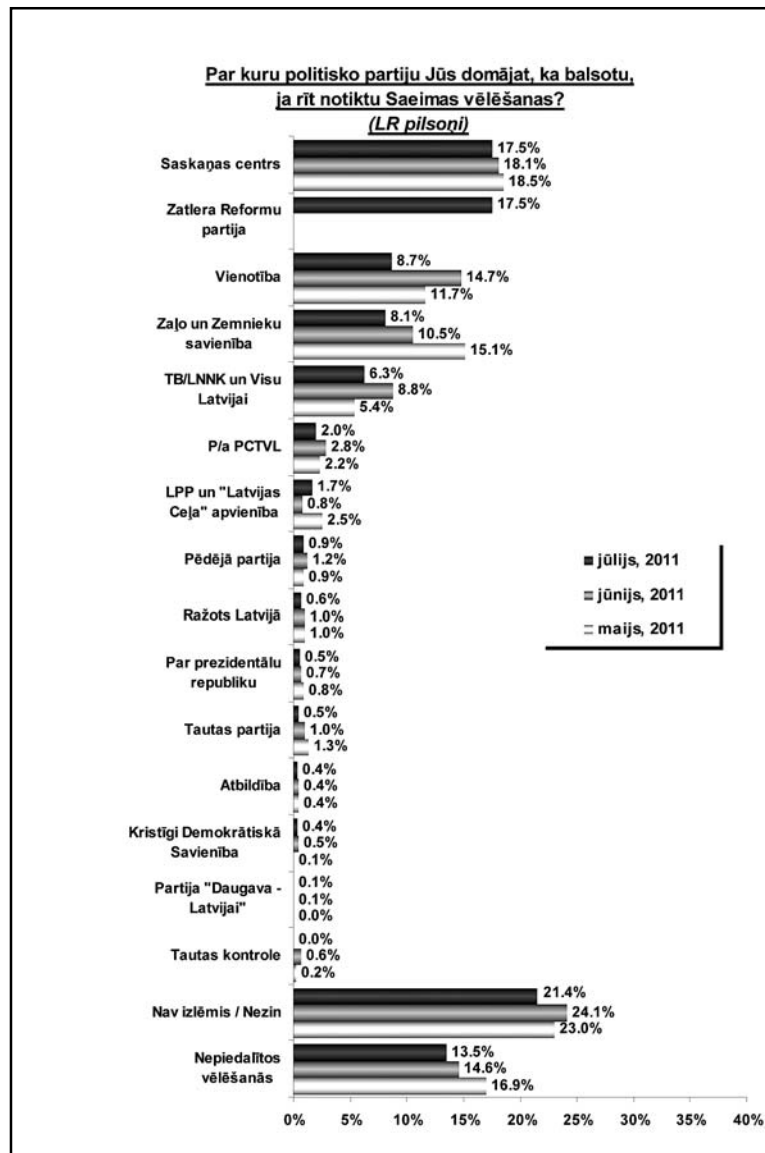
Tautas nobalsošana, kā bija? Par to, ka Latvijas pavalstnieki 23. jūlijā nobalsos par 10. Saeimas atļaušanu, šaubu nebija gandrīz nevienam. Pārsteidza negaidīti lielais nobalsošanas dalībnieku skaits. To, ka tautas nobalsošanā piedalīsies 44,7% LR pavalstnieku, neprognozēja neviens eksperts, tostarp šo rindu autors. Kas pamudināja cilvēkus atbal-

stīt V. Zatlera iniciatīvu? Pirmais un svarīgākais motīvs - tā bija neapmierinātība ar tā brīža Saeimas un valdības darbu. Valdības vadītājs un citi valdošās koalīcijas politiķi jau kopš gada sākuma jūsmīgi stāsta, cik sekmīgi Latvija ir pārvarējusi ekonomisko krīzi. Un viņi nemelo. Makroekonomiskie rādītāji liecina, ka Latvijas eksporta apjoms ir pieaudzis, attīstās rūpnieciskā ražošana un ārējās tirdzniecības bilance ir uzlabojusies. Tomēr tam pretim stāv mikroekonomika jeb Latvijas ģimeņu budžeta situācija. Tur aina ir pilnīgi pretēja. Kopš 2008. gada algu līmenis Latvijā ir pazeminājies, pieauguši nodokļi un atgriezies inflācija, kas maijā sasniedza 5% līmeni. Pozitīvās ziņas makroekonomikā ir nonākušas pretrunā ar ienākumu samazināšanos lielākajā daļā Latvijas māsaimniecību, un cilvēku neapmierinātība tikai krājas. Otrs iemesls ir meklējams politiķu negaidītajā

reakcijā uz V. Zatlera rīkojumu Nr.2. Ja jau Valsts prezidents pauz neapmierinātību ar Saeimas darbu, tad pavisam dabiski būtu dzirdēt politiķu iebildes vai protestus, jo, kā jau minēts iepriekš, par spīti pretrunām koalīcijā un absurdiem balsojumiem, 10. Saeima bija rīcības spējīga. Tomēr notika pretējais - vairākums Saeimas politiķu klusēja vai atbalstīja V. Zatlera iniciatīvu. Vēl vairāk, Saeimas lielākā partiju apvienība *Vienotība* sāka aģitācijas kampaņu, aicinot pavalstniekus piedalīties tautas nobalsošanā un atlaist Saeimu. Iespējams tas bija saistīts ar *Vienotības* līderu cerību, ka V. Zatlers kuplinās šīs partijas rindas un kļūs par vēlēšanu „lokomotīvu”, taču bijušais prezidents izvēlējās iet savu ceļu. Liekas, politiķi bija samierinājušies ar neizbēgamo un sāka domāt par nākamajām Saeimas vēlēšanām.

Kas mūs sagaida? Reizē ar tautas nobalsošanu 23. jūlijā uz Latvijas politiskās skatuves kāpa jauns spēlētājs - Zatlera reformu partija. Par spīti daudzu politikas vērotāju kritiskajām piezīmēm

par jaundibinātās partijas nosaukumu un neskaidro ideoloģiju, ZRP negaidīti ātri ir kļuvusi par socioloģisko aptauju līderi. Saskaņā ar „Latvijas fakti” jūlijā veiktās aptaujas rezultātiem par V. Zatlera dibināto partiju bija gatavi balsot 17,5% Latvijas pavalstnieku. Aptaujas rezultāti atklāj, ka strauji ir sarucis vēlēšanu atbalsts *Vienotībai* un nu jau nav šaubu, ka lielākā gaidāmo Saeimas vēlēšanu intriga ir sacensība starp ZRP un *Vienotību*. Samērā mierīgi 17. septembrā vēlēšanas var gaidīt lielākā opozīcijas partija *Saskaņas centrs*, jo tās vēlētais ir lojāls savai partijai jau daudzu gadu garumā. Zatlera kungs vairākkārt ir uzsvēris, ka pēc vēlēšanām viņa partija nekādā ziņā neveidos koalīciju ar tā sauktajām oligarchu partijām. Skaidrs, ka te runa ir tikai par *Zaļo un Zemnieku savienību*, jo Tautas partija ir pašlikvidējusies, savukārt A.Šlesera vadītajai partijai nav lielu cerību pārvarēt 5% barjēru. Tas viss būtiski palielina *Saskaņas centra* iespējas pirmo reizi atjaunotās Latvijas vēsturē piedalīties valdības veidošanā.

Vai labosim nepilnības vēlēšanu likumā?

Meklējot vairāku ieteikumu labāko atrisinājumu vai piemērotāko personu kādam amatam un rīkojot vēlēšanas, parasti balsotājs ievēl svītrotu, kuŗas vēlēšanu beigās tiek saskaitītas; kādā aptaujā vēlamai atbildei pievelk ķeksīti.

Saeimas vēlēšanās, pirms sākam vilkt atļautos plūšņus, darām pretējo - izraudzītajam kandidātam paredzēto atzīmes vietu atstājam tukšu. Tātad, ja balsojam par visiem saraksta kandidātiem, varam nekavējoties atdot balsošanas lapiņu tādu, kādu saņēmām, bez atzīmēm.

Nav pat vajadzība izlasīt kandidātu vārdus. Ja meklējam kāda kandidāta vārdu, tad tāpēc, lai šo vārdu svītrotu. Balsojam, lietojot ačgārnu, negatīvu pieeju.

Partiju vadītāji un viņu tuviekie līdzdalībnieki balsošanas lapinās kandidātus ieraksta kandidātu svarīguma secībā. Balsotājiem šis secības kritēriji nav zināmi. Līdztekus kandidāta spējam un kvalifikācijām izvēli ietekmē arī partiju iekšējās intrigas, personiskās attiecības kandidātu un vadītāju starpā un partiju stratēģijas. Ar šādā veidā sagatavotu sarakstu vēlētais balsošanas brīdī

tiek aicināti balsot par kandidātiem saraksta augšdaļā. Tādējādi pārkāpjam vēlēšanu likuma trešās nodaļas 19. pantu par aģitācijas ierobežojumiem vēlēšanu laikā un vietā.

Tā kā galvenais, primārais balsojuma veids pašreizējā balsošanas sistēmā ir tukšās atzīmes vieta, plūšņu ievilkšana ir nenozīmīga, jo vēlētajam tikamās kandidāta īpašības jau atspoguļojas primārā balsojumā, ar tukšo atzīmes vietu. Cik no vēlēšanu vieudokļa ir svarīgi, vai kandidāts spēlē tenisu, ir izskatīgs, vai pazīst jūsu kaimiņu? Ja plūšņš

atspoguļo godīgumu, šai kvalifikācijai pienācīgā vieta ir primārā balsojumā, varbūt izņemot, ja vēlamies raksturot kandidātu kā visgodīgāko personu sarakstā, kas, kā ļoti personisks raksturojums, nebūtu ievērojams.

Plūšņu lietošanas galvenais mērķis ir mākslīgi paaugstināt kandidātu saņemto punktu skaitu. Tas visvairāk attiecas uz saraksta augšgalu, jo pārskatot vēlēšanu rezultātus, redzam, ka gandrīz pusi no visiem plūšņiem saņem kandidāti, kuŗi atrodas saraksta pirmajā ceturtdaļā.

(Turpināts 17. lpp)

Katoļu dievkalpojums un ASV latviešu katoļu apvienības 28. kongress Gažezērā

Turpinot 40 gadu tradīciju, Amerikas vidienes latviešu katoļi 10. jūlijā pulcējās dievkalpojumā Gažezera āra baznīcā. Parasti šajos Gažezera dievkalpojumos piedalās visa Gažezera vidusskolas un nometnes saime neatkarīgi no konfesijas. Tāpat kā iepriekšējos gados, altāri dievkalpojumam sagatavoja Ruskūļu saime no Gažezera ciema. Dievkalpojumu vadīja Pauliniešu ordeņa priesteris Gabriels Andris Suleimanovs. Pauliniešu ordeņa sūtīts, viņš jau vairākus gadus darbojas amerikāņu katoļu draudzēs, šogad lielā amerikāņu draudzē Čikāgā, kur nodibināja

sakarus ar latviešiem. Dievkalpojumā kalpoja Jānis Ruskulis, Oļģerts Svilāns lasīja Svētos rakstus. Priesteris Gabriels vienu daļu sprediķa veltīja jaunākai, otru vecākai paaudzei. Viņš bija patīkami pārsteigts par Gažezera plašo nometni un skaisto apkārtni.

Pēc dievkalpojuma Graša paviljonā dāmas aicināja uz maltīti. Te satikās draugi un paziņas, ieradusies no apkārtējām pilsētām, arī Gažezera ciema. Nevienam negarļajās, jo sarunām vielas netrūka. Priesteris Gabriels pastāstīja par savām gaitām Amerikā, jūlijā viņam ir

atvaļinājums, ko pavadīs Latvijā.

Pēcpusdienā notika Amerikas latviešu katoļu apvienības 28. kongress. Par kongresa vadītāju ievēlēja Leonu Liepu, par sekretāri Lidiju Odeiko. Priekšsēdis Leons Liepa un valdes locekļi ziņoja par organizācijas darbību aizritējušos divos gados. Izdoti seši apkārtraksti „ALKAS Ziņas”, katrā otrajā lūgti ziedojumi organizācijas darbībai. Lielāko daļu ziedojumu nosūta katoļu baznīcai un skolām Latvijā.

Dr. Zigfrīds Zadvinskis paziņoja, ka bīskapa Jāzepa Rancāna fonds no Kanadas pārcelts uz Ameriku, fonda valdes priekš-

sēdis ir Z. Zadvinskis, valdes locekļi – Leons Liepa, Jānis Liepnieks, Juris Valainis, pārstāvis Kanādā – Dr. Vilis Mileiko. Jaunā valde nolēma bīskapa J. Rancāna fonda paspārnē dibināt studiju stipendiju trūcīgiem studentiem Latvijā, sadarbojoties ar Monsenora Ādolfā Grosberga studiju stipendiju fondu Rīgā. Šim mērķim jau saziēdota turpat 8000 dolaru.

Juris Velkme nolāsija Revīzijas komisijas atzinumu, ka visi dokumenti ir vislabākajā kārtībā.

ALKAs kongresa dalībnieki noklausījās katoļu kopu pārstāvju ziņojumus: Jura Valaiņa no Či-

kāgas, Valža Driča no Indianapolis, Dr. Z. Zadvinska no Grandrapidiem. Visās kopās aktīvo darbinieku skaits sarūk, trūkst darbinieku un talantu lielākiem pasākumiem.

Kongresa dalībnieki atzina, ka valdes darbība bijusi sekmīga un ar aklamāciju ievēlēja līdzšinējo valdi darbam nākamajiem diviem gadiem: priekšsēdis Leons Liepa, priekšsēža vietnieks un kasieris Jānis Liepnieks, sekretāre Lidija Odeiko, valdes locekļi Vija Liepa un Dr. Zigfrīds Zadvinskis. Revīzijas komisijā: Anita Poča, Juris Valainis un Juris Velkme.

Dr. Z. Zadvinskis

Detroitas latvieši sumina savu mācītāju

Detroitas Svētā Pāvila draudzei 10. jūlijā bija īpašs dievkalpojums. To vadīja diakons Fricis Sīpols, kam nākamā dienā, 11. jūlijā, apritēja 90. mūža gads. Jubilārs atkārtoti varēja pārliecināties, cik ļoti iecienīts un milēts viņš ir Detroitas draudzē un sabiedrībā, jo ieradās vismaz simt viesu.

F. Sīpola svētrunai pamatā bija 18. psalma trešā panta vārdi: „Tas Kungs ir mans akmenskalns, mana pils un mans glābējs, mans stiprais Dievs, mans patvērums, uz ko es paļaujos, mans vairogs un mans pestīšanas rags, un mans augstais palīgs.”

„Ar patiesu palāvību varu teikt, ka Dievs ir gan mans akmenskalns, gan mans glābējs un patvērums. Dievs mani sargājis vienmēr un turpina to darīt. Bērībā man bija ārkārtīgi vāja veselība, biju vārgs bērns. Mans tēvs saslima ar tuberkulozi, un vecāki mani sargāja, lai es nesaslimtu. Mans tēvs nomira, kad man bija astoņi gadi, un es gana agri izjutu dzīves grūtības. Māte mani audzināja viena, un no viņas arī es smēlos dziļu palāvību uz Dievu,” teica F. Sīpols. Svētrunā F. Sīpols pieminēja galvenos un nozīmīgākos notikumus savā dzīvē, kad izjutis īpašu Dieva gādību un aizsardzību.

F. Sīpolu apsveikt bija ieradusies viesi no tuvienu un tālienes. Viņa lielajā dienā kopā ar viņu bija ģimene, studiju gadu draugs Rīgas skolotāju institūtā Artūrs Neparts. Viņš dalījās atmiņās par gavīļnieku no studiju gadiem. F. Sīpols saņēma apsveikumus no LĒLBĀL archibīskapa Ernsta, Elmāra Roziša, LĒLBAs prāvestes Laumas Zuševicas, ASV vidienes apgabala prāvesta Gunāra Lazdiņa un Latviešu skautu kustības priekšnieka Pēterā Aivara. P. Aivars pateicās par F. Sīpola kalpošanu draudzei un latviešu jaunatnei, rādot visiem priekšzīmi un aicinot citus celt nacionālo pašapziņu, mīlēt Dievu un Tēvzemi. F. Sīpols saņēma apsveikumus no kollēģām – mācītājas Gundegas Puidzas, kas kopā ar viņu astoņus gadus kalpoja Detroitas draudzē, un mācītāja Leona Vīksnes. Sveicienus sūtīja Klīvlāndes draudze, kam diakons savulaik bieži vadījis dievkalpojumus.

Jubilāru godināja Detroitas Daugavas Vanagu kopas vadītājs Vilis Kalniņš, Goppera fonda

pārstāvji, kā arī bijušie Detroitas draudzes priekšnieki Uģis Grīnbergs un Herberts Everss.

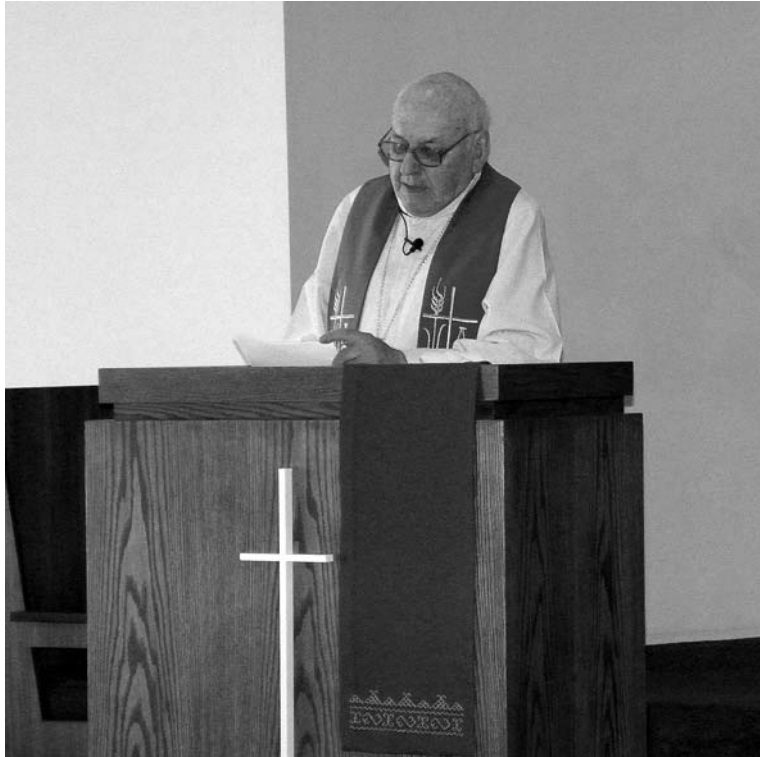
„Ja es varētu izvēlēties Fricim uzvārdu, tad tas būtu Ozols. Viņš ir stiprs un stalts kā Latvijas ozols,” sacīja Latviešu apvienības Detroitā priekšsēde Līga Jēkabsonē, pasniedzot jubilāram puķes ar pievienotiem īpaša ozola zariņiem. Zīle, no kuņas tas izaudzis, atvesta no Latvijas.

Draudzes kasieris Edgars Zariņš teica: „Fricis vienmēr bijis mūsu draudzes un Amerikas latviešu sabiedrības ugunsdzēsējs. Viņš allaž grūtā vai bezizejas brīdī piedāvāja palīdzību. Piemēram, aizritējušā gadsimta 80. gados Goppera fonds izmisīgi meklēja fonda vadītāju, un F. Sīpols uzņēmās šo darbu. Draudze 2007. gadā palika bez mācītāja un draudzes gana, un atkal F. Sīpols bija ar mieru pildīt šo pienākumu. Mēs visi to augstu novērtējam.”

Jubilārs bija lūdzis nenest dāvanas, bet apsveicējus ziedot Latvijas 50 gadu okupācijas muzejam. Gavīļnieks muzejam varēs nodot 2000 dolaru čeku.

F. Sīpols 1935. gadā iestājās Rīgas skolotāju institūtā, ko absolvēja 1941. gadā. Jau pirmajās dienās pēc boļševiku ienākšanas Latvijā F. Sīpols bija viens no ierosinātajiem dibināt pagrīdes grupu, lai pretotos svešajai varai. Un, kad 1940. gada 21. jūlijā pie Brīvības pieminekļa notika pēdējā lielā godasardzes maiņa, F. Sīpols bija viens no trim jaunekļiem, kuŗi, lielam ļaužu pulkam uzgavilējot, devās pie pieminekļa un nolika sarkanbaltu puķu klēpi. Var uzskatīt, ka pēc tās dienas jubilara dzīve vairs nekad nepiederēja tikai viņam. Vācu okupācijas laikā F. Sīpols darbojās Latvijas jaunatnes organizācijā, no 1943. gada vasaras bija tās garīgās audzināšanas nozares priekšnieks. Pēc kara Vācijā bēgļu nometnē F. Sīpols strādāja par skolotāju nometnes tautskolā un pievienojās latviešu skautu kustībai. Viņš bija arī roveru vadītājs, un nenovērtējams ir viņa ieguldījums latviešu jaunatnes pašapziņas kāpināšanā.

Bēgļu nometnē F. Sīpols atrada sev dzīvesbiedri – Irēnu Lizlovu, un abi apprecējās. Pēc ieceļošanas Amerikā F. Sīpols strādāja par skolotāju Detroitas latviešu skolā. 1953. gadā tika dibināta Detroitas skautu vienība, un viņš

Diakons Fricis Sīpols vadīja dievkalpojumu 10. jūlijā, atzīstot, ka par laimi sagaidīt 90. mūža gadu viņam jāpateicas Dieva vadībai, aizsardzībai un gādībai

bija šīs vienības priekšnieks līdz 1967. gadam. Tajā gadā viņš rīkoja globālo latviešu skautu un gaidu lielo nometni „Tēvzeme”, kuŗā bija 850 dalībnieku, bet pie

ugunskuriem vairāk nekā 2000 dalībnieku. F. Sīpolu ievēlēja arī par Latviešu skautu priekšnieku. Šajā amatā viņš darbojās līdz 1976. gadam, kad tika ievēlēts

par Latviešu skautu pilnvarnieku padomes priekšsēdi, kas skautu kustībā ir augstākais amats. Latviešu skautu pilnvarnieku padomes priekšsēdis viņš bija līdz 1982. gadam, kad pārņēma ģenerāļa Kārļa Goppera fonda vadību.

F. Sīpolu 2000. gadā ordinēja par diakonu, 2007. gadā viņš kļuva par Detroitas draudzes garīgo ganu. Pirms pusotra gada archibīskaps Elmārs Rozītis Frici Sīpolu iecēla par Baznīcas padomnieku, godinot viņa devumu latviešu jauniešu kristīgajā izglītībā un novērtējot viņa palīdzību Latvijas mācītājam Gundegai Puidzai un Aijai Greiņmai uzsākt kalpošanas darbu ASV. Sīpolu ģimenē izauga divi dēli un divas meitas, F. Sīpols priecējas par 16 mazbērniem.

Fricis Sīpols pateicas visiem apsveicējiem, kas viņu atminējušies, piemin viņu domās un lūgšanās. Viņš ir ļoti pateicīgs Detroitas draudzes priekšniekam Atim Markovam, dāmu komitejai un īpaši Līgai Jēkabsonēi par mielasta sarūpēšanu jubilejas svinībās.

Lai Dievs svētī un pasargā mūsu draudzes ganu Frici Sīpolu!

Mācītāja Aija Greiņa
(Graham)

Baznīcas padomnieks Fricis Sīpols (vidū) jubilejā bija kopā ar mīļiem ģimenes locekļiem, kuŗi ieradās no tuvienu un tālienes

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Valsts prezidents apmeklē Jūrmalu

Uzsākot vizīti Latvijas reģionos un pilsētās, Valsts prezidents Andris Bērziņš 1. augustā darba vizītē apmeklēja Jūrmalu. Prezidents apskatīja Dzintaru koncertzāli un iepazīnās ar tās attīstības un rekonstrukcijas projektu, kā arī tikās ar Jūrmalas domes priekšsēdi Gati Truksni.

Truksnis sarunas laikā pateicās Valsts prezidentam par to, ka valsts vadītājs pirmo no pilsētām Latvijā apmeklēja Jūrmalu, un uzsvēra, ka šis ir pirmais gadījums iepriekšējo gadu laikā, kad Valsts prezidents darba vizītē ierodas Jūrmalā un Jūrmalas pašvaldībā.

Sudraba nekandidēs

Valsts kontroliere Inguna Sudraba politikā iesaistīties šobrīd negrasās. Viņas ieskatā katrai partijai būtu jānāk ar savu programmu un ministru prezidenta amata kandidātu. Pirms vēlēšanām nesot situācijas, kad būtu jārunā par bezpartejisku ministru prezidenta amata kandidātu. Šādi valsts kontroliere komentēja aptauju, kurā viņa atzīta par piemērotāko valdības vadītāju.

LNT raidījumā *900 sekundes* Sudraba atzina, ka viņai bijuši aicinājumi iesaistīties partijās, bet viņa no tā atteikusies. Viņa gan neatklāja, kurās partijās viņa aicinājusies pievienoties, sakot, "lai tas paliek starp mums, kas runājam, jo tāda bija vienošanās – ka sarunas paliek divpusējās".

Sudraba laikrakstam *NRA* intervijā skaidroja, ka paliek savā amatā, jo... "ir svarīgi cilvēkiem darīt profesionālu darbu, ne tikai iesaistīties politikā". "Joprojām varu daudz izdarīt valsts kontrolieres amatā, un iesaistīšanās politikā pirmām kārtām nozīmētu arī atstāt šo amatu," sacīja Sudraba.

Jurkāns atgriežas politikā

Bijušais ārlietu ministrs Jānis Jurkāns intervijā Latvijas Radio paziņojis, ka nolēmis startēt 11. Saeimas vēlēšanās LPP/LC sarakstā. Pēc vēlēšanām viņš būtu ar mieru ieņemt ārlietu ministra posteni.

Jurkāns atzina, ka pašreiz reāli diez vai būtu iespējama Krievijas prezidenta Dmitrija Medvedeva vizīte Latvijā. Krievijai šobrīd ir citi aktuāli jautājumi – šā gada decembrī gaidāmās parlamenta vēlēšanas un 2012. gada martā gaidāmās prezidenta vēlēšanas. Turklāt Latvija nav prioritāra valsts Krievijas ārpolitikā.

Valsts prezidents Andris Bērziņš 2. augustā tikās ar Medvedeva administrācijas vadītāju Sergeju Nariškinu un apsprieda bijušā Latvijas prezidenta Valža Zatlera izteikto uzaicinājumu Medvedevam apmeklēt Latviju.

Izvirza ministru prezidenta amata kandidātus

Sociāldemokrātiskās partijas *Saskaņa* valde pirms ārkārtas parlamenta vēlēšanām nolēmusi par ministru prezidenta amata kandidātiem izvirzīt divus partijas līderus – Rīgas pilsētas galvu Nilu Ušakovu un partijas *Saskaņas centrs* (SC) Saeimas frakcijas

vadītāju Jāni Urbanoviču.

"Es neatsakos no ciņas, taču vienmēr esmu atbalstījis jaunu un talantīgu cilvēku virzību politikā," sacīja Urbanovičs. "Divus gadus vadot Rīgas domi, apvienības SC līderis Ušakovs ar saviem darbiem ir pierādījis, ka ir gatavs uzņemties un veiksmīgi veikt ministru prezidenta pienākumus."

Galīgo lēmumu par to, kuŗš no abiem kandidātiem tiks virzīts valdības vadītāja amatam, SC pieņems pēc tam, kad kļūs zināmi vēlēšanu rezultāti.

Pilsoniskā savienība akceptē dalību

Vienotības dibināšana

Partija *Pilsoniskā savienība* (PS) atkārtoti sasauktajā kopsapulcē nobalsoja par reorganizāciju un dalību partijās *Vienotība* dibināšanā.

Kopsapulcei bija reģistrējušies 149 biedri no nedaudz vairāk kā 600 partijas biedriem. No zālē sanākušajiem par reorganizāciju un dalību partijā *Vienotība* nobalsoja 111 biedri, pret bija seši, atturējās četri.

Partijas biedri nobalsoja arī par *Vienotības* statūtu projektu, par Reorganizācijas līguma projektu, atbalstīja *Vienotības* valdes sastāvu un Solvitu Āboltiņu (*Jaunais laiks*) par *Vienotības* valdes priekšsēdi.

Par izstāšanos no partijas paziņoja PS biedri Romāns Tillers un Jānis Mārtiņš Skuja. Viņi nevarot atbalstīt iespējamo pievienošanos *Vienotībai*. Gada sākumā PS bija 680 biedri, izstājušies 63, iestājušies 28.

The Economist iepriecinošās prognozes Zatlera reformu partijai

Britu biznesa žurnāls *The Economist* prognozē, ka Latvijas parlamenta ārkārtas vēlēšanās, visdrīzāk, uzvarēs bijušā Valsts prezidenta Valža Zatlera reformu partija. Bijušais prezidents Valdis Zatlers un Ministru prezidents Valdis Dombrovskis devēti par "diviem taisnīgiem vīriem" un "diviem lēnprātīgiem vīriem, kas mēģinās nomierināt Latvijas vētrāno politiku".

"Pat atbalstītāji viņus reti dēvē par aizrāvīgiem. Ar pārmērīgi centīgajiem igauņiem ziemējos un runīgajiem lietuviešiem dienvidos vidējai Baltijas valstij bieži vien ir grūtības nonākt uzmanības deģpunktā. Tomēr Latvijas politika ir krietni dzīvīgāka – tajā ir bijis riskants ekonomikas lēciens un kritums, bravūrīgi oligarhi, vētras ap korupcijas apkaŗošanas biroju un pastāvīgas bailes par Krievijas iejaukšanos," rakstīts žurnālā.

"Jaunākajos notikumu pavērsienos ir iesaistīts cilvēks, kuŗā iemiesotas savas valsts pieticīgās vērtības, – bijušais prezidents Valdis Zatlers," norādīts žurnālā, aprakstot prezidenta vēlēšanas, tautas nobalsošanu par Saeimas atļaišanu un gaidāmās ārkārtas vēlēšanas. "Visdrīzāk, uzvarētājs būs vienkāršais Zatlers, kuŗa jaunā politiskā partija ir par reformām un ciņu pret krāŗšanu," rakstīts izdevumā.

Zatlera partijas augstais reitings žurnālā skaidrots tādejādi, ka

"jaunās partijas bieži gūst panākumus Latvijā, līdz naudas vākšanas netīrais bizness apraŗpa viņu reputāciju".

Arī *The Economist* Zatlera partijas logo saskata līdzību ar Sarkanā Krusta emblēmu, ko starptautiskie likumi aizsargā pret politisku vai komerciālu izmantošanu.

"Jaunā partija atņem baltis oligarhu partijām, kā arī premjministra Valža Dombrovka nestabilajai centriskai labējai apvienībai *Vienotība*. Viņa vienkāršais stils un stabila roka ar smagiem tauŗības pasākumiem, starptautisko palīdzību un stingru atteikšanos devalvēt latu palīdzējusi Latvijai atgriezties pie izaugsmes," rakstīts žurnālā.

"Vēl viens jautājums – vai jaunajā koalīcijā varētu pirmo reizi ienākt partija, ko pārsvarā atbalsta krievu vēletāji. Mēreni kreisā *Saskaņa* jau pārvalda galvaspilsētu Rīgu. Līdzdalība nacionālajā pārvaldē varētu nozīmēt lielāku atbildību, kā arī Latvijas lielās slavu minoritātes integrācijas veicināšanu," rakstīts žurnālā.

Pareizticīgo baznīcas galva mētopolīts Aleksandrs atzinis, ka pareizticīgo baznīca katru dienu savās lūgšanās piemin arī jauno Valsts prezidentu Andri Bērziņu.

Mētopolīts iepazīšanās vizītē, tiekoties ar prezidentu, apsveicis Bērziņu par stāšanos amatā un novēlējis būt tikpat labam saimniekam Latvijas mērogā, cik labs saimnieks viņš ir savā dzīvē, kā arī novēlējis godīgi un taisnīgi strādāt Latvijā labā.

Kultūras ministre par Jauno vilni

Nepatiku pret festivālu *Jaunais vilnis* paudusi kultūras ministre Sarmīte Ēlerte (*Vienotība*).

"*Jaunais vilnis* gan pats par sevi, gan rosišanās ap to simbolizē postpadomju telpu, no kuŗas mēs gribam aiziet uz visiem laikiem. Viena viduvēja festivāla izcelšana, tam ierādot īpašu vietu Jūrmalas pilsētvidē, ir neizprotama un nepieņemama," intervijā laikrakstam *NRA* sacīja ministre. Viņas ieskatā Jūrmalā nav nepieciešams veidot nekādu īpašu vietu, lai izceltu šo festivālu. "Jo mazāk būs šādu Slavas aleju, jo mazāk tās dos kādam veltas cerības, ka būtu iespējama atgriešanās pagātnē, kur zvaigznes un slavināšana bija svarīgāka par kvalitāti un saturu."

Prasa Štokenberga demisiju

Desmit atlaistās Saeimas deputāti iesnieguši lūgumu Valsts prezidentam Andrim Bērziņam par Saeimas ārkārtas sēdes sasaukšanu, lai izskatītu jautājumu par neuzticības izteikšanu tieslietu ministram un iekšlietu ministra pienākumu veicējam Aigaram Štokenbergam (*Vienotība*).

Prezidentam iesniegto aicinājumu parakstījuši deputāti Imants Parādnieks, Raivis Dzintars, Einārs Cilinskis, Jānis Dombrova, Inese Laizāne, Dzintars Rasnačs no Nacionālās apvienības *Visu Latvijai!/Tēvzemei un Brīvībai/LNNK*, kā arī Ivans Klementjevs, Ivans Ribakovs, Aleksejs Burunovs

un Viktors Jakovļevs no apvienības *Saskaņas centrs*.

Savu lūgumu demisijas iesniedzēji pamato šādi: lai arī Štokenbergs ir aktīvi centies sevi parādīt par tiesiskuma aizstāvi un uzsvērt godīgas un caurredzamas uzņēmējdarbības lielo nozīmi tautsaimniecības attīstībā, atklātībā ir nākuši fakti, kas liek apšaubīt Štokenberga paŗa rīcības tiesiskumu un ētiskumu. Līdz ar to VL/TB/LNNK un SC deputāti ministra darbībā saskata dubultmorāli. Tautas kalpi norāda, ka Štokenbergam daŗēji piederīgs uzņēmums ir iesaistīts darījumos ar nekustamo īpaŗumu, kuŗu mērķis ir bijis apiet nodokļu samaksu. Tāpēc valstij ir nodarīti finānciāli zaudējumi vairāku simtu tūkstoŗu latu apmēŗā.

Valsts prezidents Andris Bērziņš deputātu iesniegumu sola izvērtēt, "ņemot vērā visus aspektus", informēja prezidenta preses sekretāre Līga Krapāne.

Latvijas Nacionālā bibliotēka iegādājusies robotu

Latvijas Nacionālā bibliotēka (LNB) ir iegādājusies jaunākās paaudzes skenēšanas robotu *Treventus ScanRobot 2.0 MDS*. Tas spēj 200 lappuŗu grāmatu ieskenēt aptuveni seŗās minūtēs. Grāmatu skenēšanas robots ir augstas kvalitātes grāmatu digitālizācijas iekāŗta, kas ļauj ieskenēt lielu apjomu grāmatu ļoti īsā laikā un izcilā kvalitātē. Tagad astoņās stundās bibliotēkā var ieskenēt 40 grāmatas, kas katra ir 200 lappuses bieŗa.

Atvieŗglos procedūru Latvijas pavalstniecības pretendentiem

Pēc Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes iniciāŗtīvas 5. jūlijā Ministru kabinets apstiprināja vairākus normatīvos aktus, kas paredz vienkārŗot Latvijas pavalstniecības iegūšanas administrāŗivo procedūru.

Normatīvajos aktos ir mainītas vairākas normas, kas līdz šim radījuŗas cilvēkiem nevajadzīgu birokrātiskus šķērŗļus. Paredzēts, ka Latvijas pavalstniecības pretendenti latvieŗu valodas prasmes pārbaudi atkāŗtoti varēs kāŗtot jau pēc trīs mēneŗiem līdzšinējo seŗu mēneŗu vietā. Savukāŗt Satversmes pamatnoteikumu, Valsts himnas teksta un Latvijas vēstures zināšanu pārbaudi pretendents atkāŗtoti drīkstēs kāŗtot ne agrāk kā pēc viena mēneŗa līdzšinējo trīs mēneŗu vietā.

Tāpat noteikts, ka Latvijas pavalstniecības pretendents būs atbrīvots no valodas prasmes pārbaudes, ja viņŗ pēc 2009. gada 1. septembrā ieguvis B vai C līmeņa vērtējumu valsts valodas prasmes pārbaudē profesionālo un amata pienākumu veikšanai, pastāvīgās uzturēšanās atļaujas saņemšanai vai EK pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai.

Papildus līdzšinējiem atbrīvojumiem noteikts, ka no valsts valodas prasmes pārbaudījumiem ir atbrīvotas arī tās personas, kas beidzot skolu, ieguvuŗas vismaz D līmeni centrālizētajā eksāmenā latvieŗu valodā un literāŗūrā. Vienkārŗota arī kāŗtība, kādā Latvijas pavalstniecību iegūŗ bērni.

Ziņas sakopojis **P. Karlsons**

LETA
nacionālā ziņu aŗentūra

Sāc ritu ar Preses apskatu!

- ◀ Latvijas preses publikāciju anotācijas
- ◀ jaunākās valūtas un laika ziņas
- ◀ nozīmīgākie dienas notikumi
- ◀ šodienas jubilāri

Apskatu Jums izdevīgā veidā - internetā vai e-pastā piegādāsim katru darba dienu līdz plkst. 9:00

Vairāk par pakalpojumu vari uzzināt: www.leta.lv
LETA, tālr.: +371 67222509, e-pasts: marketing@leta.lv

LAIKU UN VIETU MIJĀS

“Ne visi islāmticīgie ir teroristi, bet visi teroristi ir islāmticīgie,” – šāds postulāts bija iesakņojies kopš 2001. gada 11. septembra...

līdz 2011. gada 22. jūlijam, kad zilacainais norvēģu gaišmatīgs Anders Berings Breiviks, kas sakās cīņās pret Eiropas islāmizācijas draudiem, Norvēģijas galvaspilsētā un sociāldemokrātu jauniešu vasaras nometnē sarīkoja asinspirti, nogalinot 76 cilvēkus – lielākoties tādus pašus zilacainus, baltus ziemeļniekus.

Patiešām neapņemas briesmu darbs! Pirms ķērs pie savu tautiešu slepkavošanas Breiviks, kas lieliski izmanto tūmekļa iespējas, “laidis pasaulē” gaŗu gaŗu apcerējumu, kur savu rīcību pamato ar nepieciešamību pretoties...ne tik daudz islāmismam, cik nez kādam “kultūrmarksismam” (Hitlera propagandas ministra Gebelsa ieviests apzīmējums – F.G.) un, protams, t.s. multikultūralismam (*multikulti*), pret kuŗu vēŗšas ne tikai Vakareiropas labējie radikāļi, bet arī daŗš labs plaŗšsaziņas līdzeklis, tostarp Latvijā.

Asiņaina apmātība – ne tikai zem islāma karoga

VĒROJUMI UN PĀRDOMAS

Pilnīgi apmātais Breiviks savā “dziļdomīgajā” traktātā uzskaita dažādu Eiropas valstu labējās apvienības, kuŗu uzskati viņam tuvi, tostarp Latvijā Raivja Dzintara VL un Viktora Birzes NSS.

Loģiski abu šo apvienību vadītājiem vajadzētu tūdaļ strikti norobeŗoties no šī apmātā slepkavnieka, taču VL/TB/LNNK (Nacionālās apvienības) valdes loceklis Jānis Iesalnieks savā *Twitter* blogā paudis šādu viedokli: „Norvēģijas upuŗi ir pilnīgi uz multikultūralistu sirdsapziņas – viņu islāmizācijas politika novedusi pie tā, ka kādam vienkārŗi aizbraucis sirmis.” Ar šo neapdomāto un krietni vien divdomīgo paziņojumu Iesalnieks izdarījis laŗa pakalpojumu VL un mazinājis Nacionālās apvienības izredzes pēc 11. Saeimas vēlēŗšanās piedalīties koalīcijas veidošanā.

Pie reizes man gribētos parādīt, cik trausla ir līnija, kas atdala ideālistu no asiņainas apmātības, degsmi no neprāta.

Breŗņeva valdiŗšanas pilnbriedā,

kad es strādāju *Rīgas Balss* redakcijā, Rīgas žīdu jaunieŗu vidū ar savu, var teikt, cionistisko degsmi izcēlās Marks Blūms, kam KGB, vēloties tikt vaŗā no apnīcīgā nemiera cēlāja, 1969. gadā ļāva izceļot uz Izraēlu. Tur Marks Blūms mainīja vārdu un uzvārdu. Nu jau būdams Mordechajs Lapid (ivritā *lapid* nozīmē laŗu), viņŗš apprecēja kāda vietējā rabīna meitu Mirjamu, kuŗa, apziņoties Vecās Derības bauslī – būt auglīgiem un vairoties, dzemdēja viņam 14 bērņus, pārsvarā dēlus. Mordechajs, uzaudzējis kuplu melnu bārdu, kopā ar Mirjamu aktīvi piedalījās aizvien jaunu apmetņu dibināŗšanā arabu apdzīvotajā t.s. Rietumkrastā (*West Bank*), un, tiklīdz kāda no šīm apmetņēm nostiprinājās, viņŗš ar ģimeni pārvācās uz nākamo pakalnu, kur lika pamatus nākamajai apmetnei. Te jāpiemetina, ka Lapidis nebija arabu nīdējs, bet vienīgi iedomājās, ka visa šī strēmele starp Vidusjūru un Jordānas upi ir Dieva dots jūdu tautas “svēts mantojums”. Viņam nenāca prātā,

ka šādas rosības pārvelk svītru izredzēm paredzamā nākotnē atrisināt bezgalīgo konfliktu starp Izraēlu un Palestīnas arābiem.

1993. gada decembrī autobusu, kuŗā brauca Lapidu ģimene, apŗaudīja arabu kaujinieki, nogalinot Mordechaju un viņa otro vecāko dēlu Šalomu.

Mordechajam bija draugs – no ASV ieceļojuŗšais ārsts Baruchs Goldšteins, kas jau Amerikā bija pieslēŗies Meira Kahanes *Jewish Defense League* ekstrēmīstiem un Izraēlā par dzīvesvietu izvēlēŗas Kirjat-Arbu – prāvu apmetni pie Hebronas.

Satriekts par drauga nāvi, Goldšteins, armijas mediķis, nozvēŗējās atriebties.

Atriebties – to var saprast, bet **kā un kam?**

1994. gada 25. februārī Goldšteins, paņēmis līdzi maŗņpistoli, ieradās t.s. Ciltstēvu Kapenēs, kur apŗlabāts teiksmainais Abrahams, ko islāmticīgie godā par Ibrahimu, un kur atvēlētas atseviŗķas lūgsnu stundas un zāles jūdiem un musulmaņiem. Viņŗš sāka kā traks

ŗaut uz arabu dievlūdzējiem, nogalinot 29 un ievainojot vairākus nekā 125. Labi (piedodiet!), ka dzīvi palikuŗie Goldšteinu nolīnŗoja... Lieta tā, ka Izraēlā nāves sods praksē netiek piespriests.

Šī drausmīgā slaktiņa dienā Jeruzalemē plandījās Izraēlas un Latvijas karogi: bija ieradies toreizējais Latvijas Ministru prezidents Valdis Birkavrs. Viņŗš bija apmeties viesnīcā *King David*.

Man un daŗiem citiem Latvijas draugiem bija organizēta tikŗšanās ar viesi. Kamēr mēs gaidījām vestibilā, atvēŗās durvis un bāls kā krīts ienāca toreizējais ārlietu ministrs (tagadējais prezidents) Šimons Peress, kas tikko bija piedalījies valdības ārkārtas sēdē sakarā ar rīta agrumā notikuŗo Goldšteina asinspirti. Drūmo iespaidu vairoja Peresa tumŗšas brilles (iepriekŗējā dienā viņam bija izdarīta plakstiņu pacelŗšanas operācija).

Mēs vestibilā vēl neko nezinājām. Var iedomāties, ka Peresa un Birkava domu apmaiņa tai dienā nebija īpaŗi pacīlāta...

Degsme pati par sevi nav peļama, bet cik viegli tai pārtapt asiņainā apmātībā!

Franks Gordons

Cik var spriest, cilvēks procesam gatavojies ilgi un pamatīgi. Gaŗu jo gaŗu manifestu par „kristīgām” vērtībām sacerējis. Un tad, paņēmis rokās

vairākas ŗautenes, devās uz salu Norvēģijā, kur pulcēŗas Norvēģijas Darba partijas jaunieŗu grupas aktīvistu, un deva vaŗu ieroŗiem. Kad process bija beidzies (tas piedevām notika tandemā ar sprādzienu Oslo pilsētas centrā – arī to cilvēks bija „sarīkojis”), desmitiem jaunieŗu dzīvība bija izdzēsta. Tas bija briesmīgākais terorisma akts Norvēģijas vēsturē, un tas pamatīgi satrieca ne jau norvēģus vien.

Kad cilvēki nolemj pastrādāt masu slepkavības, viņi pēc tam lielākoties noŗaujas arī paŗi. Tā tas bija bēdīgi slavenajā gadījumā Kolumbainas vidusskolā Amerikā, par kuŗu pēcāk kinoreŗisors Maikls Mūrs izveidoja dokumentālu filmu *Bowling for Columbine*. Taču šajā gadījumā cilvēks mierīgi gaidīja līdz brīdim, kad ar visnotaļ lielu nokavēŗanos salā ieradās norvēģu policisti, un ļāva sevi apcietināt. Viņŗš lepojās par to, ko bija izdarījis. Tiesas zālē viņŗš iebilda pret izteikto domu, ka tiesāŗšanai jānotiek aiz slēgtām durvīm, lai cilvēks nevarētu paust savu pārliecību pāŗāk plaŗi. Notikuŗajā manāma arī krietna deva narcisma – pirms sāka slepkavīgo procesu, cilvēks rakstīja, ka teroristam ir labi jāizŗskatās. Solārijā jāiet, lai āda nebūtu bāla, mati jāsasukā.

Cilvēka uzvārdu es neminu ar nolūku, jo viņŗš to nav pelnījis. Taču notikuŗšais izraisa vairākus nopietņus jautājumus gan starptautiski, gan arī pie mums Latvijā. Vispirms par Latviju.

Īŗi pēc traģiskā notikuma Norvēģijā Jānis Iesalnieks no apvienības *Visu Latvijai!/TB/LNNK* tīmekļa portālā *Twitter* paziņoja:

Tragēdija Norvēģijā: par ko būtu jādomā latvieŗiem?

„Norvēģijas upuŗi ir pilnīgi uz multikultūralistu sirdsapziņas – viņu islāmizācijas politika novedusi pie tā, ka kādam vienkārŗi aizbraucis sirmis.” Pirmkārt, diez vai ir pamatoti runāt par „aizbraukuŗu ŗirmi”. Cilvēks taču nekādu īpaŗu racionalitātes trūkumu neizrādiŗa, procesam gatavojās ilgi un uzmanīgi. Taču, otrkārt, Iesalnieka rakstītajā ir manāma arī krietna deva rasisma. Lūk, valstī ir ieraduŗies musulmaņi. Tas nav pieņemami, un tāpēc ir loģiski, ja kāds pret to vēŗšas. Pēcāk, kā jau tas Latvijas politikā ierasts, Iesalnieks centās skaidroties un laboties, un viss beidzās ar Iesalnieka paziņojumu, ka 17. septembrī paredzētajās Saeimas ārkārtas vēlēŗšanās viņŗš nepiedalīsies. Tā kā Iesalnieks ir arī jēdziena „pozitīvs antisemitisms” autors, ŗis lēmums nav nekāda nelaime, piedevām par to derētu padomāt tiem *Laika* un *Brīvās Latvijas* lasītājiem, kuŗi plāno balsot par VL/TB/LNNK. Tomēr pāŗāk tuvu aizspriedumu aizai mēdz nonākt ŗis apvienības ļaudis, un mūŗdienu Eiropā tas nu nav pieņemami. (Ievērosim arī, ka VL/TB/LNNK par pozitīvu politisku piemēru savā manifestā citējis arī Norvēģijas maniakus.)

Vai līdzīgs terora akts varētu notikt arī Latvijā? Droŗības policijas (DP) priekŗnieks Jānis Reiniks kādā intervijā norāda, ka Norvēģijā notikuŗšais droŗi vien varētu „iedvesmot” kādu cilvēku, kuŗŗ nav mierā ar vienu vai otru jautājumu, un piebilda, ka DP uzmanīgi *pievaktē* Latvijas radikālākos cilvēkus un organizācijas, tāpēc jācer, ka nekas tamlīdzīgs pie mums nenotiks. Taču būtiski ir atcerēties, ka daŗām no ŗim organizācijām militārisms nav nekas sveŗšs. Pagājuŗšajā rudenī cits VL/TB/LNNK pārstāvis – Jānis Sils veidoja pats savu kan-

didāta reklāmu (viņu neievēlēja), kuŗā bija redzams pats censonis ar stroķi rokās un teksts: „Cīņies! Un Tu uzvarēsi.” Ar to, protams, es nevēlos teikt, ka Jānis Sils domā par ŗautenes izmantoŗanu bīstamiem mēŗķiem, taču uzmanīgiem mums jābūŗ...

Runājot par globālām norisēm, manuprāt, jāaplūko divi jautājumi. Pirmkārt, it īpaŗi Amerikā, bet ne tikai, daŗzi kristieŗi sakās esam saŗutuŗi par to, ka cilvēks Norvēģijā ir piesaucis kristīgās vērtības. Amerikas tā dēvētie „evanģeliskie” kristieŗi ir lieli meistari jautājumā par upuŗa statusu. Kolīdz atskan kāds kritiskāks vārds, piemēram, par muļķīgu apŗalvojumu, ka mūŗu zemeslodē ir tikai septiņus tūkstoŗus gadu veca, jo Bībelē tā ir „rakstīts”, ŗie ļaudis sāk vaimanāties, cik ļoti diskriminējoŗi pret viņiem izturas citi un cik ļoti viņi ir upuŗi. Nabaga jēriņi! Taču no ŗo paŗu cilvēku vidus nākuŗi tie, kuŗi noŗavuŗi ārstus, kas sniedz aborta pakalpojumus. Piedevām tie ir tie paŗi cilvēki, kuŗu baznīcas vēsturē ir pietiekami daŗz vardarbības, lai neteiktu vairākus. Krusta karī, „raganu” dedzināŗšana uz sārta, kristietības uzspieŗšana citiem (arī tepat Latvijā), prātām neapņemas pedofilija Romas katoļu baznīcā u.tml. Arī Bībele neiztieŗ bez pamatīgas vardarbības, it īpaŗi Vecajā Derībā netrūkst tekstu par to, kā uzveikt ienaidnieku ar zobenu.

Otrs jautājums ir par ŗaujāmieroŗiem. Cik var spriest, cilvēks Norvēģijā savus stroķus iegādāŗies pilnīgi likumīgi, taču ar to nav atbildēts uz jautājumu – kāpēc privātpersonām vispār ieroŗi ir vajadzīgi. Manā dzimtajā Amerikā ir pietiekami daŗz ļauŗu, kuŗu ieskatā cilvēkam drīkst piederēt kaut vai maŗņpistole, jo tas ir paredzēts ASV Konstitūcijā,

īpaŗi pantā, kuŗā teikts: tāpēc, ka brīvas valsts droŗībai ir nepiecieŗama labi rēgulēta milicija, nav pieļaujams ierobeŗot tautas tiesības glābāt un izmantot ieroŗus.” Nekāda „labi rēgulēta milicija” mūŗdienu Amerikā gan neeksistē, vismaz civiliedzīvotāji to nemana. Un tieŗi tāpēc *Štatos* katru gadu iet bojā daŗz cilvēku. Un ne tikai *Štatos*. Visi esam lasījuŗi par pilsoņu karīem Afrikā, kur pat bērņi nēŗa bises un cita veida ieroŗus. Daŗš labs bildis, ka ŗautene mājās ir vajadzīga, ja nu kāds tajās iebrukta, taču vairākums nāves gadījumu mājās ir saistāmi ar nejauŗību, kad bērņi ir atraduŗi ŗauteni un noturējuŗi to par spēļmantiņu. Gadās arī, ka viens mājās iedzīvotājs citu ŗis mājās iedzīvotāju kļūmīgi noturējis par iebrukēju. Citi atkal teiks, ka medniekiem bise ir vajadzīga, bet man tomēr ŗķiet, ka process būtu godīgs tikai tad, ja arī zaķīŗiem un stirniņām dotu ŗautenes un ļautu ŗaut pretī. Vēl Amerikā plaŗi izplatīts ir teiciens, ka „cilvēkus nenogalina ŗautenes, cilvēkus nogalina cilvēki”, taču cilvēks ar nazi vai beisbola nūju tomēr ir un paliek mazāks bīstams nekā cilvēks ar ŗauteni. No ŗaujāmieroŗiem, protams, sabiedrība nekad neatbrīvosies pavisam, grūti iedomāties, piemēram, armiju bez ŗautenēm, taču sarunai par to, cik lielā mēŗā privātpersonām būtu jānodroŗina tiesības glābāt visādu stroķus, tomēr ir jāturpinās.

Un, pēdīgi, jautājums par „multikultūralismu”. Pasaulē nav nevienas valsts, kuŗā dzīvotu tikai pamatnācijas pārstāvi. Amerika vispār ir tā dēvētais „kausejamais katls”, tur dzīvo visvisādi ļaudis ar visvisādu pārliecību un dzīves stilu. Vai Amerika tāpēc ir sliktāka valsts? Nu nē, it īpaŗi ja atceramies, ka tā tomēr deva

patvērumu arī ļoti daŗziem mūŗu valsts iedzīvotājiem pēc Otrā pasaules kara. Tiesa, latvieŗi nav tumŗšadaini un nemēdz būt musulmaņi, un tomēr... Eiropā „multikultūralisms” saistāms ar diviem procesiem. Pirmais ir „viesstrādnieku” acināŗšana, it īpaŗi Vācijā, ja runa ir par turkiem. Otrs ir bēŗļu process, arī Latvijā ir bēŗļi no Somālijas, kuŗiem integrēties mūŗu valstī ir bijis gana sareŗģīti, lai arī daŗzi ir iemācījuŗies latvieŗu valodu, un tomēr viņi ir tādi paŗi cilvēki.

Un te nu ir galvenais. Kuŗā brīdī jebkuŗam cilvēkam ir tiesības par citu cilvēku domāt slikti (vai Norvēģijas gadījumā – citus cilvēkus noŗaut) tāpēc, ka tam ir cita ādas krāsa, cita ticība, cita politiska pārliecība, cits dzīves veids? Vēsture taču ir pārpilna ar piemēriem – kas var notikt, ja ŗāda veida aizspriedumi gūŗ virsroku. Asiņainais karŗ starp protestantiem un katoļiem Lielbritānijā. Tas, kas Otrā pasaules kara laika Vācijā (un ne tikai tur) notika ar Eiropas ebrējiem, romu tautības pārstāviem, Jehovas lieciniekiem, garīgi nepilnvērtīgajiem, gejiem un lesbietēm. Situācija Tuvaŗos Austrumos starp palestīnieŗiem un izraēlieŗiem, starp sunnītu un ŗītu musulmaņiem. Paldies Dievam, nekas tamlīdzīgs Latvijā vismaz līdz ŗim nav noticis, bet nepāŗprotams ir fakts, ka arī mūŗu valstī dzīvo (un vienmēr ir dzīvojuŗi) daŗdzādi cilvēki, un viņi visi vispirms ir cilvēki un tikai pēc tam kaut kas cits.

Katastrofa Norvēģijā pierāda, ka mūŗdienu pasaulē ir cilvēki, kuŗi savu pārliecību par „kristietību” vai „rases tīrību” vai jebko tamlīdzīgu ir gatavi izplatīt ar vardarbību. Tā ir tragēdija Norvēģijā un tragēdija absolūti jebkur citur pasaulē. Lai Dievs dod, ka Latvijā neko tamlīdzīgu nenāktos piedzīvot!

Kārlis Streips

Bravo, Tatjana! Bravo, Oņegin!

Trīsdesmitā jūlija vakars Siguldas pilsdrupu ielokā, kad pret vakara debesīm skanēja P. Čaikovska opera „Jevgeņijs Oņegins”, uz ilgu laiku paliks mans vis-skaistākais un dziļākais šās vasaras mākslas iespaids.

Daiņa Kalna organizētie Siguldas Opermūzikas svētki, kas norisinājās jau 19. reizi, ir beigušies, daudzu tūkstošu skatītāju sirdī un prātā atstājot neizdzēšamas atmiņas. Visu šo gadu laikā svētki auguši un pieņēmušies spēkā, un šai gaitā esam varējuši tikai apbrīnot organizētāja neatlaidīgo pārliecību par savu misiju un – no otras puses – arī mūsu valsts nemainīgo vienaldzību pret šo (un vēl vairākiem citiem) nu jau tradicionālo vasaras sarīkojumu, kam tiesības uz materiālo atbalstu ik reizi no jauna jāpierāda projektu konkursos. Gadu no gada vairojot pieredzi un arī dažādu sabiedrības slāņu atbalstu Opermūzikas festivāla idejai, tie izvērtušies par krāšņiem vasaras vidus svētkiem, kuŗos arī Vidzemes pērle Sigulda atklāj arvien jaunus savas pievilcības noslēpumus.

Par visaugstāko izaicinājumu Daiņa Kalna veidotajos un rūpīgi plānotajos svētkos kļūst speciāli Siguldas brīvdabas skatuvei iestudēta klasiskās operas izrāde. Šogad P. Čaikovska „Jevgeņijs Oņegins”. Jau tradicionāli par uzticamiem partneriem Siguldā izveidojušies maestro Aleksandrs Viļumanis, operrežisors Jurijs Aleksandrov un scenogrāfs Vjačeslavs Okunevs no Sanktpēterburgas Krievijā un latviešu kostīmmāksliniece Ieva Kundziņa. Apmēram divu nedēļu laikā top speciāli Opermūzikas svētkiem paredzēts iestudējums, kas diemžēl piedzīvo tikai vienu vai divas izrādes.

Pērn svētkos skanēja Dž. Pučīni „Madame Butterfly”, un to, tāpat kā šīgada iestudējumu, parādīja divas reizes – arī Ventspils atjaunotajā teātra namā „Jūras vārti”.

Skats izrādes mēģinājumā. Sākumā Larinas muižā valda idille. No kreisās: M. Kovaļevska, N. Gans, M. Gorcevska, J. Akimovs, priekšplānā režisors J. Aleksandrov

Šīgada īpašā iestudējuma veiksmes pamatā vispirms ir izcila solistu ansambļa sapulcināšana un īpaša balsu saskaņa solistu ansablī. Maijas Kovaļevskas līdzdalība izrādē, bez šaubām, bija vislielākā, taču vienīgā intriga un publikas pievilcības spēks. Daudzās pasaules valstīs cildinātās latviešu soprānistes atgriešanās savā „sākuma punktā” – Siguldas Opermūzikas svētkos, kas savulaik deva spārnus tālākam lidojumam – vērtējama gan kā sirsnīga labvēlība pret „dzimto ligzdu”, gan kā sava veida radošs pārskats Latvijas opermūzikas draugiem. Tieši ar Tatjanas lomu „Oņeginā” Maija pirms dažiem gadiem debitēja Glainbornas festivālā Lielbritānijā, bet šopavasar apbūra Vīnes Valsts operas apmeklētājus. Tagad pilnīgi citā, atšķirīgā skatuves variantā viņa par savu galvenais „ierocis”

pārliecināja skatītājus Latvijā. Ar nobriedušas mākslinieciskās personības spēku Maija Kovaļevska ne vien atveidoja Tatjanas izaugsmi no meitenīgas būtnes kaislīgā, pilnasinīgā sievietē, bet

Maija Kovaļevska – Tatjana

arī ik skatuves soli papildīja ar dziļi izjustu, aizrautīgu pamatojumu un niansēs izkoptu dziedājumu.

Oņegina lomā pirmo reizi Latvijā uzstājās amerikāņu baritons Neitans Gans (*Nathan Gunn*). Viņa galvenais „ierocis”

ir siltais, samtains balss tembrs, bet ne mazāk svarīgi šai lomā ir galvenajam varonim atbilstīgi ārējie dotumi – stalts stāvs un atraisīta darbošanās režijas iecerētajos apstākļos. Operas cienītājiem derētu Gana vārdu paturēt prātā, šis solists, kas ar panākumiem darbojas Amerikā, vēl liks par sevi dzirdēt.

Augstas raudzes dziedoņi un lieliski aktieŗi bija arī Marija Gorcevska Olgas lomā un Jevgeņijs Akimovs – Ļenskis, abi starptautisku atzinību guvuši krievu dziedoņi. Ansambli papildināja mūsu dziedoņi Krišjānis Norvelis – Gremins, Kristīne Zadovska – Larina un Antra Bigača – Aukle, arī mazāk nozīmīgās lomās – latviešu dziedoņi, tāpat skaitliski nelielā, bet izteiksmīgā koŗa grupa.

Izrādes mūzikālais un scēniskais risinājums izcilo solistu ansambli bija ievirzījis noteiktā, mērķtiecīgā gultnē, lai ar skanisko un vizuālo elementu saplūsmi veidot liriski drāmatisku stāstu par jaunas meitenes – Tatjanas pārdzīvojumiem, sastopoties ar sava mūŗa lielo mīlestību. J. Aleksandrova režijas augstais profesionālisms, notikumus atklājot no galvenās varones viedokļa, viscaur balstīts mūŗikas materiālā un Puškina poēmas vielā. Te nav ne darbības pārcēluma citā laikmetā, ne tiŗi uzsvērtu mūŗdienīgojumu. Ir romantizēta vide, kur darbojas varoņi, kuŗu rīcība ir viegli uztverama un saprotama. Operas tēli ir neparasti dzīvi, darbīgi un jūtīgi, tiem atņemta jebkāda vispārīgu priekŗstatu nasta vai tiŗa heroizācija. Turklāt skatuves darbība it dabiski vienotā veselumā savieno visas operas ainas, jo Tatjana ir klāt ikkatrā norisē, arī Ļenska un Oņegina divkaujā, kas uz skatuves atklāta kā jaunās meitenes ļaunām priekŗšņojautām pārņemts murgs. Manā ieskatā izcili izkārtots un vēl izcilāk drāmatiski un mūŗikāli papildīts ir slavenais Tatjanas vēstules skats, ko Maijas Kovaļevskas varone ar režisora svētību izvērŗ bezgala aizrāvīgā savas varones dvēseles atklāsmē.

Šo lirisko, dzidro galvenās varones iekŗŗejo pārdzīvojumu atklāsmi par galveno visa vakara skanējumā iejutīgi un smalki raisīja un atbalstīja Aleksandra Viļumaņa vadītais orķestris. Šis izrādes nosaukums tik tieŗam varētu būt „Tatjana”, kā to, operu rakstot, vienubrīd bija iecerējis Čaikovskis.

Nenoliegsim, ka, izvēloties iestudēŗanai „Jevgeņiju Oņeginu”, Operasvētku veidotāji netieŗi metuŗi izaicinājumu nesenamam mūŗu Nacionālās operas jaunieŗstudējumam. Salīdzinājums nu jāizdara skatītājiem. Taču par labu Siguldā redzētajam un dzirdētajam liecina augsti profesionāla režija un mūŗikālā interpretācija.

Respektējot operas darbības laiku, tēlu sistēmu un attiecības, režijai izdevies darbību atbrīvot no sadzīviskas situāciju ilustrācijas, līdz ar to pārcelt notiku-

Neitans Gans – Jevgeņijs Oņegins

mus romantiskā, tēlainā un poētiskā vidē, kas tik precīzi atklāj Tatjanas dvēseles pārdzīvojumus. Kā skaists, neaizmirstams varones iekŗŗējā sasaluma simbols uz skatītāju iedarbojas sniegs un ziema, ko lieliski atbalsta arī gaisma partitūra. Bet jūtu sprieguma augstākā kulminācija sasniegta Gremina ārijas laikā, kad notiek Tatjanas un Oņegina atkalsatikšanās, kuŗā tik tieŗam panākts apliecinājums mīlestības mūŗīgumam.

Gundega Saulīte

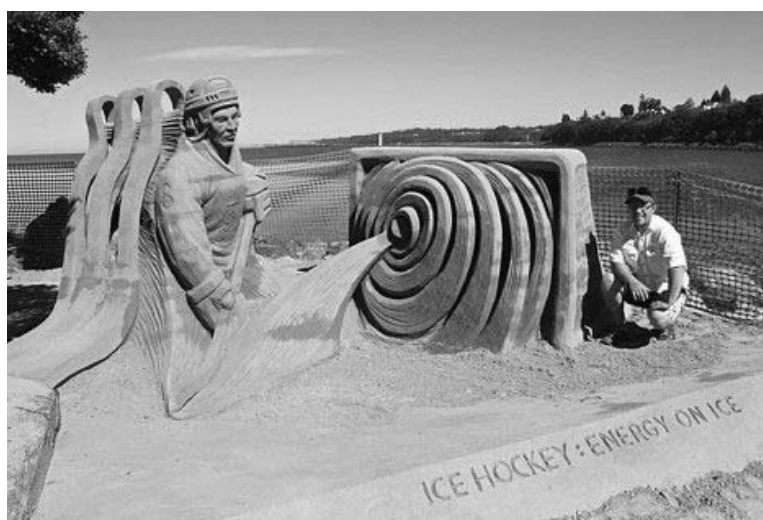
Foto: no portāla Delfi

Sandis Kondrāts uzvar smilŗu skulptūru festivālā ASV

Latvijas tēlnieks Sandis Kondrāts un ASV tēlniece Eva Suzuko Makgrū (*Eva Suzuko McGrew*), kuŗu kopīgi veidotā skulptūra „Lūgŗana par Latviju” redzama *Magic Sand Riga* parkā uz AB dambja, ir izcīnījuŗi attiecīgi pirmo un otro vietu starptautiskajā smilŗu skulptūru konkursā *Windermere Sand Sculpture Classic*, kas norisinās Holīvudas plūdmalē ASV, portālu „Delfi” informē mākslinieka pārstāvi.

Šogad *Windermere Sand Sculpture Classic* konkursa tema bija „Sporta brīnumainā pasaule”. Sanda Kondrāta veidoto skulptūru, kas izcīnīja pirmo vietu, sauc „Hokejs – enerģija uz ledus”. Savukārt Eva Suzuko Makgrū otro vietu ieguva ar skulptūru „Sporta attīstība”.

Latvijas iedzīvotāji līdz pat septembra vidum uz AB dambja var novērtēt abu tēlnieku kopīgi veidoto skulptūru „Lūgŗana par Latviju”, kā arī nofotografēties milzīgā smilŗu plaukstā pie ŷis

skulptūras.

Radoŗais smilŗu skulptūru parks *Magic Sand Riga* uz AB dambja būs atvērts līdz 12. septembrim. Darba laiks darba dienās no plkst. 10 līdz 21. Brīvdienās no plkst. 10 līdz 22.

Magic Sand Riga 2011 ir viens no pirmajiem pilotprojektiem „Rīga – Eiropas kultūras galvas-

pilsēta – 2014” programmā. Tās ietvaros 2014. gadā tiks veidota lielākā Eiropas „smilŗu kaste”, kuŗā aicināsim spēlēties un radoŗi izpausties gan profesionālus māksliniekus, gan visus interesentus. Mijiedarbojoties dažādām mākslas nozarēm, spēle norisināŗies visa gada gaŗumā gan virtuālajā, gan reālajā pasaulē.

Visas Latvijā iznākuŗas grāmatas varat iegādāties pie lielākā grāmatu tirgotāja

„LATVIJAS GRĀMATA”

Rakstiet, zvāniet, un grāmatas Jums piesūtīs pa pastu. SIA „L. Grāmata”

Rīga, Elijas iela 17, LV-1050

Tālr. +371 67223294

Tālrakstis +371 67227248

E-pasts: lgramata@lgramata.lv

Latvieši Sibīrijā. 2011. gads

Kopā ar kinogrupu un „Sibīrijas bērniem”

maršrutā Rīga-Maskava-Omska-Drobiševa-Jekaterinburga-Soļikamska-Usolļags-Kirova-Slobodskā-Vjatlags-Maskava-Rīga

Ligita Kovtuna

(Turpinājums no Nr. 29)

Soļikamska. Kad ierodamies šai pilsētā, ir „baltā nakts” – tumša līdz nākamajam rītam tā arī neiestājas. Pilsētas centra viesnīcā mums tiek aizpildīti anketas un līdz rītam patur mūsu pasēs... Tāda kārtība. Vakarīnojam vienā no viesnīcas istabām improvizētas bufetes veidā. Sagriežam ripās vietējā veikalā nopirkto desu, sašķēpējam sieru, vēl ir „aizķēries” spēķītis no tēvzemes, garšīgo Sibīrijas maizi klāt, cits tēju, cits, rū-

dītāks, vodkas šļuku, un izklīstam. Seniori gultiņās, jaunie, tie, kam tikko pāri septiņdesmit un jaunāki – uz tuvējo pilsētas parku ar dievnamu centrā. Rīt mēs baznīcā tiksim iekšā un pajūsmosim par greznajiem grieskiem, ikonām, sudraba bīķeriem. Gīda pavadībā apmeklēsim seno vojevoda namu un Amatnieku namā iepirksim suvenīrus – bērza tāss cibiņas, pusdārgakmeņu rotīņas, koka karotes utt. Te, pilsētas centrā, pēc vēstu-

Saldējot, smacējot, šaujot... Pie sienām skopa ekspozīcija, kas vēstī par cilvēkiem, kuŗi šeit gājuši moku ceļus, arī par tiem, kas nelaimīgajiem palīdzējuši un tāpēc paši iznīcināti. Izgaismotās stikla vitrinās – kauli. Cilvēku smadzenes zīmē kaut kādu iespējamu ainu, veselais saprāts neļauj noticēt...

Mūsu vidū ir Hēlija Staņislavska un viņas jaunākā māsa Renāta Sakse. Abu bērniņa aizritējusi Sibīrijā. Ļoti iespējams, ka Hēlijas krusttēvs Kārlis Jansons te bijis... „Es viņu mīlēju tāpat kā tēvu. Mūsu tēvs Viesturs Teikmanis palika Vjatlagā...” (Plašāku interviju ar Hēliju lasiet kādā no turpmākajiem numuriem. Šī uzņēmīgā kundze gluži praktiski glabā sava krusttēva mantojumu Rīgā un Jūrmalā, glabā pašai dziedzīgi, gudri un spītīgi.)

Arī gīdam Grigorijam vectēvs bijis represēts. Viņš pastāsta par savas dzimtas likteni, kur tā lielākā „vaina” bijusi labāka iztikšana, kas radīta, vairāk un čalāk strādājot. Kad sākam prašņāt par konkrētiem faktiem, Grigo-

rijs pasaka skaidri un gaiši: „Es jau tāpat jums par daudz pateicu!” Mūsu tuvumā nav grūti pamanīt svešas sejas – tā kā piedrojušies ekskursijai, tā kā nejausi tieši šai brīdī šeit atnākuši.

Vidū mūzeja direktors Sergejs Jerofejevs. Pa labi un pa kreisi – nezināmi pavadoņi. Aizmugurē – „goda plāksne” ar nometņu priekšnieku foto

Bet tā būs visā turpmākajā ceļā. Dievs ar viņiem!

Dodamies tālāk – uz mūzeju ar grūti izprotamu nosaukumu, kuŗš īstenībā ir goda atdošanas vieta nāves nometņu sistēmas vadoņiem. Te atstāsim arī vienu no piemiņas plāksnēm. Kāpēc te? Jo šī ir vienīgā vieta, kur šai apkārtnē vispār runā par represijām.

Mūzeja apmeklējums draud pārvērsties istā murgā. Mūs sagaida direktors Sergejs Jerofejevs, ģērbies pelēkā *ancukā*. Sasveicinās un sāk stāstīt... par to, cik koksnes 1941. un turpmākajos gados sagatavots un izvests no tuvējiem mežiem... Pie sienām bildes ar skarbiem *uzplečotiem* vīriem, redzamā vietā Ļeņina biste. Kas te notiek? Pārtraucam direktora stāstu, atdabūjot *biedru* īstenībā – kas mēs esam un kāpēc te esam. Direktors ir saprātīgs un ļauj mūsu tikšanās iniciatīvu pārņemt mācītājam Guntim Kalmem, kas gan latviski, gan krieviski stāsta faktus no patiesās vēstures. Viņam seko citi stāstītāji no mūsu pulka – Hēlija, Renāta, Liveta, Dace, Raimonds – viņu vistuvākie radnieki te bijuši, te palikuši. Viņi ir šeit, lai meklētu dokumentus un liecības un, kā teica Liveta, – „būt šeit, lai rastu mieru”. Raimonds Aide, mūsu ceļa-

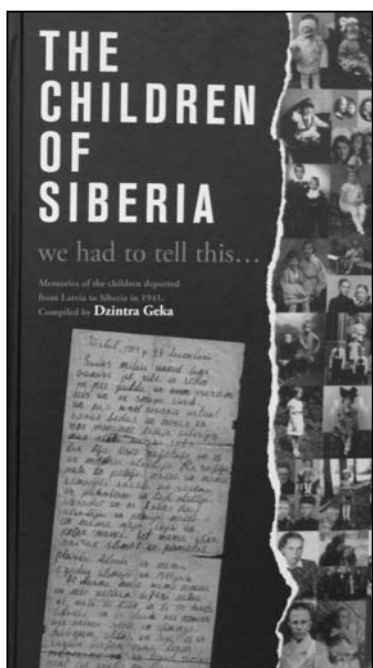
biedrs, ir no Austrālijas un meklē pēdas, liecības par sava vectēva Ernesta Ramata pēdējo ceļu. „Visu mūžu man par to ir stāstīts, un mana māte Ingrīda Austrālijā gaida ziņas, ko es atveidšu.” Diemžēl Krievijas arhīvi ir pieejami tikai tīri teorētiski – pēc Dzintras Gekas februārī sūtītā pieprasījuma pāris dienu pirms mūsu brauciena pienāca ziņa: tā kā ir neskaidriības vārdu rakstībā, pieeja dokumentiem nebūs iespējama. Un cauri! Brauciena gaitā uzzinājām, ka arhīvi

Soļikamskas klostera pagrabos. Ekspozīcijā – mocekļu kauli. Varbūt latviešu

Dokumentālo filmu „Piemini Sibīriju” varat iegādāties, sazinoties ar *Laika* biroju ASV: e-pasts: laiksDSR@aol.com fakss: 732-549-0466 Cena–USD 18,–plūs pasta izdevumi.

Eiropas zemēs filmu un grāmatas varat iegādāties, sazinoties ar laikraksta Rīgas redakciju.

Ar Latviešu fonda atbalstu izdota grāmata – “Sibīrijas bērni” I.sējums angļu valodā (340 intervijas ar 1941. gadā uz Sibīriju aizvestajiem bērniem).

“The Children of Siberia” var pasūtīt, sūtīt čeku pēc adreses: A.Jerumanis 1600 El. Rito Ave, Glendale, CA 91208, USA.

Grāmata kopā ar sūtīšanu maksā 70 USD.

Hēlija Staņislavska. Viņas krusttēvs te bijis

riskās pastaigas mūs sagaida vietējie žurnālisti. Krāšņa krieviete – Soļikamskas avīzes korespondente – nosūrojas, ka rīta pusē tikai aiz nejausības uzzinājusi par latviešu ierašanos. Intervē un bildē Dzintru, Gunāru Tomu, novēl mums laimīgu ceļu.

Gados jaunais gīds Grigorijš ved mūs tālāk – uz Trīsvienības klosteri, kas glabā ne vien baiss atmiņas, bet arī liecības... Pēc pareizticīgo tradīcijas, sievietes apvienojas galvu lakatus un šalles, *bikšotajām* jāapjož arī bruncis. Dodamies pagrabos... Te bijusi arestantu nometināšanas vieta. Te dzēstas dzīvības.

Soļikamskas ieslodzījuma vietu piemiņas mūzeja nosaukuma plāksne. Atšifrēt neņemam

Raimonds Aide, latvietis no Austrālijas, sava vectēva moku ceļu gaitas pētījot, bija mūsu ceļabiedrs

mēdzot arī iet bojā, piemēram, sadegot pēc elektrības īssavienojuma...

Katrā ziņā Raimonds uz savu mītnes zemi aizvedīs dziļus, neizdzēšamus iespaidus. Par archīva ziņām runājot – liels darbs vēl priekšā, cīnies, mīlais! Mēs visi turēsim īkšķi.

Lai nu kā – atstājam piemiņas plāksni par pirmo zīmi šai mūzejā, kuŗa vēstis, ka te bijis daudz latviešu. Direktors Jerofejevs atvadoties saka: „Paldies par jūsu iecietību! Ne jau mēs bijām vainīgi, bet imperija...”

Ja viņš ir patiess, tad varam būt kaut kriptiņu gandarīti – mūsu ceļinieku stāsti varbūt tomēr skāruši kādu stīgu, pamodinājuši kādu aizmiglotu maņu. Tā gribas ticēt.

(Turpmāk vēl)

„Vārdi, mani mīlie veļi, / jāstaigā mums tāli ceļi, / līdz mēs mājas atrodam”

Dzejniecei un atdzejojājai Astrīdei Ivaskai – 85

Dzejnieces un atdzejojājas Astrīdes Ivaskas dzīves ritējums veidojas no atsevišķiem pavedieniem (mājas Latvijā un atmiņas par mājām, bēgļu gaitas, dzīve svešumā un atgriešanās), kas kopā savijas stāstījumā, dzejā, pateiktajā un nepateiktajā. Viņa sevī glabā atmiņas par tēvu, Lestenes muižu, kur vadītas bērniņas vasaras, par māti un libiešu krastu, par Vācijas, Amerikas un Īrijas laiku, kā arī dažādu zemju iespaidus. Kopš 2001. gada dzejniece dzīvo Rīgā, Pulkveža Briecā ielā, un 7. augustā nosvinēs savu astoņdesmit piekto dzimšanas dienu.

1926. gada 7. augustā Latvijas armijas ģenerāļa Mārtiņa Hartmaņa ģimenē piedzima meita Astrīde. Skolas gaitas aizritēja Rīgas 1. Valsts ģimnazijā un Rīgas Franču licejā. No tēva meitene mantojusi lielo grāmatu mīlestību un mīlestību pret valodām. Hartmaņu ģimeni neželīgi skāra arī Latvijas valsts vēstures un politikas grieži – tēvs tika aizvests no Lestenes 1940. gada Pirmsziemsvētku laikā. Vēlāk dzejas rindās dzejniece sarunājās ar tēvu nepiepildītās ilgās, kad viņi satiekas sniegā rakstītās vēstulēs – „... ikviens pelēcīgs, pūkains un puteņains rīts / ir vēstule no Tevis baltā aploksnē”. 1944. gada vasaras izskaņā Astrīde Ivaska ar māti un brāli devās bēgļu gaitās, aizsāktās skolas gaitas Latvijā palika nepabeigtas. Astrīde nonāca Hānavas latviešu nometnē un mācījās latviešu ģimnazijā, studēja romāņu, ģermāņu un slavu valodas Mārburgas universitātē (1946-1949). 1949. gadā tika izveidota ģimene ar igauņu dzejnieku un literātūrzinātnieku Ivaru Ivasku (1927-1992), un viņi pārcēlās uz dzīvi ASV, Minesotas pavalstī, Ziemeļlaukos jeb Nordfildā. Astrīde Ivaska bija bibliotekāre Minesotas universitātes Mākslas nodaļā, mācīja valodas Sv. Olafa kolledžā Minesotā, pēc pārcelšanās uz Oklahomas pavalstī Normanu strādāja Oklahomas universitātē. Viņa daudz ceļoja, iepazīna citas zemes un kultūras, dzejoja un atdzejoja, piedalījās literāros sarīkojumos, publicējās preses izdevumos, darbojās žurnālā *Jaunā Gaita* (1962-1982) un *Ceļa Zīmes* redakcijas kolleģijā. 1991. gadā Ivaski pārcēlās uz dzīvi Īrijā, bet kopš 2001. gada Astrīde Ivaska dzīvo Rīgā un ir sastopama dažādos literātūras un kultūras sarīkojumos.

Astrīdes Ivaskas pirmās dzejas publikācijas parādījās 1959. gadā žurnālā *Jaunā Gaita* lappusēs, kopš 1962. gada viņa piedalās literārajos sarīkojumos. Līdz pirmajam dzejoļu krājumam pagāja pāris gadu, 1966. gadā „Upeskalna” apgādā iznāca krājums „Ezera kristības” – sākotnēji gan bija iecere to saukt „Sauls sala”. Pēc krājuma iznākšanas tulkotāja Ruta Spīra rakstīja: „... viņa dzejo tad, kad viņai tiešām ir kas, ko teikt. Dzejiskā izjūta un iedzimtais takts reti viņu atstāj; nekad viņa neatļaujas pārspīlētas jūtas vai nepatīkami personiskas at-

klāsmes dzejā. Nekad neatslābst domu līdzsvarotais spēks, nezūd intelektuālais pamats, kas nepieciešams labai dzejai. [...] Lasot Astrīdes Ivaskas dzeju, mēs nemanot maināmies, sākam redzēt viņas acīm; un mēs sākam cienīt viņas drosmīgo meklētāju garu.”

Astrīde Ivaska

Kritiķis Jānis Rudzītis atzinīgi novērtēja jaunās autore debijas krājumu: „... trimdas paaudzes autori likuši mūsu dzejai strauji un radikāli urbānizētus vai arī sacietēt personiska intelektuālisma kristallos, izteiksmē atraujoties no īstenības un par parasto atklāsmes veidu izvēloties imāzinisku sirreālisma ņirboņu ar simbolisma miklām un visādām vārdu rotaļām. [...] Astrīde Ivaska pavisam noteikti ir atgriezies pie dabas un pat pie rustikalisma. [...] arī pie loģiskās īstenības, kas tverta sīkās impresijās.”

Pirmajam krājumam sekoja „Ziemas tiesa” (1968), Somijā tapušais „Solis silos” (1973), „Gaisma ievainoja” (1982), dzejas izlase „Vārdojums” (1987, Latvijā kopā ar liriskās prozas krājumu „Liču loki” 1993. g.), „... jo rudens ir mans atgriešanās laiks” (1997, Latvijā) un dzejprozas krājums „Pasaules pagalmos” (2003, Latvijā), kurā ietverti „Liču loki” (1981) dzejiskie ceļojumu vēstījumi un iespaidi. Tie sniedz ārpus tūrista skatpunkta, jo ir intelektuāli dziļi, emocionāli piepildīti un rada sava veida gleznas efektu – Somija, Itālija, Grieķija, Īrija, Vidusjūra. Tie ir ceļojumos gūtie atspulgi, kas atbalsi raduši dzejprozā, jo „pasaules milzīgā, neizskatāmā bilžu grāmata veļ manām acīm lapu pa lapai: katru jaunu, katru neizsmeļamu”. Kritiķā atzīts, ka „Šī grāmata ir nonāksana mājās dažādās vietās, svešu vietu pārvēršana par savām”.

Par „Ziemas tiesu” rakstnieks Jānis Sarma tālajā Austrālijā rakstīja: „Mūsu tumšajā baiļu, neziņas un niknuma pilnajā pasaulē Astrīde Ivaska ienāk kā

gaiša ticētāja, dzīvības slavinātāja un mierinātāja dzejniece.” Krājumu „Solis silos” dzejnieks un rakstnieks Andrejs Gunars Irbe nodēvēja par „epigrammām uz Somijas bērza tāss”, saskatot tajā kaut ko „kalevalisku”, kas ļauj ieskanēties somiskajai pasaulei,

Astrīde Ivaska ar vīru Ivaru Ivasku

akcentējot „vārdu skopumu (ne-liekvārdību) un saspriego enerģiju” un novērojumu dokumentāciju. 1984. gadā iznāca īsproza un dzeja bērniem „Pārsteigumi un atklājumi” (Goppera fonda balva), ko caurvij

Astrīde Ivaska ar vīru Ivaru Ivasku

cieņa pret dabu, iejutība un mīlestība pret dažādu tautību cilvēkiem un ģimeni. Kritiķe Nora Valtere atzinusi, ka Astrīdes Ivaskas dzeja ir saskares dzeja, „kontakts, tuvums, tīra un tieša intuīcija par realitāti, kas slēpta aiz ārējo lietu pasaules, ir – manuprāt – viņas dzejas raksturīgākā pazīme”. Kritiķis Jānis Rudzītis uzsvēris īpatnējo dzejas „tembru”, „kas nekur nav kopēts un ko laikam arī citi nekopēs”. Astrīdes Ivaskas literārais jaunpienesums atzinīgi novērtēts ar dažādām godalgām – Z. Lazdas balvu, J. Jaunsudrabiņa balvu.

Astrīde Ivaska ir to latviešu dzejnieku pulkā, kuri dzejojusi arī angļu valodā. Ir izdotas dzejas izlases *At the fallow's edge*

(„Papuves malā”, 1981) un *Tapio, master of the forest* („Tapio, silu valdnieks”, 1988). Astrīde Ivaska ne vien dzejo un atdzejo, bet arī līdz literārajiem procesiem latviešu un cittautu rakstniecībā un publicē recenzijas un apceres žurnālos *Jaunā Gaita*, *Tilts*, *Books Abroad* (vēlāk *World Literature Today*), *Journal of Baltic Studies* u. c., publicē latviešu trimdas dzejas pārskatu („Archivs”, 6) un pārskatu par latviešu literātūru *Encyclopedia of world literature in the XXth century* (1967). Par nopelniem Igaunijas valsts labā un kultūras sakaru veicināšanu Astrīdei Ivaskai pasniegts Igaunijas Valsts ceturtais šķiras Baltās Zvaigznes ordenis, kā arī Latvijas Republikas augstākais apbalvojums – Triju Zvaigžņu ordenis.

Astrīdes Ivaskas pasaule ir bagātīga, tā „iziet pasaules pagalmos” – viņa atdzejo no sešām valodām, savukārt viņas pašas dzeja un dzejproza atdzejota vairāk nekā desmit valodās, tostarp franču, igauņu, iru, islandiešu, italiešu, lietuviešu, somu, spāņu, vācu un zviedru valodā. Dzejniece ir atvērta pasaulei un tās skanējumam dažādās valodās. „Viņa ir daudz lasījusi, piegājusi pasaules literātūrai ar atvērtu sirdi, meklējot sev tuvu, bet savu ceļu viņa meklējusi pati”, 1965. gadā atzina dzejnieks Andrejs Gunars Irbe. Astrīdes Ivaskas latviskā pasaule sakņojas smeldzīgās atmiņās par tēvu, māti, aukli un krustmāti Brakškos, par Lesteni, kur „no gaiļpiešu cera uz ceru/vasara dvēseles lasa” un „smilšaino, dūju dūkaino” Rīgu un libiešu krastu. Viņas dzejā

brīnumā un harmonijā, uzklautos vēju, lietus un jūras dziesmas, Tapio, sila valdnieku, vai kalnu garus, raugoties ezera dzīlēs, redzīgā rasā un ūdenskritumu matos; gadalaiku mijas sabalsojas ar dvēseles noskaņu maiņām. Tā ir ieklausīšanās un ieskatīšanās. Dzejnieci saista dabas primatnība, viņa tic saulgriezēm, bet ziema ir pārdomu laiks, un tiek gaidīts pavasaris, tad vasara, „pēc vasaras pilnbrieda saule sadilst kā vaskaina svece”, pamazām „zeme apvelkas mākoņu jaku” un „lietus atspole auž/rudens rasainos autus”, tuvojas laiks, kad kā gājputniem jāpūcējas ziemas gaidībās „un cilvēkam ir laiks/sevi dziļāk ievilkties”. Dzejniecē spēcīgas ir ilgas pēc mājām un atgriešanās kā putnam pēc ziemošanas un tāliem ceļiem. Sarunā ar Anitu Rožkalni dzejniece teikusi: „Es mēģinu saskatīt, ka nav nekas, kas ir nesvarīgs, ka viss ir svēts un viss ir vienlīdz svarīgs.” Tikpat būtiska nozīme ir katram sastaptajam cilvēkam.

Astrīdes Ivaskas dzejā saplūst atmiņu laiks (pagājušais, neilgais Latvijā aizvadītais laiks), kas saistās ar tuviem cilvēkiem un vietām, ar tagadnes laiku, kas dzīvots citās zemēs un vietās, tomēr kā pamatstīga to caurvij dabas poētika un tikko manāma tuva cilvēka klātesme bez skaļiem vārdiem vai frazēm.

Pēc agrāk pieminētiem dzejas krājumiem 2007. gads nāca ar apgādā „Pētergailis” izdoto Astrīdes Ivaskas literāro devumu „vienos vākos” – apjomīgu sējumu, sava veida rakstiem – „Dzeja un atdzeja”. Tāpat var teikt, ka ir veicies un veicas tiem, kuri Astrīdes Ivaskas dzeju ir dzirdējuši autores lasījumā. Tā ir neaprostā burvība, tie ir istākie dzejas svētki. Tāpēc pateicība pienākas literātūrzinātniecei Anitai Rožkalnei, pēc kuņas ierosmes ieskaņojumu studijā „Lauska” 2009. gadā tapa tvarts ar simbolisku nosaukumu „Ceļš”, kur ieskaņoti sešdesmit četri Astrīdes Ivaskas dzejoļi pašas dzejnieces lasījumā. 2009. gads iezīmīgs arī ar Latvijas Rakstnieku savienības piešķirto Literātūras Gada balvu par mūža ieguldījumu – „par izcilu un neparasti smalku dzeju, spožu atdzeju un nerimtīgu literātūras „dzīvā rata” darbināšanu. Un nu atliek vēl šogad gaidīt Anitas Rožkalnes monografiju par dzejniecei Astrīdei Ivasku, par dzīvi un dzeju, un pasauli.

Kad dienas sāk balot kā līnu divēji un rēnāk kāpj nedēļas saules kalnā, kad medus meldīja iedūcas rītos no zilo tīteņu taurēm – tad gribas man pasmelt māla krūzē tev malķu zilgmes. Jo rudens ir mans gadalaiks.

Atminoties tikšanās mirkļus, apbrīnojot allažīgo piedalīšanos Latvijas kusstūras dzīves procesos un norisēs, vēlot spēku, izturību, jaukus cilvēkus līdzās un jaunrades dzirksti, no visas sirds sūtu dzejniecei sveicienus dzimšanas dienā.

Inguna Daukste-Silasprōģe

Eiropas krīze ir saasinājusi, arī sistematiskais risks vienotās valūtas telpā ir acīmredzams. Pēdējo nedēļu laikā lielākā daļa parādos dziļi iestīgušo valstu ir pieredzējušas strauju to suverēno kredītreitingu pazemināšanos. Tieši pirms mēneša Grieķijas valsts kredītreitings tika samazināts līdz zemākajam līmenim starp visām pasaules valstīm. Pagājušās nedēļas laikā Moody's Investors Service aģentūra pazemināja Portugales un Īrijas kredītreitingu zem investīciju kategorijas. Par situācijas nopietnību liecina valsts obligāciju ienesīguma likmes šim trim valstīm: vairāk nekā 17 procenti Grieķijai un vairāk nekā 13 procenti Portugalei un Īrijai.

Eiropas Savienības „milži”

ir piespiesti pie sienas

Finanču tirgos ir vērojama pieaugoša nervozitāte par Itālijas un Spānijas ekonomisko stāvokli. Ja arī šajās valstīs situācija pasliktināsies, tas mainīs visas Eiropas krīzes apturēšanas stratēģiju. Samērā nelielo Eiropas valstu finanču situāciju ar tagadējām palīdzības programmām vēl var saglabāt, bet, ja Eiropas trešā (Itālija) un ceturtā (Spānija) lielākā ekonomika sāks grīloties, tad, visticamāk, būs nepieciešami daudz lielāka mēroga pasākumi. Tomēr Itālija ir daudz labākā situācijā nekā Eiropas vājākie kēdes posmi. Tās budžeta deficīts ir kontrolējams. Ekonomikas un finanču ministrs Džulio

Eiropas krīze ne tuvu nav beigusies

SEB Investīciju stratēģijas ekspertu vērtējums

Tremonti ir ievērojis stingru fiskālo politiku kopš krīzes sākuma. Turklāt lielākā Itālijas valsts parāda daļa atrodas vietējo investoru rokās. Ja raugās no krīzes izplatīšanās skatupunkta, tas ir daudz labāk nekā liels ārējais parāds. Tomēr liela Itālijas problēma ir tā, ka pēdējos ceturksņos tās ekonomika gandrīz vispār nav augusi, līdz ar to situācija var strauji pasliktināties. Vēl viens pamats uztraukumam ir premjermministrs Silvio Berlusconi, kas varētu piekāpties populistiskām prasībām. Spānijā valdības parāds ir samērā neliels, bet privāta sektora kredītaistību apjoms ir lielākais Rietumu pasaulē. Augstās procentu likmes, gausā ekonomikas atveseļošanās un paaugstinātais bezdarba līmenis var izraisīt negatīvu cenu spirāli nekustamā īpašuma tirgū, un tas var būtiski samazināt patēriņu un pasliktināt nacionālās ekonomikas stāvokli.

Parāda restruktūrizācija ir neizbēgama

SEB Investīciju Stratēģijas Komanda prognozē, ka Eiropas akūtās problēmas tiks atrisinātas, tomēr nākamā gada laikā Grieķijas valsts parāda restruktūrizācija būs neizbēgama (līdz pat 50 procentiem no nominālā parāda apjoma). Cerams, ka zaudējumi pēc parāda norakstīšanas tiks sadalīti starp pietiekami dau-

dziem kreditoriem, lai finanču sistēmas stabilitāte netiktu būtiski apdraudēta. Vissmagāk cietīs Grieķijas iedzīvotāji un uzņēmēji, kuri saskarsies ar papildu prasībām, lai atjaunotu budžeta disciplīnu. Grieķijas bankas, tāpat bankas un pensiju fondi citur Eiropā arī tiks ietekmēti, jo tie ir investējuši Grieķijas valsts obligācijās. Visbeidzot, arī Eiropas Centrālā banka ir uzpirkusi Grieķijas obligācijas lielā apjomā.

Arī Portugale, visticamāk, piedzīvos parāda pārstrukturizāciju. SEB ieskatā tas notiks kādā brīdī 2012. gadā. Līdzīgi kā Grieķija, Portugale cinās ar strukturālām problēmām, zemu produktivitāti un mazu konkurētspēju. Turklāt Portugali raksturo ekonomikas nesabalansētība un augsts finanču sektora parādsaitību apjoms.

Nepieciešama visaptveroša rīcība

Lielākais izaicinājums Eiropas politikiem ir dalībvalstu sadarbības uzlabošana un sistematiskas pieejas identificēšana, beidzot chaotiskus pēdējā brīža risinājumus akūtas krīzes situācijās individuālu valstu līmenī. Diemžēl šobrīd sadarbība nav pati labākā. Paralleli jāuzklausā sūdzības no „bagāto” dalībvalstu iedzīvotājiem (kuŗi negrib maksāt reķinus) un „nabadzīgāko” valstu pilsoņiem

(kuŗi negrib īstenot nepieciešamās reformas). Augoša neuzticības plaisa starp ierēdņiem un balsootājiem veicina populisma tendences, kas noteikti neļaus atrisināt lielākos izaicinājumus, ar ko saskaras eiro valūtas projekts. Tas būs milzīgs izglītošanas un komunikāciju izaicinājums Eiropas Savienības līderiem, lai viņi spētu pārliecināt iedzīvotājus, ka vislabāko risinājumu var sasniegt tikai ar kopīgu koordinētu rīcību.

SEB Investīciju Stratēģijas Komandas tirgus vērtējums

Eiropas krīzes visticamāk vēl ilgu laiku ietekmēs finanču tirgus. Situācija ir ārkārtīgi nopietna. Drāmas attīstības process izraisīs periodisku riska apetītes zudumu. No otras puses, globāli vērtēti, uzņēmumi ir labi kapitālizēti un spēj gūt augstu peļņu. Jāpiebilst, ka arī procentu likmes ir zemā līmenī un pasaules ekonomikas augšanas temps ir virs vidējā vēsturiskā rādītāja. Tas padarīs riskanto aktīvu tirgus mazāk uzņēmīgus pret Eiropas krīzes ietekmi.

Pēc SEB Investīciju Stratēģijas Komandas domām, Eiropas Savienības krīze neapturēs globālās ekonomikas augšupeju: šī augšupeja var turpināties vēl kādus pāris gadus. Domājams, ka ekonomikas attīstības temps varētu

paaugstināties 2011. gada trešajā ceturksnī. To visvairāk ietekmēs ekonomikas attīstība ASV un Japānā. Līdz ar to tiek saglabāts pozitīvs noskaņojums pret riskantākajiem aktīviem ilgtermiņa perspektīvā. Tomēr īstermiņā ir pietiekami daudz pamatotu iemeslu būt vēl piesardzīgākiem, veidojot investīciju portfeļus.

Vairāk nekā pirms mēneša (maijā) SEB Investīciju Stratēģijas Komandā izvēlējamies samazināt visaugstākā riska ieguldījumus rekomendācijās. Galvenais iemesls pārmaiņām bija situācija Grieķijā, kā arī paaugstinātais risks ar sekundārām negatīvām sekām citās „PIIGS” valstīs (Portugale, Īrija, Itālija un Spānija) un Eiropas banku sektorā.

SEB Investīciju Stratēģijas Komandas ieteikumos netiek likts pārlieku liels uzsvars uz investīcijām Eiropā (tikai ieguldījumi caur globālajiem fondiem, kur īpatsvars ieguldījumiem Eiropā jau tā ir neliels). Novērtējums vēl joprojām ir tāds, ka riska līmenim vairāk atbilstīgas investīcijas var tikt sameklētas citur pasaulē.

Lielāka riska prēmija vājākajās Eiropas valstīs

Krīzes pārņemtajām Eiropas valstīm kļūst arvien dārgāk piesaistīt līdzekļus.

Īrijas, Portugales un Itālijas valsts obligāciju ienesīguma likmes strauji paaugstinājās pagājušā nedēļā.

Slavas aleja – neslava Jūrmalai!

Ar šādu un līdzīgu satura plakātiem šī gada 21. jūlijā partijas TB/LNNK Jūrmalas grupa kopā ar VL jauniešiem piketēja pie Jūrmalas pilsētas domes ēkas, protestējot pret 8. augusta ārkārtas sēdē pieņemto pašvaldības lēmumu, kas paredz Latvijā dažādi vērtētā Krievijas TV rīkotā jauno populāras mūzikas atskaņotāju konkursa „Jaunais vilnis” dalībnieku iemūžināšanu, izveidojot „Slavas aleju” un „Zvaigžņu

notiek daudzi nozīmīgi starptautiski festivāli, piemēram, pasaules baleta zvaigžņu festivāls „Baleta zvaigznes Jūrmalā”, „Summertime” un citi. Nav saprotams, kāpēc tieši šo viskrieviskāko pasākumu, kuŗa izcelsmu Jūrmalas pilsētvīdē atbalsta Jūrmalas pilsētas domes deputātu vairākums, laigan pat konkursa dalībnieki nereti domā, ka tas notiek Krievijā; nemaz nerunāsim par valsts valodas likuma pārkāpumiem no konkursa rīko-

protētājiem iebilst pret tādu simbolu uzstādīšanu, kuŗi nostiprina Krievijas pieaugošo ietekmi Jūrmalā un Latvijā. Ar nožēlu jāatzīst, ka Jūrmalas pašvaldība un pilsētas uzņēmēji nu ir nonākuši pilnīgā ekonomiskā atkarībā no konkursa, uz kuŗu sabrauc daudzi Krievijas miljardieri, politiķi un kriminālās autoritātes, lai satiktos un kardinātu savus turpmākos plānus Latvijā un pasaulē. Izspiežot vietējos iedzīvotājus no tradicionālajām dzīvesvietām, viņi izpērk labākos īpašumus jūras tuvumā. Lai gan viens no „Jaunā vilņa” Latvijas atbalstītājiem – komponists Raimonds Pauls izteica neizpratni par šādas alejas izveidošanu, arī viņa vārds, pārkāpjot Latvijas valsts valodas likumu, ir iestrādāts zvaigznē latīņu burtiem krievu valodā.

Konkurss nu ir beidzies, zvaigznes ar visiem pārkāpumiem nakts aizsegā izliktas. Lai iztaptu festivāla saimniekiem, kuŗi preses konferencē pirms pasākuma atklāšanas asi kritizēja pilsētas pašvaldību par konkursa prasībām neatbilstīgo Dzintaru koncertzāles skatuvi, ģērbtuvēm un tualetēm, Jūrmalas pilsētas domes priekšsēdis Gatis Truksnis solīja turpmāk novērst šos trūkumus, iespējami piesaistot privātos partnerus.*

Jūrmalas pašvaldība kopš neatkarības atgūšanas ir apvīta ar lieliem korupcijas skandalu, četri no bijušajiem pilsētas vadītājiem iesaistīti krimināllietās, daži sodu jau izcietuši, daži vēl gaida spriedumu un turpina darbu domē. Tāpēc nav grūti iedo-

māties, kādā veidā un kā rokās var nonākt arī pati Dzintaru koncertzāle privātas partnerības aizsegā. Satraukti par nacionālās apvienības aktivitātēm, pašvaldības deputāti konkursa atklāšanas priekšvakarā steigā sanāca uz kārtējo ārkārtas domes sēdi, lai ar konkursa organizatoriem, neko būtiski nemainot, noslēgtu sadarbības līgumu piecus gadus uz priekšu, kaut gan iepriekšējais līgums vēl bija spēkā līdz augusta beigām.

Latviski noskaņotie jūrmalnieki

nav pret festivāliem savā pilsētā, bet viņu ieskatā šādi pasākumi jāriko Latvijas pusei, uzņemot māksliniekus no ārvalstīm, un ir pašsaprotams, ka no skatuves jāskan arī latviešu valodai.

Jānis Žugovs,
TB/LNNK Jūrmalas grupas valdes loceklis

* Latvijas plašsaziņas līdzekļos izskanējusi arī informācija, ka festivāla rīkotāji ir gatavi piesaistīt Krievijas investīcijas Jūrmalas infrastruktūras attīstīšanai. Interesi esot paudis arī ASV multimiljardieris Donalds Tramps... – Red.

laukumu” pie Dzintaru koncertzāles Turaidas ielā, Jūrmalā. Piketa organizatoru ieskatā konkurss, kas ilgst nedēļu un atšķirībā no sava priekšteča – okupācijas gados iedibinātā festivāla „Jūrmala”, kuŗš tika vadīts latviešu un krievu valodā un nu pēc neatkarības atgūšanas tiek vadīts vienīgi krievu valodā, ir apšaubāma mākslinieciska līmeņa pasākums, kas simbolizē postpadomju telpu, no kuŗas mēs cenšamies attālināties. Dzintaru koncertzālē katru gadu

tāju puses. Varbūt tāpēc, ka konkursa vadītāji ir kļāji nīrgājušies par Latvijas valsts himnu, meitenes latviskos tērpos dejojās „kazačoku”? Pēc pašreizējās informācijas, daudzās bronza kaltās, ap metru lielās piecstaru zvaigznes ar konkursa rīkotāju un dalībnieku vārdiem svešvalodā, kuŗas paredzēts izlikt uz ietves, līdzīgi zvaigznēm Holivudā, Krievijā kardinātas un sagatavotas vešanai uz Latviju jau pirms minētā Jūrmalas domes lēmuma.

SEB SEB bankas standartkurss 12. AUGUSTS			
Valūta	Banka pērk	Banka pārdod	LB kurss
AUD (Austrālijas dolārs)	0.5284	0.5484	0.531
BGN (Bulgārijas leva)	0.3526	0.3726	0.359
BYR (Baltkrievijas rublis)	0.000051	0.000101	0.000099
CAD (Kanādas dolārs)	0.5128	0.5328	0.514
CHF (Šveices franks)	0.5979	0.6131	0.591
CZK (Čehijas krona)	0.02869	0.02989	0.0291
DKK (Dānijas krona)	0.09368	0.09648	0.0942
EUR (Eiro)	0.7031	0.7151	0.702804
GBP (Lielbritānijas sterliņu mārciņa)	0.7953	0.8161	0.793
HKD (Honkongas dolāri)	0.06355	0.06675	0.0637
HRK (Horvātijas kuna)	0.0929	0.0989	0.0951
HUF (Ungārijas forints)	0.002564	0.002744	0.00266
ISK (Islandes krona)	0.003208	0.004408	0.00425
JPY (Japānas jēna)	0.006185	0.006485	0.00614
LTL (Lietuvas liits)	0.2028	0.208	0.204
LVL (Latvijas lats)	1	1	1
NOK (Norvēģijas krona)	0.08964	0.09304	0.091
NZD (Jaunzēlandes dolārs)	0.4061	0.4261	0.413
PLN (Polijas zlots)	0.172	0.182	0.178
RON (Rumānijas leja)	0.16	0.174	0.167
RUB (Krievijas rublis)	0.01765	0.01819	0.0177
SEK (Zviedrijas krona)	0.07588	0.07792	0.0771
SGD (Singapūras dolārs)	0.4024	0.4244	0.405
TRY (Turcijas lira)	0.2976	0.3176	0.303
USD (ASV dolārs)	0.5018	0.5138	0.496
ZAR (Dienvidāfrikas rends)	0.0719	0.0759	0.0736

JAUNĀKĀS GRĀMATAS

Nezūdība

Tieši šajā vienā vārdā var izteikt apgāda „Nordik” izdotā krājuma „No sapņa uz īstenību” pamatdomu un spēcīgo noskaņu, kas jau ar pirmajām lappusēm lasītāju uzrunā ar suģestējošu spēku. Piemiņas rakstus par dzejnieces un rakstnieces **Ainas Zemdegas** daiļradi un dzīvi krājumā sakārtojis, arī ievadvārdus, recenzijas, komentārus un apceres rakstījis literatūras kritiķis, dzejnieces dzīvesbiedrs **Pāvils Vasariņš**. Apbrīnojami, ka jau ar pirmajām recenzijām par A. Zemdegas krājumu „Basām kājām”, arī par viņas uzstāšanos izaudzinātā „elles ķēķi” kopā ar slaveniem dzejas metriem, kopā ar Gunaru Saliņu, P. Vasariņš viens no nedaudziem viņai paredzējis spožu ceļu literatūrā.

Nezūdīgais, mūžīgais, gara dzīves uzvara pār nīcību, tēvzemes mīlestība, piederība – šis A. Zemdegas būtiskās daiļrades šķautnes izvijas cauri visām krājuma divpadsmit nodaļām, un vairākums vērtētāju apcerēs pārliecina ar skaidru un dziļu redzējumu. P. Vasariņš sējumā veiksmīgi izkārtojis literatūras kritiķu, rakstnieku, dzejnieku, mūziķu, A. Zemdegas, arī viņas tuvinieku, draugu un cienītāju atziņas, kas, cita citu papildinot un daudzus skata-

punktos izgaismojot, veido nozīmīgus kontekstus.

Savu pirmo prozas darbu „Toreiz Lubes dzirnavās” Aina Zemdega nosauc – sapnis par īstenību. „Ceļš no sapņiem uz īstenību ved caur dažādiem dzīves posmiem, ne vienmēr viegliem,” raksta P. Vasariņš. Tagad, kad rakstnieces dzīves loks noslēdzies, līdz sāpēm kļūst saprotams un neparastā izgaismojumā parādās dzejolis, kas piestrēdzināts ar neprātīgu sapni, ar iekšēju redzējumu par ilgoto atgriešanos dzimtajā pusē: *Pieskarties sapnim, / to nemoģinot, / paņemt mīlestību plaukstā / un nolikt atpakaļ, / aiziet uz iesākumu / un palikt šai vietā / visa mana zeme / vienā saujā nesama.* (Krājumā „Egles istabā”) Savukārt Zemdegas dzejas brālis Māris Čaklais, ko ar dzejnieci saistīja sirsnīga profesionālu draudzība, šo viņas neremdējamo slāpi dēvē par Anteja kompleksu, jo tieši tas rakstnieci mudinājis atgriezties dzimtenē, sakopt un atjaunot dzimtas īpašumu Lubes dzirnavās.

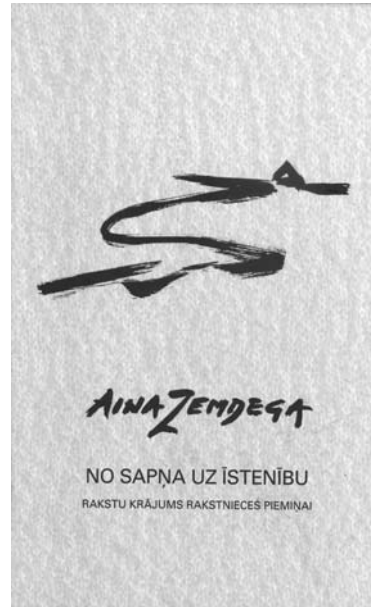
Kādā citā recenzijā, analizējot A. Zemdegas dzejas krājumu „Bargā laikā” (1996), M. Čaklais raksta par ko būtisku viņas raksturā – par karstu vēlmi piedalīties Latvijas liktenī. Uz rakstī-

šanu dzejnieku rosinājis A. Zemdegas dzejolis par 1991. gada janvāra baisajiem notikumiem Latvijā, par omoniešu sarikoto asinspirti: *Šai malā mūži mūzejos krājas, / tur – nāves mirkli pār dzīvi. / Būris pakārts okeana vidū.*

„Nežēlīgi precīzs ir šis būris okeana vidū. Piedalīties neespejamība, bet arī neiespejamība nepiedalīties,” raksta M. Čaklais. „Bargā laikā atgriežas brīvība. Svētīti ir tie, kas atnāk uz negatavu! Gatavai brīvībai draugi atradīsies.” Kā daudzus citos gadījumos, arī šajā pēdējā secinājumā M. Čaklais pārsteidz ar pareģojuma spēku.

Atceroties kopīgi ar Veltu Tomu ietās profesionālās gaitas 2x2 nometnē, A. Zemdega raksta: „Toreiz senais latviskais un nezūdīgais savienojās ar dzīvi un tagadnes īstenību, viens otru neizslēdzot.” Gluži līdzīgas izjūtas pārņem, lasot A. Zemdegas darbus. Tieši tāpēc virsrakstam izraudzīts vārds „nezūdība”, jo tas atstaro ne vien dzejnieces filozofisko vēstījumu ārpus laika un telpas, bet arī attiecības ar viņas tuviniekiem un draugiem. Sevišķa nozīmība saklausāma rakstnieces meitas Daces Zemdegas-Starr vēstulē mātei īsi pirms tās aiziešanas mūžībā. Meita pateicas

māmai par visām vērtībām, ko māte pratusi viņai sniegt jau mazotnē, – par latvisko izglītību, par Ziemsvētku svinēšanu, par

mātes brīnišķīgo klavier spēli, kas viņu, mazu meiteni, ieaiņājusi miegā.

Nozīmīgas ir abu māsu – Ināras Ingridas, A. Zemdegas krustmeitu, atmiņas par to, kā rakstniece, iebraukusi Latvijā, nolēmusi abas bērnumā audzēknes, likteņa varā atstātus bērnus, ņemt savā aizgādībā.

Krājumā ir vairāki būtiski liecinājumi par A. Zemdegas nozīmi latviešu literatūras procesā. Astrīde Ivaska, aizvien lielā vēlēbā un atzinībā vērojusi A. Zemdegas devumu, krājuma nobeigumā raksta: „Ainas Zemdegas atgriešanās ir visaptveroša. Zaudētās dzimtenes meklēšana paplašinās garīgu māju meklējumu muzikā, dzejā un prozā.” Par senu draudzību mūža garumā pauž dzejnieces Ritas Gāles atmiņas. Ingrida Viksna savas atmiņas beidz ar precīzu, tēlainu līdzību: „...Aina Zemdega, kas latviešu dzejas kalnā pirmos soļus spēra basām kājām, kalna galotni ir sasniegusi zelta sandalēs.”

Prāvests Mārcis Zeiferts dievkalpojumā Ārlavas baznīcā pirms dzejnieces pišļu urnas guldīšanas dzimtajā zemē pauda dziļas, līdzīgos gadījumos reti dzirdētas atziņas. Atceroties maizes cepšanas aprakstu A. Zemdegas bērnības atmiņās no dzimtas Lubes, M. Zeiferts sacīja: „...viņa piešķīra pārļaicīgu jēgu tam, kas bija visiem acīm redzams, un tomēr tas bija kaut kas vairāk.” Un vēl prāvests atgādināja: „Aiz sevis viņa atstāja vārdus, kuņģi ir kaut kas vairāk.”

Krājuma māksliniecisko ietēru veidojis Voldemārs Avens. **Irēna Lsagzdiņa**

Elēģija par lēnu aiziešanu

Nora Ikstena, Vīrs zilajā lietusmētelī, apgāds „Dienas grāmata”, 2011.g., 167 lpp.

Ieraugot vārdu *lietusmētelītis* uz Noras Ikstenas jaunākās grāmatas vāka, prātā nāca neķītras atmiņas. Kad pirms teju gadiem piedesmit, jaunības plaukumā, ar diviem austrāliešu draugiem Džonu un Čārlzu ar pasažieru kuģi *Flavia* ceļojām no Melburnas uz Neapoli, tika dota iespēja dienā, kamēr kuģis lēnām peld pa Suecas kanāli, piedalīties autobusa ekskursijā uz Kairu un piramidām. Jautājām kuģa kabinas vadītājam un sīkpreču pārdevējam, kurš ekskursiju organizēja, kas būtu ņemams līdzī. „Lietusmētelīši,” atbildēja vecais ar smīnu pār visu ģīmi. Nobrīnījāmies, kāpēc mums, vienu vienīgu dienu ceļojot pa saulaino Ēģipti, būtu vajadzīgi lietusmētelī. Džonom pirmajam pēc laika uzausa gaisma: ar lietusmētelīšiem mūsu padomdevējs būšot domājis mazo precīti, kas tās valkātājus vīriešus pasargā arī no veneriskām slimībām!

Kad *Vīrs zilajā lietusmētelī* ar dziļu aizkustinājumu izlasīts, prāts uz anekdotiem, kaut patiesiem, vairs nenesas. Gribas sevi šautīt un pelt: „Fui, kritiķi, kā tu tā varēji! Nedrīkst taču grāmatu skatīt pēc vāka, pēc nosaukuma!”

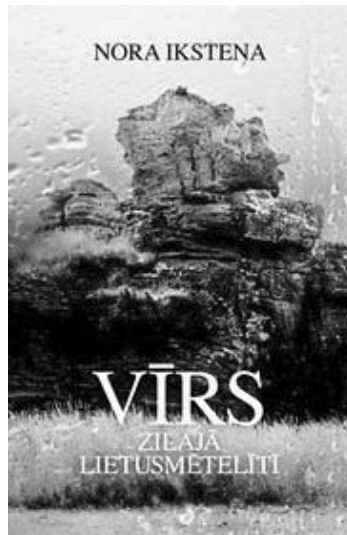
Grāmata ir par dažādām paaudzēm piederīgu cilvēku, 1969. gadā dzimušās Latvijas rakstnieces Noras Ikstenas un 1922. gadā dzimušā trimdas rakstnieka Džintara Soduma attiecībām. Soduma istā vārda vietā lietota viņa iesauka Tebe, bet Ikstena sauca par Mei-

tiņu, kā Sodums viņu uzrunājis vēstulēs. Abi no sākuma sarakstās, vēlāk Meitiņa Tebi viņa dzīvesvietā Amerikā arī apciemo. Kad nomirst Tebes sieva un kad Tebe kļūst par slimīgu un vārgu, lai viens ar dzīvi tiktu galā, viņam draud nonākšana veco ļaužu koplīnā, kas viņu atbaida. Meitiņa piedāvā Tebem pārvest viņu uz dzimto Latviju, par viņu rūpēties un gādāt, un pēc sākotnējas tielešanās Tebe ielūgumu pieņem. Tomēr Tebes veselības stāvoklis ir bēdīgs. Latvijā Meitiņas gādīgā aprūpē viņam atlikuši vēl tikai kādi divi mūža gadi. Grāmatas beigu daļa ir skumji skaista elēģija par Tebes lēnu aiziešanu no šīs saules.

Ja cilvēki nav gluži radinieki, vistuvākās attiecības parasti veidojas starp vienas paaudzes indivīdiem. Pusmūžnieka aizraušāns ar pusaudzi Lolitu Nabokova romānā ir neparasta, tomēr tās iemesli ir skaidri saskatāmi: Lolita ir ķircinātāja un koķētētāja, bet viņas pavadītāja rīcības motīvs ir seksuāla iekāre. Paudz pasaulē ir komēdiju, kur jauni puīši meklē vecas līgavas vai kur vecums un dzimums ir gluži pretēji, un tas viss notiek naudas dēļ. Bet kas gan bija tas, kas vienu pie otra tik ciešām saitēm saistīja Tebi un Meitiņu, kuņu vecuma starpība taču bija 47 gadi?

Par abu vienotu pasaules uzskatu grūti runāt. Meitiņai, piemēram, iemirdzas ticība Dievam (45. – 46. lpp.), kaut atkal ne tik liela, ka viņas uzpurēšanos Tebes labā gribētos uzskatīt par kristīgās mīlestības apliecinājumu. Bet,

kad Meitiņa Tebes istabā pie loga piekaņģa figūriņu, Tebe to noņem un ieliek atvilktnē (136.), jo Tebe ir ateists. Viņš saka, ka iztiekot bez Dieva (36.). Dievā esot „ērtības labad apvienoti daudzi pagānu dievi, kas viņu neinteresē”. (53.) Dievu esot radījis cilvēks. (141.) Dievs esot neziņas vietā: „ko nezina, to sa-

liet Dievā”. (152.) Dievgaldu Tebe uzskata par kanibālismu. (142.)

Milzīga mūža gadu plaista, atšķirīga pagātne (Tebem lielāko tiesu ASV, Meitiņai Latvijā), nevienāds pasaules skatījums. Kas tad viņiem ir savstarpējās pievilksanas magnēts?

Tebes tuvināšanās Meitiņai ir vieglāk saprotama nekā Meitiņas – Tebem. Meitiņas gatavība uzņemties par viņu gādību viņam dod reizē aprūpētāju un mūža vakaru sešdesmit ilgu gadus

neredzētajā dzimtenē. Bet viņam noteikti prieku sagādā arī tas, ka Meitiņa viņu – pamatoti vai ne – uzskata par tādu kā garīgo tēvu, mentoru, ievadītāju sekmiņu literāru darbu sacerēšanā. Meitiņa, kas pirti Tebes ķermeni noberž no galvas līdz kājām, viņu tuviņas pamatu vistiešāk izsaka 135. lappusē. Tas ir „Meitiņas nomods par Tebes ikdienu, Tebes nomods par Meitiņas prātu”.

Meitiņa šķiet Tebē saskatījusi kaut ko tuvu ģenijam, kas stipri var rosināt viņas garīgo izaugsmi ceļā uz labas rakstnieces godu. Vērotājs no malas, kas nedz Meitiņu, nedz Tebi ne reizi mūžā nav sastapis un abus pazīst tikai pēc rakstiem, nevar pretendēt uz absolūti trāpīgu spriedumu: var jau būt, ka Tebe dzīvē izstrāvojis kādu hipnotizējošu charismu. Viņa lielākais un neapstrīdams veiksmīgākais mūža darbs bija Džeimsa Džoisas dižromāna *Uliss* tulkojums latviešu valodā, pa daļai to varētu saukt arī par latviskojumu burtiska tulkojuma vietā. Soduma *Ulisu* var likt blakus, teiksim, Raiņa *Faustam*. Bet vai viņa oriģināldarbi ar tulkojuma kvalitāti varēja mēroties? Un vai viņa, piemēram, 58. lappusē Meitiņai rakstiski atstātie literārie padomi ir daudz ko vērti? Lūk:

Pirmo rakstījumu raksti, kā vari. Lai tur kopā esošais materiāls. (?) Lasītājs tev ir jāizklaidē, nevis jālasa viņam morāle. Slikts rakstnieks rāda savas zināšanas. (?)

Trimdas gadu Tebem šķiet piemētusi visai atskabargaina

personība. Apcerēs un periodikā iespīstās lasītāju vēstulēs viņš bija spējīgs oponentus turpat vai iznīcināt. Tā, piemēram, ilgos gados sastādīto valodnieces Valērijas Baltaņas-Bērziņas latviešu pareizrakstības vārdnīcu viņš pēc tās iznākšanas nosauca par dzeju. Tebe varēja būt rupjš: daži viņa rupji izteicieni atrodami arī apskatāmajā grāmatā. Viņa spriedumi vienmēr bija absolūtas pārliecības, ne patīcamas varbūtības līmenī. Kaut Meitiņa saka, ka angļu valoda Tebem bijusi tuva, „tāda kā iekšējā valoda” (144.), vairāki grāmatā citētie viņa angļu valodas lietojuma paraugi ir koksaini un neelastīgi, pat ja gramatiski tiem nav vainas. Nepierakstīsim Tebem par vainu viņa tieksmi uz savrupību ASV dzīves gados, rakstniekam un domātājam zināma vienpatība labi pietāv.

Ar *Vīru zilajā lietusmētelī* Meitiņa savam Tebem ir uzcēlusi skumju, bet skaistu un izjustu pēcnāves pieminekli. Meitiņa ir augstas raudzes rakstniece, un, ciktāl viņai par tādu palīdzējis kļūt Tebe, varam piemirst augšējos kritiskos izteikumus un nocelt Tebes priekšā cepuri. Grūti gan tikt vaļā no ķecerīgas domas: ja Tebes un Meitiņas mūža gadi būtu citādi un ja Tebe vēl būtu starp dzīvajiem, varbūt viņš varētu šo to pamācīties no Meitiņas? Piemēram – dzīvē nelikt Meitiņas dāvāto eņģelīti atvilktnē un rakstos kļūt mazāk skarbam un tiešam, bet vairāk iejutīgam?

Eduards Silkalns

Vai labosim nepilnības vēlēšanu likumā?

(Turpināts no 7. lpp.)

Tas ievērojami iespaido iespēju tikt ievēlētam Saeimā un izskaidro cīņas par tikšanu saraksta augšgalā.

Manuprāt šāda manipulācija nav attaisnojama.

Balsošana „par” ar iezīmi un „pret” atstājot iezīmes vietu neievērotu, tukšu, ir universāls balsošanas veids. Svītrojumi oficiālā dokumentā, kāds ir balsošanas lapa, maina šo dokumentu. Svītrojumi arī nav piemēroti elektroniskai rezultātu sakārtošanai. Tā ir primitīva balsošanas darbība un tāda nebūtu piemērojama lietošanai attīstītas valsts likumdošanas limenī.

Divas vienkāršas maiņas vēlēšanu likumā varētu novērst minētos trūkumus:

1. Jāsvītrot Saeimas vēlēšanu likuma trešās nodaļas 23. pants, kas paredz vēlēšanu ar tukšu balsošanas atzīmes vietu, svītrot nevēlamus kandidātus un lietot plūšņus.

2. Kandidātu vārdi balsošanas lapās jāraksta alfabētiskā secībā.

Ar otro maiņu novērstam kandidātu savstarpējās cīņas par vietu sarakstā un vēlēšanu iespaidošanu. Process kļūst demokrātiskāks, jo partijām neapšaubāmi būtu jāpaplašina aģitācija un vēlētajiem vairāk jācenšas apzināt, savākt un izvērtēt informāciju, lai balsotu, vadoties no saviem uzskatiem. Vēlējam neatbildīgi, ja balsojam par nepazīstamu kandidātu.

Lai gan Centrālās vēlēšanu

komisijas (CVK) statūtos bez vēlēšanu rīkošanas, ieskaitot vēlēšanu izmaksas aprēķināšanu, un dažādiem pārbaudes pienākumiem, ir arī mandāts „izstrādāt instrukcijas vēlēšanu, tautas nobalsošanu un likumu ierosināšanu sagatavošanai”, šajā jomā maz kas ir darīts. Pēdējos 20 gados CVK pienākums ir bijis uzturēt *status quo* Saeimas darbības laukā un vēlēšanu likumā, lai gan šī komisija varētu pievērst uzmanību likuma nepilnībām.

Tā kā Saeima ievēl Centrālo vēlēšanu komisiju (CVK), ir radies interešu konflikts, jo šīs komisijas darbība lielā mērā ir Saeimas ietekmē. Līdz ar to CVK ir daļēji atbildīga par Saeimas pašreizējo neveiksmi, kad 90% vēlētajū neuzticas partijām un Saeimai, kā to pierādīja nesensais tautas referendums, kurā tauta lielā pārsvarā nobalsoja par Saeimas atlaianu.

Vai līdz nākamām vēlēšanām varam cerēt uz kādām pārmaiņām vēlēšanu likumā? Droši vien ne, jo ir pārāk maz laika, lai to veiktu, un nav institūciju, kas to darītu. Turklāt pašreizējā politiskā gaisotnē ir aktīvāki ierosinājumi elementi, kas nebija iepriekšējās Saeimas vēlēšanās un droši vien nebūs tām, kas sekos vēlāk.

Skatoties tālākā nākotnē, redzam, ka pārmaiņas un „caurumu” lāpšana vēlēšanu likumā un Latvijas satversmē varētu būt nepieciešamākas nekā patlaban.

Nesenā pagātnē Saeima noraidīja ierosinājumu likumam par tautas vēlēšanu valsts prezidentu. Lai valsts prezidents pārstāvētu arī tos 90% vēlētajū, kuri nav partijās, nepieciešams viņiem dot iespēju piedalīties prezidenta vēlēšanās. Pašreizējo sistēmu var uzlabot, aicinot tautu un Saeimu divus gadus pēc kārtējām Saeimas vēlēšanām izraudzīt valsts prezidenta amata kandidātus. CVK apstiprina šo kandidātu piemērotību, un prezidentu ievēl tauta divu kārtu vēlēšanās uz četriem gadiem, ar iespēju kandidēt vēl divās vēlēšanās. Šāds risinājums dotu iespēju valsts prezidentam sadarboties ar vismaz divām Saeimām, tā vienkāršojot Saeimu pienākumu pāreju pēc vēlēšanām un iesāktu projektu turpinājumu, kā arī mazinātu kļūdu veidošanās iespējas.

Ļoti sarežģīta problēma, kas gaida atrisinājumu, ir šo 90% bezpartijisko vēlētajū iesaistīšana kārtējās vēlēšanās. Pašreizējā sistēmā šiem vēlētajiem ir jāizrauga viena no partijām, kas piedalās vēlēšanās, un jābalso tikai par šīs partijas kandidātiem. Ievērojot, ka runa ir par bezpartijiskiem vēlētajiem, šāds atrisinājums šo vēlētajū izvēli ļoti ierobežo. Stāvokli ievērojami uzlabotu lielāks vēlēšanu apgabalu skaits.

Ja šie vēlētajū ir sekojuši vēlēšanu kampaņām, viņiem ir informācija un iespāidi par vairāku partiju kandidātiem. Lai paaugstinātu vēlētajū skaitu un uztici-

bu, šiem vēlētajiem jādod iespēja balsot par viņiem pieņemamiem **jebkuras partijas** kandidātiem, kuri piedalās vēlēšanās, paturot iespēju balsot arī tikai par vienu partiju. To esmu nosaucis par Atvērto balsošanas sistēmu. Līdzdalība ir labākais veids, kā iegūt uzticību.

Vēlētais balsošanas lapas vietā saņem sava vēlēšanu apgabala balsošanas grāmatiņu. Tur, kā atsevišķas vienības, pēc izlozes ievietoti šī apgabala partiju nosaukumi ar katras partijas kandidātu sarakstu alfabētiskā secībā. Visiem kandidātiem ir grāmatiņai kopējs kārtas numurs, kandidāta uzvārds un vārds, saīsināts partijas nosaukums un balsojuma atzīmes vieta.

Pirms vēlēšanām CVK nosaka maksimālo balsošanas iezīmju skaitu, ko balsotāji var lietot, un arī sastāda katra vēlēšanu apgabala vispārēju kandidātu sarakstu kopējā kārtas numura secībā un to, kā datubāzi, ievada datorā.

Atvērtā sistēmā par vēlamajiem kandidātiem balso **ar atzīmi** balsošanas grāmatiņās balsošanas atzīmju vietā. Nevēlamo kandidātu balsošanas atzīmju vietas atstāj tukšas. Balsotājam jāizmanto vismaz viens no noteiktā balsojumu skaita, lai viņš būtu piedalījies vēlēšanās, parasti gan izmantojot vairākus vai visus pēc paša izvēles. Vēlētais var **balsot tikai** par izraudzītās partijas kandidātiem vai balsojumu dalīt, balsojot par kādas citas partijas

izcilu kandidātu. Balsojumu kopskaitis nedrīkst pārsniegt maksimāli nosacīto. Pēc vēlēšanām saskaita katra kandidāta saņemtais balsis, tās atzīmē apgabala vispārējā kandidātu sarakstā un sarakstu sakārto pēc saņemto balsu skaita dilstošā secībā.

Atvērtā balsošanā katrā balsošanas apgabalā ievēlēto deputātu skaits ir proporcionāls attiecībā pret kopējo vēlētajū skaitu šajās vēlēšanās un to aprēķina kā apgabala vēlētajū skaita procentu no kopējā vēlētajū skaita. Kandidāti, kuŗu jaunais kārtas numurs ir mazāks vai atbilst apgabalam aprēķināto Saeimas deputātu skaitam, ir ievēlēti Saeimā. Ievēlētos deputātus šķiro pēc piederības partijām.

Atkrīt 5% ierobežojuma vajadzība, jo kabatas partiju kandidātu iekļūšana pēdējā saraksta augšdaļā ir problēmatisks. Tas liek mazām partijām sevi pierādīt pirms vēlēšanām vai apvienoties ar citām līdzīga rakstura partijām.

Šī gada vēlēšanās balsosim apzinīgi, neietekmējoties no oligarhu iespāida un meklējot jaunus ceļus uz sadarbību un atklātību, lai nedabūtu „tos pašus vēzus citā kultī”.

Pēc vēlēšanām prasīsim jaunajai valdībai aktīvus uzlabojumus Saeimas vēlēšanu likumā un, ja nepieciešams, arī Latvijas Satversmē.

Jānis Taube
vecākais

Daugavas Vanagi pošas savas organizācijas vadības vēlēšanām

Zigurds Rīders

Andrejs Mežmalis

Indulis Bērziņš

Ilze Jozēna

Gunta Reynolds

Irēne Ziedare

Daugavas Vanagu organizācijas vadības vēlēšanās šogad varam lepoties ar septiņiem gudriem un pieredzējušiem kandidātiem Daugavas Vanagu priekšnieka, vanadžu vadītājas un jaunatnes nozares vadītāja amatam.

DV CV priekšnieka amatam

izvirzīti divi kandidāti: Andrejs Mežmalis (DV ASV) un Zigurds Rīders (DV ASV); DV CV vanadžu priekšnieces amatam – trīs kandidātes: Klāra Mētra (DVL), Gunta Reinolde (DVK) un Irēne Ziedare (DVA); DVdz CV Jaunatnes nozares vadītāja amatam – divi kandidāti: Indulis

Bērziņš (DVV) un Ilze Jozēna (DVL).

Par Daugavas Vanagu priekšnieku balso visi organizācijas biedri, par Daugavas Vanagu vanadžu vadītāju balso vanadzēs, un par Daugavas Vanagu Jaunatnes nozares vadītāju balso jaunieši līdz 30 gadiem.

Klāra Mētra

INTERESANTAS ĒDAMVIETAS RĪGĀ

Lai justos kā mājās

Divas uzņēmīgas dāmas ir paveikušas brīnumus. Pateicoties Anielai Kozlovskai un Andai Krievai tiek turpinātas senas un labas tradīcijas. Par to ar kollēģi pārliecinājāmies jau pirms pāris gadiem. Tagad ēdnīca „Pie Artūra” mums kļuvusi par vietu, kur satikties, lai pārrunātu jaunumus un apmainītos ar lasāmvielu. Un, protams (kas nav mazsvarīgi), lai kārtējo reizi nobaudītu kā mājās gatavotu maltīti. Ēdnīcas direktore Kozlovskas kundzes un viņas vietnieces Krievas kundzes jaukā oāze ir tepat Rīgas centrā, pavisam netālu no Brīvības ielas un Dailes teātra, iepretim Rīgas pilsētas 1. slimnīcai.

Aniela Kozlovskā

Tradīcijas, kuņas abas dāmas uzcītīgi kopj, patiešām ir senas

Anda Krieva

un labas. Rīdzinieku (un ne tikai) vidējā un vecākā paaudze

joprojām labi atceras kādreizējās elektrotehniskās rūpnīcas VEF ēdnīcu „Vefietis” ar tolaik jo augstas kvalitātes ēdienkarti. Taču... laiki mainījās. Pārstāja eksistēt rūpnīca un līdz ar to ēdnīca. Anda „Vefietis” bija strādājusi no pirmsākumiem, no 1965. gada, Aniela – no 1972. gada. Nevar tā nolaist rokas un aizmirst par tik labi iesāktu! Un tā, pateicoties abu dāmu uzņēmībai un entuziasmam, tika atvērta ēdnīca ar nosaukumu „Pie Artūra” – par godu tolaik Rīgā labu slavu ieguvušam šefpavāram Artūram Bērziņam.

„Mūsu pamatprincips ir profesionālitate un godīgums. Bet nekad neesam savu ēdnīcu reklamējuši,” saka saimniece.

Gatavojot maltīti, šajā ēdnīcā netiek izmantoti nekādi ēdienu „uzlabotāji” vai konservanti.

Kartupeļu biezeni te negatavo no pulvera, bet tā kā pierasts mājās – izvāra kartupeļus un, pievienojot pienu, tos sastampā. Sevišķi garšīga te ir silķe un aukstā zupa! Man izdevās no Kozlovskas kundzes uzzināt dažus *knifinus*, kas aukstajai zupai piešķir īpašu garšu.

„Draudzīgas cenas”, iespēja ēdienu paņemt līdzi, te var pasūtīt kļiņģerus un tortes, pīrdziņus un sviestmaizes. Tiek klāti viesību galdi šepat, ēdnīcas telpās vai, citviet. Ēdnīcā ik dienu pusdieno dažādu pensionāru biedrību biedri, kuriem labvēļi (sponsor) tās apmaksājuši. Ēdnīca „Pie Artūra” atvērta katru dienu no pl. 10 līdz 19. Vēl nepateicu, ka te gatavotu maltīti droši var dot arī mazuļiem. Lai garšo arī jums!

Armīda Priedīte

Vakariņas ar saulrietu

Tādas var baudīt pašas Likteņupes krastā – āra terasē „Labais krasts”, tieši blakus Anglikāņu baznīcai un iepretim Gaismas pils siluetai. „Labais krasts” ir vieta ar tradīcijām, pastāv jau vairākus gadus. Atrodas īstenībā ļoti dzīvā Rīgas vietā, tomēr – virs trokšņainās ikdienas, pavisam tiešā nozīmē. Jo, lai nonāktu „Labajā krastā”, jāuzkāpj pārdesmit pakāpienus no 11. Novembra krastmalas gandrīz iepretim Kristapam. Te, protams, var nonākt, arī nekāpjot, ja iebaudīt vakariņas ar saulrietu sadomājat, nākot no Iekšrīgas.

Latvijai neierasti karstajās dienās nūdien nav nekā labāka par aukstu zemeņu zupu ar saldējumu un piparmētrām. Ja vēlamies kaut ko sātigāku – ir arī aukstā zupa un tomātu zupa ar garneļiem. Vispār piedāvājums

gana daudzveidīgs un „internacionāls” – sākot no angļu brokastīm, burgeriem un grieķu salātiem līdz latviskām mednieku desinām. Terases saimniecei Virēnai Libertei ir liela pieredze ēdinašanas jomā, un viņas komandā strādā pieredzējušas pavāres. Ļoti demokrātiska vieta dažādām gaumēm un rocībai. Un tas skats uz Daugavu caur liepu lapotni... Un vēl ceturtdienu vakaros – karaoke. Ja nu dvēsele raujas dziedāt. Iesakām aiziet gan dienasvidus atveldzei, gan vakara pastaigas laikā. Bet, ja vēlaties pārsteigt viesus ar oriģinālām latviskām uzkodām, te ar Virēnu un viņas pavārēm varat sarunāt elegantas knapmaizītes ar speķi, nēģiem un silķīti. Starp citu, šovasar terase ir iecienīta vieta kāzām un citām godībām.

L.K.

Malks Rīgas melnā balzama un laba kafija kopā ar zemeņu zupu, lai dotos tālāk – šoreiz kārtējiem jaunās grāmatas atvēršanas svētkiem

Latvijas vēstniecības ASV darbinieki atbalsta vēža apkarošanu

Latvijas vēstniecības ASV darbinieki 4. jūnijā Vašingtonā, DC, piedalījās gadskārtējā Susan G. Komen Race for the Cure 5 km skrējienā, lai vāktu līdzekļus krūts vēža apkarošanai; no kreisās: Rūdolfs Brēmanis, Tomass Pildegovičs, Svetlana Bormanē, Valdis Bormanis, Baiba Kīne, Andrejs Pildegovičs

MATĪSS KUKAINIS

ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Vaļņu iela 3, Rīga, LV-1050
mattis@sk-legal.com
 +371 28390346

LATVIEŠI KANADĀ

DZĪVO DZIESMA, DZĪVO TAUTA!

Saulaines nomettes 60. gadu jubilejas sarīkojums un nomettes atklāšana Toronto Sv. Jāņa draudzes lauku īpašumā

Prieks bija redzēt lielo 300 cilvēku pulku, kas 10. jūlijā ieradās, lai atzīmētu Saulaines nomettes 60 gadus. Visa plava bija pilna ar automašīnām – kā "vecos laikos". Pēcpusdiena sākās ar smalkām pusdienām Metas Bāzes un tēva Ulda Pavloviča, Lūšu, Taņņu un Začu ģimenes un daudzu citu palīgu gādībā. Kamēr viesi priecājās par garšīgo maltīti, Ausma Miķelsone cepa jubilejas kļiņģeri. Pēcpusdienas norisi vadīja Saulaines "rūķis" Guntis Tannis. Pēc karogu uzvilšanas un himnas nodziedāšanas māc. Kristbergs novadīja lūgšanu Līdzīgu novēlējumu izteica Sv. Jāņa draudzes priekšiece Valda Kaļiņa un pateicībā visiem darbīgajiem Saulaines atbalstītājiem pasniedza nometei aploksnī no Sv. Jāņa draudzes dāmu komitejas. Aplausus izpelnījās Saulaines saimnieks un saimniece Arturs Lauzis un Elviga Sebre.

Uz diženo sarīkojumu bija pieitekušies *Essa* pagasta galva *Terry Dowdall* un viņa kundze *Colleen*

Healey, bet pēdējā brīdī tomēr ierašanos atteica, taču atsūtīja ierāmētu plakātu ar apsveikumu no *Essa* (Saulaine ir daļa no šīs administratīvās teritorijas).

Pēteris Strazdiņš, Saulaines pārvaldes priekšsēdis runāja par arch. Arnolda Lūša ieceri izveidot "mazo Latviju", kristīgi latvisku lauku īpašumu, kur bērni varētu baudīt jauku atpūtu. Sv. Jāņa draudze Toronto bija pirmā draudze brīvajā pasaulē, kas trimdā iegādājās savu lauku īpašumu. Tagad visa Lūšu dzimta palīdz Saulainei. Arī šī sarīkojuma organizēšanā vislielākais paldies Mārim Lūsim un vedeklai *Ellyn Lūsei*!

Modris Lorbergs no Kanadas Latviešu sporta apvienības stāstīja par Saulaines pirmajiem gadiem un pasniedza aploksnī ar naudu, kas domāta sporta piederumu iegādei.

Kārlis Vasarājs, bijušais draudzes padomes un Saulaines pārvaldes loceklis, interesanti stāstīja par nomettes pirmajiem

gadiem. Pateicoties Kārlim Vasarājam un Larisai Kaļiņai, ir sākusies akcija atjaunot cēlo, bet „nogurošo” uzrakstu "Dzīvo dziesma, dzīvo tauta". Šim mērķim ziedojumus ieņēms pāri par \$600.

Viesus uzrunāja viens no bijušajiem nomettes komandantiem Valdis Šķepasts. Vēl pie pulks tika aicināts bijušais draudzes gans, māc. Ivars Gaide, arī agrākais Saulaines nomettes komandants, kurš uzsvēra Saulaines kristīgo, skaisto, draudzīgo vidi, kas tika izveidota un uzturēta ar brīvprātīgu darbu.

Guntis Tannis nolasīja Anđra Keštera, LNAK valdes priekšsēža, apsveikumu, kur viņš piemin visiem pazīstamo saukli "Saulainē mums labi klājas". Andris raksturo Saulaini kā vietu, kur mēs visi izjūtam dziļo mīlestību, kas ieguldīta te pa šiem 60 gadiem.

Visi klātesošie sumināja jaunāko dalībnieci, 5 nedēļas veco Šarloti Ārenti-Haley un vecāko, 101 g.v. iemīloto Grizeldi Kris-

tiņu, pasaulē vecāko libieti. Suminājām arī Saulaines pašizliedzīgo talcinieku Jāni Ezerģaili, uzdāvinot Saulaines kreklu. Kopdziesmas prasmīgi vadīja Alberts Vītols.

Darbojās vairākas kases, kuŗas pārzināja Māris Lūsis, Renāte Pogule-Wust, Laura Vasarāja un Maija Sukse ar palīgiem. Ļoti sekmīgi Kluso izsoli vadīja Anne Reinberga un ieņēma \$3631 – Saulaines bērnu nometei. Lielu lielais paldies māksliniekam, ilggadējam Saulaines atbalstītājam, gleznotājam, mākslas kritiķim, karikatūristam "Dadzim" Elmāram Dambergam par viņa ziedotajām gleznām. Visas gleznas izsoles gaitā atrada jaunas mājas. Paldies arī "Dadzim" par zīmējumu avīzē "Latvija Amerika" par godu Saulainei, kur arch. Arnolds Lūsis pārskata savu Saulaini. Juris Zommers rūpējās par Saulaines „Grāmatu klētiņas” apmeklētājiem, kas Saulainei ienes zīmīgu ienākumu.

"Saulšķūni" bija izveidots plašs foto un filmu klāsts, kas ataino pēdējos 60 gadus. Kas par darbu to visu savākt un izstādīt! Par fotografijām rūpējās Māris Lūsis, Norberts, Armands un Elviga Sebre, Inese Seminova un Inga

Patterson. Paldies Andrejam Zeltkalnam ar palīgu Jāni Valdmani par skaisto kopbildi! Tā jau leņņi grezno "Priēžu zāles" sienu!

Paldies visiem ziedotājiem! Naudas ziedojumi ir pāri par \$4900. Tīrais atlikums no visiem avotiem, ieskaitot kvītētos ziedojums, ir pie \$11 000. Vēl arvien lūdzam atbalstīt Saulaines nometni (šogad nometnē bija 50 bērni!), čekus rakstot: Sv. Jāņa ev. lut. draudze: Saulaine 60 un sūtīt uz: 200 Balmoral Ave. Toronto, Ontario, M4V 1J6, telefons: 416-921-3327. Visi naudas ziedojumi, lielāki par \$10, saņems nodokļu kvīti. Lūdz, pierakstiet, vai ziedojums ir domāts bērnu nomettes vajadzībām, "Dzīvo dziesma, dzīvo tauta" uzraksta atjaunošanai vai Saulaines vispārējām vajadzībām.

Šogad, tāpat kā ik gadu, no rīta, kad bērni uzvelk visus trīs karogus, viņi dzied "Dievs, svētī Latviju!" Vakarā, karogus novēlot, - "Svēts mantojums". Saulaines nomette tiešām ir svēts mantojums, lolosim, uzturēsim, sumināsim to!

Paldies visiem atbalstītājiem, talciniekiem, ziedotājiem un sarīkojuma apmeklētājiem!

Kristine Stivriņa

NOMETNE VASARAS SVELMĒ

Tērvetes Latviešu bērnu vasaras nomette, kas ik gadu notiek ev. lut. Trīsvienības draudzes īpašumā Kvebekas Labrenču kalnos, šogad darbojās laikā no 10. līdz 23. jūlijam. Nomette ir Kvebekas provincē reģistrēts bezpeļņas uzņēmums. Tā vadību izraugās nometteņu vecāki. Pēdējos gados šē ir notikušas vairākas pārmaiņas. Par galveno vadītāju kļuvis Dāvids Porietis *Bedard*. Viņš pēdējos gados strādājis par skolotāju Latvijā, bet Kanadā atgriežas, lai paciemotos ģimenē un pildītu jaunus pienākumus nometnē. Programmas vadītāja bija Inga Vītola, bet audzinātājas Ināra Klaiše, Kaiva Mateus, Ingrida Keona un Māra Vītola; audzinātāji - Alekss Jaunkalns, Mārtiņš Mateus, Vilis Klaiše, Paulis Svilāns, bet māsiņa Grietiņa Langina. Virtuves vadībā bija veiksmīgās rokās. Šē savu

māku ar sevišķu uzcītību rādīja Inta Hūns, Lauma Cenne, Jānis Vītols, Aija *Charbonneau* un Vincents Hūns.

Nometnes šogada tema bija „Ceļosim pa pasauli!”. Savā „ceļojumā” nometteņotāji katru dienu iepazīnās ar dažādu zemju kultūrām un sadzīves īpatnībām. Pirmajā nomettes nedēļā te bija 37 „ceļotāji”, bet otrajā – 39. To vidū lielākais skaits bija torontieši, daži no Montrealas, Otavas un Latvijas. Atklāšanas, otrās svētdienas un sveiču dievkalpojums vadīja māc. M. Ķirsons.

Jāpiezīmē, ka sadzīve nometnē notika latviešu valodā, ģimeniskā gaisotnē un sirsnībā. Tik tiešām, varam pateikties, ka mūsu bērni var pavadīt tik skaistas dienas brīnišķīgajā Tērvetē Kanadā. Nu jau jāsāk gatavoties nākamajai vasarai.

M. Štauers

BALSOŠANA MONTREALĀ

Vēlēšanu iecirknis nr. 1307 Latvijas goda konsulātā, kas atrodas Latviešu sabiedriskā centrā, 3955 Provosta ielā Lašīnā, Kvebekā, darbojās nu jau otro reizi. Vēlēšanu komisijas darbu vadīja Roberts Klaiše, sekretārs Alberts Caune, bet locekļi - Māra Rudzīte un Mārtiņš Štauers. Tehniskā darbiniece bija Rita Jozuus. Balsotāju aktivitāte bija gandrīz tikpat liela kā 10. Saeimas vēlēšanās. Līdz plkst. 20 balsot bija ieradušies 53 Latvijas pavalstnieki, no kuŗiem viens nevarēja balsojumā piedalīties, jo nebija derīga identitātes dokumenta. Patikami bija, ka ceļu uz iecirkni tīmeklī bija atraduši Latvijas pavalstnieki, kas šobrīd mīt Montrealā. To vidū bija vairāki mācībspēki, kas strādā šējienas universitātēs. Kāds doktorands ceļu bija mērojis ar divriteni, citi – ar

Balssotājas zīmi no M. Štauera saņēms R. Klaiše

publisko transportu. Par 10. saeimas atļāšanu balsis bija nodevuši 51, bet pret – 1. Montrealiešu vēlēšanu iecirkņa izkārtojums bija godam attais-

nojies, vēlēšanu komisijai 1307. iecirknī būs jāturpina rudenī, kad notiks jaunās Saeimas vēlēšanas.

M. Š.

Novusa meistars, sportists Ferlands Krūmiņš mūžības ceļā

Ferlands Krūmiņš š. g. 29. jūnija agrā rītā stundā 91 gadu vecumā, ģimenei klātesot, aizgāja Dieva mierā. Viņš dzimis mežsarga ģimenē Ventpils apriņķa Sarkanmuižas pagastā. Bauskā apguvis mehanika amatu, strādāja Ventpili šoseju un zemes ceļu nodaļā. F. Krūmiņu 1943. gadā iesauca Latviešu leģionā, 15. divīzijas artilērijas pulkā, un pēc kursiem Rīgā iedalīja darbnīcu rotas ieroču vadā. Pēc kaujām pie Opočkas viņu aizsūtīja uz Vāciju, kur F. Krūmiņš beidza ieroču instruktoru kursus. Eslingenā Ferlands Krūmiņš salaulājās ar Veltu Zelču, Amerikā Krūmiņu ģimenē piedzima meita Ilze. Izmācījies par tehnisko zīmētāju, Ferlands Krūmiņš strādāja šajā nozarē Ņujorkas tuvumā.

Ferlanda Krūmiņa mīļākais sports bija novuss. Viņš pārņēma Ņujorkas DV apvienības sporta nozares vadību 1981. gadā un katru gadu rīkoja novusa sacensības. ASV novusa vienība, kuŗas dalībnieks bija F. Krūmiņš, globālajās novusa sacensībās Austrālijā ieguva pirmo vietu, un Ferlands individuāli – sudraba medaļu. F. Krūmiņš bija ilggadējs Ņujorkas DV apvienības valdes loceklis, par nopelniem tās darbā un centienos apbalvots ar DV centrālās valdes atzinības rakstu un krūšu zelta nozīmi.

Vairāk nekā 50 gadus F. Krūmiņš aktīvi darbojās Ņujorkas latviešu ev. lut. draudzes Ziemeļu novadā, ziedoja neskaitāmas stundas, izdarot lietpratīgus labojumus uz uzlabojumus altāra telpā. Viņš aktīvi darbojās Ziemeļu novada komitejā, ilgus gadus kopa Jonkeru baznīcas apstādījumus un bija prasmīgs dievkalpojumu dežurants. Ziemeļu novada draudze par nesavtīgo darbu un sirsnīgo līdzdalību Ferlandu apbalvoja ar sudraba uzticības krustu. Viņš bija arī viens no uzcītīgākajiem Bībeles stundu apmeklētājiem, un abi ar Veltu gādāja, lai dziesmu grāmatas būtu vietā, aizaida galdī rotāti ziediem vai lapām un Bībeles stundu dalībniekiem netrūktu glāze viņa jubilaru apsveikšanai. Viņš teicami iejutās Bībeles stundu Ziemsvētku vecīša lomā ar dāvanu maišu un zvaniņu rokā. Ferlands Krūmiņš bija apveltīts ar dabisku humoru, par viņa sirsnību liecināja neaizmirstami saulainais smails. Kopā ar ģimeni viņš trīsreiz viesojās mīļajā dzimtenē, atgriežoties Kurzemītē, Dievmītē. Viņam ļoti patika zvejot Kanadā, kā arī braukt pa tropisko jūru zilajiem ūdeņiem. Ferlands Krūmiņš aicināja radus ciemos uz ASV un palīdzēja viņiem iespēju robežās.

Dzīves pavadīšanu pārrāva ļauna slimība. Aizgājēju no viņa iemīlotās Jonkeru baznīcas izvadīja mācītājs Juris Saivars un diakons Indriķis Kaņeps, kā arī kupls radu un draugu pulks. F. Krūmiņš guldīts zemes klēpī Fernklifa kapsētā līdzās mātes Alviņas pēdējai dusai vietai.

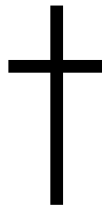
Mīļo Ferland, vēlam tev vieglas smiltis, saldu dusu kapu kalniņā!

Velta Krūmiņa

Tikko iznākusi Sanfrancisko latviešu vēstures grāmata

Grāmatu var iegādāties par \$35.00 ziedojumu pie ZKLB kasieŗa Andra Ziediņa, 1615 Harlan Drive, Danville, CA 94526
Pasūtīnājumiem pa pastu, lūdzu, pievienojiet sūtīšanas izdevumu segšanai:
ASV un Kanadā: \$5.00
Citur: \$15.00
Čekus jeb naudas pārvedumus rakstiet uz Northern California Latvian Association, Inc. vārdu

Dieva mierā aizgājusi mūsu dārgā

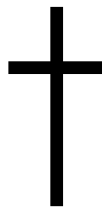
FRĪDA ANNA BILKINS LEIMANIS

dzimusi 1919. gada 20. septembrī Valgundes pagastā, Latvijā
mirusi 2011. gada 14. jūnijā Memphis, TN

*Trūkst Tavas mīļās balss,
Trūkst Tavas labās sirds,
Tik ārkārtīgi trūkst Tevis pašas*

Mīļā piemiņā viņu paturēs
MEITA ELSA POWELL

DĒLS OTIS BILKINS AR SIEVU ANITA
MĀSAS ELZA ZIEDIŅA UN AUSTRA JANMERA
DRAUGI UN TUVINIEKI ASV UN LATVIJĀ

Dieva mierā aizgājusi mūsu mīļā

LIDIJA SMILGA BĒRZIŅA

dzimusi 1923. gada 3. augustā Jelgavā
mirusi 2011. gada 29. jūnijā Bostonā

*Dieviņ, iededz vakarzvaigzni,
Zemes bērns uz mājām iet -
Sāpju nasta viegla kļuva,
Debess dārzos roze zied...*
Lidija Bērziņa

Sirsnībā atceras un mīlestībā piemin
VĪRS VILNIS, DĒLS VILNIS AR
ANITU, ANDRU UN AMANDU

Mūžībā aizgājusi mūsu mīļā

Mag. phil.

ĒRIKA ZADIŅA, dzim. CERIŅA

dzimusi 1916. gada 18. februārī, Madlienā
mirusi 2011. gada 21. jūlijā, Amherst, Mass.

*Nu tevi Dievs uz debesmājām saucis,
Tu atpestīta no zemes ciešanām!
Kā puķu dārzs tavs dzīves gājums plaucis:
Liels spožums pārklājies pār dienām tām!*
Nikolajs Kalniņš

Mīlestībā piemin
MEITAS MAIJA UN IEVA AR ĢIMENĒM,
MĀSA ANNA, MĀSAS DĒLS JURIS AR ĢIMENI
UN PIEDERĪGIE LATVIJĀ

Dieva mierā aizgājusi mūsu māte

KAIRA MĀRE LIEPIŅA, dzim. OZOLA

dzimusi 1922. gada 10. maijā Pēterpīlī, Krievijā,
mirusi 2011. gada 20. jūnijā Čikāgā, IL.

*Laba sirds ir visa sākums,
Laba sirds ir visa beigums,
Vairāk cilvēks nespēj sasniegt!*
Rainis

Viņu mīļās domās vienmēr paturēs
MEITA BAIBA LIEPIŅA
MEITA LINDA DUHMS AR VĪRU MĀRTIŅU

Mūžībā aizsaukts mūsu filistrs

VALTERS AUGUSTĀNS, ing., 52 II

dzimis 1932. gada 2. novembrī
miris 2011. gada 20. jūlijā

Sit tibi terra levis

Par viņu sēro
FRATERNITAS METROPOLITANA KONVENTS

Mūžībā aizgājusi mūsu mīlā māmiņa

HERMĪNE MĒRIJA KĀRKLĪŅA, dz. JEPERS

dzimusi 1907. gada 23. aprīlī Mazsalacā,
mirusi 2011. gada 23. jūlijā Centrālījā, WA

Dziļās sērās meitas
INGRĪDA, EDĪTE UN RUTA ĀR ĢIMENĒM

Sabiedriskā darbiniece Lidija Smilga Bērziņa aizmūža ceļos

Almai Smilgai 1923. gada 3. augustā Jelgavā piedzima meitiņa Lidija. Lidijas tēvam Jurim Smilgam Jelgavā piederēja šokolādes un konfekšu rūpnīca. Lidijai, atceroties bērnības dienas, bija visādi interesanti stāsti – par gubernantiem, kas lika viņai balansēt uz galvas grāmatas, lai sēdētu un stāvētu taisni, kā nākas jaunai lēdijai, par savu stalto tēvu, mīlo māti un mazo brālīti.

Lidija Smilga Jelgavā beidza pamatskolu un tika uzņemta 1. Rīgas valsts ģimnazijā, un viņa katru dienu brauca no Jelgavas uz Rīgu. Lidija ģimnazijā bija visgarākā, viņai bija skaisti tumši, viļņaini mati. Skolēni, kuŗi sekmīgi beidza 1. Rīgas valsts ģimnaziju, tūlīt varēja iestāties universitātē. Lidija absolvēja šo ģimnaziju 1941. gadā, skolai tas bija 18. izlaidums, kuŗā apliecību par ģimnazijas beigšanu saņēma 60 skolēnu. Tagad pasaulē ir vairs tikai trīs 1. Rīgas valsts ģimnazijas 18. izlaiduma absolventi.

Lidija ļoti labi zīmēja, viņa pieteicās Latvijas Mākslas akadēmijā un tika uzņemta. Lidijai bija Dieva dotas dāvanas uz valodām. Viņa jau bērnībā iemācījās vācu un franču valodu. Ģimnazijā viņa mācījās latīņu valodu un līdz pat mūža beigām varēja deklamēt dzejoļus latīņu valodā. Tomēr vismīļākā viņai vienmēr bija un palika latviešu valoda.

Drīz pēc ģimnazijas izlaiduma pa Rīgas ielām varēja redzēt braucam vācu tankus. Lidijai tomēr bija iespēja iesākt mācības Latvijas Mākslas akadēmijā, kaut jau plosījās Otrais pasaules karš.

Karš drīz vien pārtrauca ne tikai mācības, bet izpostīja visu ģimenes dzīvi. Jelgavu šķērsoja frontes līnija, lielākā daļa ēku tika nopostītas. Nokļūt no Rīgas uz Jelgavu bija neiespējami, Lidija mājās Jelgavā pie ģimenes vairs nevarēja atgriezties.

Vācu karavīri Rīgā 1943. gada oktobrī ķēra uz ielām cilvēkus un veda uz kuģi ostā. Tādā veidā arī Lidijai mīlā Latvija bija jāatstāj piespiedu kārtā.

Lidija labi prata vācu valodu un Dancigā sāka strādāt vācu armijas auto labošanas pārvaldē, kas arī pamazām virzījās uz rietumiem. Pēc Vācijas kapitulācijas Lidija Neiminstērē iepazinās ar citiem latviešiem un dabūja darbu latviešu uzņēmumā, kur zīmēja un izgriezta intarsijas. Viņa sāka studijas Ķīles universitātē. Fridrichsortā nodibinājās bēgļu nometne, Lidija apmetās tur. Viņa mācīja mākslas vēsturi latviešu ģimnazijā pēdējās klases audzēkņiem un bija arī otrās klases audzinātāja. Viens no skolēniem, Vilnis Bērziņš, kam Lidija bija mācījusi mākslas vēsturi, viņa iemīlējās. Vilnis 1948. gadā aizbrauca uz Pinebergu un iestājās Baltijas universitātē. Arī Lidijai par viņu bija radusies interese, un viņa rakstīja un sūtīja vēstulītes uz Pinebergu. Vēstulīšu rakstīšana un satikšanās turpinājās, līdz 1949. gada februārī Ķīlē Vilni un Lidiju salaulāja latviešu mācītājs.

Viņai vectēva brālītis Pēteris Miežītis jau 1908. gadā bija izceļojis uz Jaunangliju Amerikā un iekopis savu dārzniecību. P. Miežītis atsūtīja galvojumu, kāds bija vajadzīgs visiem iecelotājiem, un jaunlaulātie jau 1949. gada augustā ieradās pie Amerikas radiem. Vairākus gadus abi strādāja Miežiņa dārzniecībā.

Lidijai 1952. gada augustā piedzima dēls, kam deva vārdu Vilnis Juris. Pēc dažiem gadiem ģimene pārcēlās uz Bostonu. Vispirms vietējās latviešu sabiedrības dzīvē, galvenokārt Amerikas latviešu tautiskā savienībā (ALTS) iesaistījās Vilnis Bērziņš. ALTS par aizdevumiem un ziedojumiem iegādājās t. s. „Balto namu” skolai, korim, sarīkojumiem. Arī Lidija iesaistījās Amerikas latviešu tautiskā savienībā, ilgus gadus bija valdes sekretāre. Viņa dekorēja ALTS sarīkojumu telpas ar lieliem, skaisti uzzīmētiem plakātiem, kad bija kādi ALTS sarīkojumi. Ģimene 1960. gada aprīlī iepirka mājiņu Bostonas piepilsētā *Jamaica Plain (11 Parley Vale)*, kur Lidija dzīvoja līdz mūža beigām.

Grāviņa fotouzņēmumā viņa izkrāsoja fotografijas. Lidija zīmēja kartītes un gleznoja, sacerēja dzejoļus un baznīcas dziesmas, rakstīja runas un stāstus avīzēm, bija ilggadēja avīzes *Laiks* korespondente. Bostonas sabiedrībā Lidiju ārkārtīgi cienīja. Viņa bija Amerikas latviešu apvienības Dzintara biedre, Amerikas latviešu tautiskās savienības mūža biedre un Daugavas vanaģu apvienības mūža biedre.

Lidija *Massachusetts General Hospital (MGH)* Bostonā bija *Chief of Medicine* sekretāre. Viņai ļoti patika darbs un kolēģas, kuŗi viņu dievināja. Tā kā Lidija prata vācu un franču valodu, viņai bija jāizrāda slimnīca vizītēs atbraukušajiem ārzemju viesiem, arī Dalailamam. Pēc 20 gadu darba MGH Lidija 1993. gadā pensionējās.

Bērziņu dēls Vilnis Juris Gaņzerā iepazinās ar jauku latviešu meiteni Anitu, un 1986. gadā abi apprecējās. Vedekla un vīramāte ļoti labi sapratās, varēja no sirds izrunāties un izsmieties. Pirmā mazmeita Andra Marija piedzima 1990. gada oktobrī, Lidija par mazbērnu bija sajūsmā. Otra mazmeita Amanda Lidija piedzima 1993. gadā februārī, un vecmāmiņa Lidija aizbrauca vedeklai palīdzēt. Vecvecāki brauca ciemoties, kad meitenes sāka mācīties skolā. Laiks ātri steidzās uz priekšu, pienāca Andras, tad arī Amandas iesvētības, un, lai gan tad vecmāmiņa vairs nejutās īsti labi, viņa priecājās, ka varēja būt iesvētībās.

Nu mūsu Lidija, vecmāmiņa, māte, sieva, krustmāte Mārai un Lilijai, draudzene, lielā māsa, māksliniece, rakstītāja un kalpotāja latviešu sabiedrībai ir savu dzīves skaisto apli nostaiģājusi. Lai Dievs svētī Lidiju Dieva mūžībā!

Mēs visi tevi milam un turpināsim mīlēt mūsu atmiņās.

Bērz

Elza Ķezbere

VIEŠŅA

*Jel paliec brīdi! Projām nesteidzies!
Tu vēlreiz atnākusi pasērst teju.
Kā šķidrāts gaissma krīt pār tavi seju.
Uz pieres zilgans tauriņš nolaidies.*

*Tu smaidot saki: - Laiks mans izbeidzies.
Vairs kopā nelasīsim dzīves dzeju.
Nu reiz uz tālo Ulubeli eju.
Lūk, Putnu ceļš jau tumsā iededzies! -*

*Tad solies sveicināt to draugu cilti,
Kas jau aiz spožiem debess kalniem mīt,
Kam pārieti jau krāšņie māņu tilti!*

*Drīz būšu tur. Un tu - varbūt jau rīt... -
Zils tauriņš spārnus pleš... Tev durvis veģu,
Līdz pirmām zvaigznēm ieģu pavadīt.*

Mēs satiksīmies atkal drīz - to ceru.

(1955)

Dieva mierā pēkšņi aizsaukta
mūsu draudzene

ILGA VĪTIŅŠ

Dzimusi 1942.g. 9. martā, Jelgavā,
mirusi 2011.g. 14. maijā, Wrentham,
Massachusetts

Viņu mīlā piemiņā paturēs

Ilze un Aivars Oga
Irēne un Aivars Zandberģs
Austra un Juris Veidiņš

Tur augšā aiz zvaigznēm ...

SARĪKOJUMI DIEVKALPOJUMI

SARĪKOJUMI

FILADELFIJA (PA)

• 6. augustā plkst. 12.00 Filadelfijas un Vilmingtonas pensionāru pikniks Andreja un Dzintras Baidiņu īpašumā (1104 Windon Drive, Wilmington, Delaware 19803). Lūgums sazināties ar mājas māti Dz. Baidiņu par līdzņemamo groziņu, tālr.: 302-478-7065. Lai arī gaidīti arī viesi, kuņģi vēl nav pensijas gados.

• 6. septembrī pensionāru sanāksme Brīvo latvju biedrības telpās.

GAREZERS (MI)

• **3x3 nometne Garezerā notiks no 7. līdz 14. augustam.**

Reģistrācija **7. augustā** no plkst. 2.00 līdz 5.00. Pa dienu nometnes dalībniekiem būs dažādās ievirzes, bet vakaros interesantas programmas, kuņģis piedalīsies ielūgti arī vietējie latvieši. Piedalīšanās vakaru programmās 3x3 nometnes dalībniekiem ir bez maksas; viesiem – \$7. No pirmdienas līdz ceturtdienai katru vakaru no plkst. 7.00 līdz 8.00 gan lieli gan mazi aicināti uz rotaļām un spēlēm Kronvalda zāles pagalmā. Neparedzamu apstākļu dēļ programmu iespējamās maiņas; par tām būs ziņojums uz Saulgriežu ziņojumu dēļa un ēdamzāles durvīm. **8. augustā** plkst. 8.00 „Gudrišu” spēle, kuņģis dalībnieki varēs sacensties zināšanās. **9. augustā** plkst. 8.00 pārrunas par politiku vadīs ieviržu vadītāji Pauls Raudseps, Jānis Peniķis, u.c. **10. augustā** plkst. 8.00 folkloras vakarā piedalīsies ventīņu stāstniece Līga Reitere, Dace Veinberga un nometnes mūzikanti. **11. augustā** plkst. 8.00 filma „Tango Lugano”, ievadvārdus teiks Pauls Berkolds un Pauls Raudseps. Filmas ilgums 90 minūtes. **12. augustā** plkst. 7.00 tradicionālais 3x3 ugunsgrāvis ar dziesmām un priekšnesumiem Zēnu kabīņu pagalmā. **13. augustā** no plkst. 4.30 līdz 6.00 3x3 nometnes amatnieku ieviržu izstāde Kronvalda zāles pagalmā. Karogu nolaidīs plkst. 6.30 Vēja kalnā, pēc tam lielās vakariņās plkst. 6.45 Kronvalda zālē. 3x3 nometnes beigu programma sāksies plkst. 7.30 Kronvalda zālē, piedalīsies visi nometnes dalībnieki. Viesiem dalības maksa \$10 (ar vakariņām).

KALAMAZŪ (MI)

• Katru otrdienu plkst. 10.00 vingrošanas nodarbības vada dr. E. Balka-Valtere.

KATSKILĪ (NJ)

• **NOMETNES:** līdz 13. augustam Valodas periods, vadītāja Elīsa Millere: 908-415-3670 valodasperiods@yahoo.com; no 7. augusta līdz 13. augustam „Senču nometne”, vadītāja Ingrida Mie-me: 518-962-4742,

sencunometne@gmail.com

• No 14. augusta līdz 21. augustam 3x3 nometne, nometnes vadītāja Helēna Viksniņa, tālr.: 202-829-6868; informācija: www.3x3katskilos.info

KLĪVLANDE (OH)

• 20. augustā plkst. 10.00 bērnu svētki *Royal View* piknika laukumā.

Riko Klīvlandes vanadzēs sadarbībā ar draudzes skolu. Aicināti latviskas izcelsmes bērni, arī tie, kuņģi latviski nerunā. Būs interesantas nodarbības, atjautības pārbaudes stendi, sporta spēles. Nodarbības, pusdienas un atspirdzinājumi bērniem par brīvu. Ieeja pieaugušiem par vismaz piecu dolāru ziedojumu. Sīkākās ziņas var iegūt, zvanot vanadzē priekšniecībai Vitai Reineikai, tālr.: 216-676-0073.

• 20. un 21. augustā Klīvlandes latviešu golfa klubs riko Vidējo valstu meistarsacīkstes *Ironwood Golf Course*, (Hinckley Hills, Ohio). Pieteikties, rakstot vai zvanot Jānim Eglītim, tālr.: 440-391-9577, e-pasts janiscle@aol.com vai Pēterim Gravam, tālr.: 440-552-4349, e-pasts petegrava@earthlink.net

• 9. septembrī plkst. 7.00 Apvienotās draudzes lielajā zālē komēdija „Tā precas vecpuiši” (pēc A. Čehova lugu „Bildinājums” un „Lācis” motīviem). Uzvedumā piedalīsies Latvijas aktieri Zane Daudziņa, Ivars Puga, Indulis Smiltēns un Juris Rījnīks. Ieeja \$20.00. Bērniem un skolēniem līdz 18 gadu vecumam ieeja brīva. Riko DV apvienība. Masoņu laukumā automašīnas novietot nevarēs.

• 17. septembrī no plkst. 7.00 līdz plkst. 8.00 baznīcas pagraba telpās darbosies Latvijas republikas 11. Saeimas vēlēšanu iecirknis.

• 17. septembrī plkst. 6.00 Apvienotās draudzes zālē vana-džu bazārs. Būs tradicionālais rudens velšu galds, bufete, izlozes, priekšnesumi. Ieeja sarīkojumā \$15.00 (ar vakariņām). Automašīnas varēs novietot Masoņu laukumā. Atlikums vanadzē aprūpes darbam.

LANSINGA (MI)

• 11. septembrī plkst. 4.00 Lansingas latviešu draudzes 60 gadu jubilejas sarīkojums ar mie-lastu *Coral Gables Restaurant* (2838 E. Grand River Ave., East Lansing, MI). Jubilejas sarīkojumam jāpiesakās līdz 1. septembrim, dalības maksa \$25 personai. Informāciju var iegūt, zvanot vai rakstot Ligai Keķītei, tālr.: 517-930-9131, e-pasts: ligita@voyager.net

• 17. septembrī Lansingas *Latvian Happy Hour* rīcības komiteja rīko golfa spēles (scramble format – shotgun start) *Timber Ridge Golf Club*, 16339 *Park Lake Rd.*, East Lansing, MI, tālr.: 517-339-8000, mājaslapa: www.golftimberidge.com Reģistrācija plkst. 10.00 no rīta; spēles sāksies plkst. 11.00. Dalības maksa \$60 personai, cenā ieskaitīti golfa ratiņus un vakariņas *Tiber Ridge Golf* kluba telpās. Vakariņas pārējiem \$20. Jāpiesakās un samaksa jānosūta

līdz 10. septembrim Ligai Keķītei; adrese: 6416 *McCue Road, Holt, MI 48842*. Sīkaku informāciju var iegūt, sazinoties ar LHH rīcības komitejas locekļiem Ligai Keķītei, tālr.: 517-930-9131, e-pasts ligita@voyager.net Juri Morusu, tālr.: 517-322-2050, e-pasts gmoruss@douglassteel.com Valdi Vitoli, tālr.: 517-366-6550, e-pasts valdis44@gmail.com vai Ģirtu Austrīņu, tālr.: 517-349-5624, e-pasts: gigaus@comcast.net

LOSANDŽELOSA (CA)

• 13. augustā Amerikas baltiešu brīvības ligas (BAFL) bankets lietuviešu namā (2718 St. George St., Los Angeles CA 9027).

Losandželas latviešu nama adrese: 1955 Riverside Dr. Los Angeles CA 90039-3704; tālr.: 323-669-9027; DKL B informācijas tālrunis: 323-663-6267. DK LB Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

ŅUJORKA (NY)

• 6. augustā plkst. 6.00 sabiedriskā pēcpusdienā un vakars „Melnais lācis II” teltī pie atpūtas nama draudzes nometnē Katskilos. Uzskodas un atspirdzinājumus piedāvās ap plkst. 6.00, pēc tam priekšnesumi. Vakariņas plkst. 7.30 Dalības maksa \$25 (ieskaitītas uzskodas un vakariņas), par dzērieniem būs jāmaksā atsevišķi. Atlikums Ņujorkas draudzes lauku īpašumam un jaunās ēdamzāles celšanai. Visi sirsnīgi lūgti. Ceļa norādījumi atrodami Ņujorkas ev. lut draudzes mājaslapā: www.NYDraudze.org

• 13. augustā Katskilos futbolspēles.

• No septembra reizi mēnesī plkst. 9.30 (pirms dievkalpojuma baznīcā) Irēna Upeniece-Jasuta aicinās pirmsskolas līdz 12 gadu vecuma bērnus piedalīties *Latvian Heritage Hour* (4 Riga Lane, Melville). I. Upeniece-Jasuta ir mūzikas skolotāja un vada nodarbības latviešu nometnēs. Viņa sagatavojusi jaunu programmu, kuņģis bērnus mācīs dejot, dziedāt, zīmēt u. tml., lai iepazīstinātu ar latviešu kultūru. Sīkaku informāciju iespējams uzzināt, rakstot nodarbību vadītājai, e-pasts: ijasuta@yahoo.com

PRIEDAINE (NJ)

• 12. un 13. augustā draudzes dāmu komiteja rīko lietoto mantu tirdziņu. Priedaines mājaslapa: www.priedaine.org

SIETLA (WA)

• No 7. līdz 14. augustam Mežotnes bērnu vasaras nometne Izglītības centrā Šeltonā. **7. augustā** no plkst. 1.30 līdz 3.00 reģistrēšanās un iekārtošanās mitnēs.

Automašīnas pie mitnēm atstāt nedrīkst, tās jānovieto aiz sporta laukuma. Reģistrējoties vecāki un vecāki un viesi varēs pieteikties vakariņām 13. augustā.

Plkst. 3.30 nometnes atklāšana. **13. augustā** no plkst. 2.30 līdz 3.45 nometnes pēdējās dienas programma. No plkst. 4.00 līdz 5.15 bērniem peldēšana; plkst. 5.30 vakariņas ar ģimenēm un viesiem; plkst. 6.45 karoga nolaišana un nometnes slēgšana.

Nometnes biroja tālr.: 360-427-8036; virtuves biroja tālr.: 360-426-6036

Pieteikšanās, rakstot vai zvanot Inesei Graudiņai, e-pasts: inese@mezotne.org, tālr.: 360-459-3405. Informācija: www.mezotne.org

SV. PĒTERSBURGA (FL)

• 11. augustā plkst. 1.00 biedrības namā Jāņa Jurkāna Latvijas Nacionālajā teātrī iestudētās lugas „Dūdieviņš” videoizrāde. Būs kafija un cepumi. Ieejas ziedojums vismaz \$3.00.

• 6. septembrī plkst. 10.00 biedrības namā biedrības valdes sēde.

VAŠINGTONA (DC)

• 11. septembrī sāksies mācības Vašingtonas latviešu ev. lut draudzes latviešu pamatskolā. Gaidītas visas ģimenes, kuņģis vēlas audzināt bērnus kristīgā garā, latviskā vidē un sadraudzībā. Mācības (bērniem no četrpadsmit gadu vecuma) notiek katru svētdienu no plkst. 9.15 rītā līdz 1.00 pēcpusdienā. „Zaķišu” nodarbības bērniem līdz četrpadsmit gadu vecumam. Lūgums reģistrēties līdz 1. augustam. Sīkākās ziņas var iegūt, sazinoties ar skolas pārsini Kristīni Allenu, e-pasts: Kristine.d.allen@gmail.com

DIEVKALPOJUMI

• **Bostonas latv. ev. lut. Trimdas dr.:** dievk.: **7. aug.** ar dievg., **14. aug.**, **21. aug.** Dievk. sākas plkst. 11.00. **28. aug.** plkst. 11.00 draudzes un ģimenes svētki **Piesaulē;** pilsētā dievk. nebūs. Māc. J. Mazura. **4. sept.** dievk. nebūs.

Bukskauntijas un apk. ev. lut. dr.: **7. aug.** plkst. 1.00 dievk. **Kvēkertaunā;** pēc dievk. kafija. **14. aug.** plkst. 3.00 **Lankasterā** brīvdabas svētbrīdis; pikniku rīko Liepas un Pakalniņu ģimene. **21. aug.** plkst. 1.00 dievk. **Kvēkertaunā,** pēc dievk. kafija. **11. sept.** plkst. 2.00 dievk. **Kvēkertaunā,** pēc dievk. kafija. **18. sept.** plkst. 3.00 **Lankasterā** Pļaujas svētku dievk. **25. sept.** plkst. 2.00 **Kvēkertaunā** dievk., pēc dievk. kafija. Māc. Dr. R. Ziedone un māc. Dr. A. Ziedonis, emer.

• **Detroitas Sv. Pāvila latv. ev. lut. dr.** (30623 W. Twelve Mile Road, Farmington Hills, MI) : **7. aug.** plkst. 10.00 kapusvētki *Woodlawn* kapsētā, latviešu (27.) nodalījumā; jāņem līdzī krēsli. **21. aug.** dievk. ar dievg. **14. un 28. aug.** dievk. nebūs. Dievk.

sākas plkst. 10.00. Draudzes mācītājs diakons Fricis M. Sipols, tālr.: 248-433-3435; māc. A. Greiema, tālr.: 517-614-4853. Ērg. Dr. S. Lizlova un L. Upīte.

• **Dienviņš latv. ev. lut. dr.** (*Shepard of the Coast Lutheran Church* 1909 E. Commercial Blvd, Ft. Lauderdale). Diakone A. Venta, tālr.: 954-427-3558.

• **Džamaikpleinas Trīsvienības latv. ev. lut. dr.** (100 Rockview St., Jamaica Plain, MA 02130, bazn. tālr.: 617-524-4622)

• **Filadelfijas latv. ev. lut. Sv. Jāņa dr.** (301 N. Newtown Street Road, Newtown Square, PA 19073, tālr.: 610-353-2227): **7. aug.** plkst. 10.00 dievk. ar dievg. angļu val. **14. aug.** plkst. 10.00 dievk. **21. aug.** plkst. 11.00 kapusvētki *Glenwood* kapos, plkst. 12.00 *Montrose* kapos. **28. aug.** plkst. 10.00 dievk. ar dievg.; pēc dievk. sapulce un pikniks. **4. sept.** dievk. nebūs. Māc. I. Dzelzgalve. Informācija: www.latvianluthchurchphila.org

• **Grandrapīdu latv. ev. lut. dr.** (1780 Knapp Street NE, Grand Rapids, MI 49505): **7. aug.** plkst. 10.00 kapusvētki *Woodlawn* kapsētā. **21. aug.** plkst. 10.00 dievk. Māc. I. Larsena, tālr.: **269-637-0460;** kabatas: 269-214-1010; e-pasts: revilze@gmail.com

• **Kalamazū latv. apv. ev. lut. dr.:** **7. aug.** dievk. nebūs. **14. aug.** plkst. 10.00 dievk. ar dievg. **21. aug.** un **28. aug.** dievk. plkst. 10.00. Māc. B. Puiķe.

• **Klīvlandes Apvienotā latv. ev. lut. dr.** (1385 Andrews Ave. Lakewood, OH 44107): **7. aug.** dievk. plkst. 10.00. **31. jūl.** viesošanās baptistu draudzē plkst. 2.00. **14. aug.** kapusvētki *Riverside* kapos. **28. aug.** kapusvētki *Sunset* kapos. Māc. Dr. S. Eglīte.

• **Lansingas latv. ev. lut. dr.** (University Lutheran Church (1020 S. Harrison Rd., East Lansing, MI): **14. aug.** plkst. 2.00 kapusvētki *Mt. Hope* kapsētā (pie *Mt. Hope* un *Aureleus* ceļu krustojuma), māc. A. Greiema. Pēc svētbrīža pikniks Gunāra un Dzidras Spielbergu īpašumā (412 W. Grand River Ave., Okemos, MI, tālr.: 517-349-1415); līdzī jāņem groziņi. **11. sept.** plkst. 2.00 Lansingas latv. draudzes 60. gadu svētku pateicības dievk., prāv. G. Lazdiņa un māc. A. Greiemas vadībā.

(Turpināts 23. lpp.)

Denveras Latviešu ev.-lut. draudze meklē mācītāju!

Sākot no š. g. rudenā.

Pilna laika vai puslaika darbam draudzei skaistajā Kolorādo, pēc vienošanās ar darba termiņu.

Lūdzam arī pieteikties viesu mācītājus sprediķot Denveras dievnamā.

Kandidāti lūdzam pieteikties pie draudzes priekšnieka Pētera D'Carlo: 303.321.9035 vai peter.dcarlo@brother.com

(Turpināts no 22. lpp.)

• **Losandželosas latv. ev. lut. dr. dievk.: 14. aug. ar dievg., 28. aug. un 4. sept.** Dievk. sākas plkst. 10.00 Māc. prāv. D. Kaņeps.

• **Milvoku latv. ev. lut. Sv. Trīsvienības dr.** (1853 N. 75th Street, Milwaukee, WI 53213, tālr.: 414- 258-8070): 7. aug. dievk. ar dievg. 11. aug. plkst. 10.00 Bībeles stunda. 14. aug. dievk. 21. aug. dievk. angļu val. ar dievg. 21. aug. kapusvētki plkst. 2.00 Fondulakas kapsētā. 25. aug. Bībeles stunda. 28. aug. plkst. 11.00 kapusvētki Viskonsīnas piemiņas kapsētā. Dievk. sākas plkst. 10.00. Māc. L. Zusēviča, tālr.: 414- 421-3934 e-pasts: pastorlauma@gmail.com; draudzes priekšniece S. Kalve, tālr.: 414- 536-0358. Informācija: www.milwaukeechurch.org

• **Minneapolis un St. Paulas latv. ev. lut. dr.** (3152 17th Ave S, Minneapolis, MN 55407, tālr.: 612-722-4622) : Māc. Maija Cepure-Zemmele, tālr.: 763-546-8178, e-pasts: majja.cz@gmail.com Informācija: www.mndraudze.org

• **Ņujorkas latv. ev. lut. dr.: 7. aug. Katskiļu nometnē** plkst. 11.00 dievk. ar iesvētībām, māc. L. Salinš.

• **Sandiego latv. ev. lut. dr.** (Grace Lutheran Church 3993 Park Boulevard, San Diego, CA 92116). Izziņas: www.sandiegodraudze.com vai www.sandiegodraudze.us

• **Sanfrancisko latv. ev. lut. dr.** (425 Hoffman Ave.). Informācija: www.lvnc.org

• **Sentluisas latv. ev. lut. dr.:** katra mēneša trešā svētdienā plkst. 2.00 dievk. *Christ Lutheran* bazn. (#1 Selma Avenue, Webster Groves, MO 63119), māc. A. Kalniņa. Pēc dievk. saiets ar groziņiem. Draudzes priekšniece Irēnes Kalniņas tālr.: 314-457-

1830, e-pasts: kalninsis@charter.net

• **Sietlas latv. ev. lut. dr.** (11710 - 3rd Ave. N. E. Seattle, WA 98125): 14. aug. plkst. 10.30 dievk. ar dievg., pēc dievk. Bībeles stunda. 28. aug. plkst. 10.30 kapusvētki *Evergreen Washelli* kapsētā; pēc dievk. dāmu komiteja aicina un pusdienām latviešu namā (\$10); jāpiesakās līdz 18. augustam, zvanot Intai Vistai (Wiest), tālr.: 425-678-8774) vai Veltai Bensonei, tālr.: 206-232-3977. Māc. D. Cilne, tālr.: 206 -674-9600; e-pasts: cilnis@earthlink.net Baznīcas mājaslapa: www.seattle-latvianchurch.org

• **Sv. Pētersburgas latv. ev. lut. dr.:** 21. aug. plkst. 2.00

dievk. „Mūsu Pestītāja” (Our Savior) baznīcā (301 – 58th Str. S., St. Petersburg, FL 33707). Māc. A. Pelds, draudzes priekšniece A. Norberga. Bībeles stunda: 7. aug. un 28. aug. plkst. 11.00 biedrības namā. Dievk. un Bībeles stundas vasaras mēnešos vada A. Ritums.

• **Vašingtonas (DC) latv. ev. lut. dr.** (400 Hurley Avenue, Rockville MD 20850-312, tālr. bazn.: 301-251-4151): 14. aug. kapusvētki *Rock Creek* kapsētā, Rokvilā dievk. nebūs. 28. aug. dievk. ar dievg., pēc dievk. jubilāru sveikšana. Māc. A. Vārsberga Pāža, tālr.: 301-293-2052; e-pasts: macavp@yahoo.com Informācija: <http://www.dcdraudze.org>

ADVOKĀTS

PĒTERIS JURJĀNS

Kārtoju nekustamo īpašumu atgūšanas, pārdošanas un dāvinājuma jautājumus Latvijā, kā arī mantojuma jautājumus.

ASV

38021 Euclid Avenue
Willoughby, OH 44094
Tel.: (440) 951-6665
Fakss: (440) 951-4797
jurjans@prodigy.net

LATVIJĀ

„Jaunvēji”, Salas pagasts,
Babītes novads LV-2105
Mob. tel.: (371) 29496870
Fakss: (371) 67502251
jurjans@apollo.lv

Lūdzu ievērot, ka mantiniekiem Latvijā ir jāpiesakās viena gada laikā.

Lai arī aicinām Jūs uz

Ģildes 20 gadu Jubilejas balli

23. septembrī, plkst. 19 os,
3 West kluba balles zālē Ņujorkā

Latvijas Nacionālās operas Ģilde

*kokteiļu stunda~koncerts~vakariņas ~deja
Ance Purmale-LNO soliste*

Deju mūziku spēlēs iecienītais „Pēdējais vilciens”

*Vēlami vakartērpi. Ieejas maksa \$125.- no personas.
Jāpiesakās un jāsamaksa pirms 15. augusta.
Rezervējiet galdu kopā ar draugiem! Pēc 15. augusta ieejas
maksa būs \$150.- Lūdzu sūtīt visus maksājumus
LNOG c/o Andris Padešs 2 Merry Hill Road, Poughkeepsie,
NY 12603-3214 Rakstīt čeku uz: *Latvian National Opera
Guild, Inc* un atzīmēt, ka tas ir *Jubilejas ballei*.
Sekojiet jaunajā Ģildes mājaslapā <http://www.lnogASV.org>
Zvanīt vai rakstīt: Baibai Pinnei 917-270-4786, pinnis@banet.net,
vai Aijai Pelšei 516-319-9491, aijap@yahoo.com*

3 West Club- 3 West 51st Street, New York City, NY Kluba telefons ir: 212-582-5454

Mašīnas novietošana: 250 W 50th Street - \$12 līdz 8 stundām, vai 31 W 52nd Street (starp 5. un 6. aveniju) - \$18 līdz 12 stundām (Šī vieta ir tuvāk klubam)

Ar kluba zīmogu mašīnas novietošanai ir atlaide

ŠĪ VASARA KATSKIĻOS

Melnais lācis II
6. augustā Čūku bēres!

Sabiedriska pēcpusdiena/vakars teltī pie Atpūtas nama, draudzes Katskiļu nometnē. Uzkodas un atspirdzinājumus piedāvās ap 16:00.

Vakariņas servētas pēc plkst. 17:30. Pēc 21:00 būs mūzika un dejošana. Alvis Brigis no grupas "Lugers" spēlēs plkst. 21:00

Viesošanās vecākiem un labvēļiem. Informācija sekos.

Lūdzu atbalstiet nometni!

Atlikums par labu Ņujorkas draudzes lauku īpašumam un jaunās ēdamzāles celšanai. Visi mīļi aicināti.

Ieeja \$25.00

Pieteikšanās pie Diānas: Laiksdsr@aol.com vai pa tel.: 732-549-0445

Izdevīgi apdrošinājumi
un biedru benefiti
visiem vecumiem.

AMERIKAS LATVIEŠU PALĪDZĪBAS FONDS

- » Medicare papildapdrošinājums (Medigap)
- » Apdrošinājums viesiem no ārzemēm
- » Starptautisko ceļojumu apdrošinājums
- » Papildus veselības apdrošinājums
- » Veselības apdrošinājums
- » Dzīvības apdrošinājums
- » Zāļu plāns (Rx)

T 215.635.4137 // F 215.635.1583
info@lrfa.org // www.lrfa.org

NAUDAS PĀRSŪTĪJUMI UZ LATVIJU

Likmes: līdz \$100 - \$20
no \$101 līdz \$500 - \$25
virs \$500 - \$25 plus 3% no summas virs \$500. Summas nododam ASV dolāros. Piegāde Rīgā \$11, ārpus Rīgas \$0.40/km, min. \$19. Piegādājam summas līdz \$1000.

Kārtojam nodokļu un citus maksājumus Latvijā!

Lūdzu nosūtiet vēstuli ar sūtītāja un saņēmēja vārdu, adresi, telefona numuru un norādījumu par summu kopā ar čeku rakstītu uz:

Baltic Financial Services
19 N. Mountain Ave.,
Montclair, NJ 07042-1810

Lūdzu zvanīt Kristīne
(973) 746-3075

**Sākot ar 1. jūliju ziedojumi OMFA
(Okupācijas Mūzeja fonda atbalsta
grupa ASV) sūtāmi:**

Ilze Resnis
10930 Nollwood Drive
Chardon, OH 44024

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Pārsūtām mašīnas, pers. mantas, komerckravas
paciņas pa gaisu vai jūru uz un no Latvijas!

Lūdzu zvaniet: 201-760-6427 vai 973-744-6565 vai
arī apskatiet sūtījumu informāciju mūsu mājaslapā: www.lasl.com

SPORTS

Ziemeļamerikas 42. meistarsacīkstes golfā

Ziemeļamerikas 42. meistarsacīkstēs golfā 9. un 10. jūlijā Mičigenas pavalsts Grandrapidu Alpine golfa laukumā piedalījās 54 sportisti.

Par Aivara Knubles piemiņas kausu sacentās Kalamazū un Grandrapidu vienība. Pirmo vietu ieguva Grandrapidu vienība – Maiks Knuble, Andris Runka jaunākais, Rons Rasels un Jānis Daukšs jaunākais.

Pirmās dienas turnīra pēcpusdienā sportisti pulcējās Grandrapidu biedrībā, kur Regīna Daukša un Sandra Daukša bija

sagatavojušas maltīti. Pēc nākamās dienas sacensībām visus aicināja ciemoties Jāņa, Sandras, Svena un Aksela Daukšu mājās.

Rezultāti:

Vīriešu meistarklasē: Garets Brančs (*Branch*) – 143; Pauls Reinfelds – 152; Andris Runka jaunākais – 154.

Vīriešu A klasē: Eriks Bogdāns – 161; Pēteris Daukšs – 162; Jānis Daukšs jaunākais – 162.

Vīriešu B klasē: Eriks Linde – 179; Genadija Biriouks – 182; Eriks Čedls (*Cheadle*) – 189.

Vīriešu C klasē: Dzintars

Abuls – 202; Stīvens Putāns – 206; Kārlis Vecziediņš – 209.

Senioru meistarklasē: Vilnis Smits – 170; Juris Putāns – 189; Arnolds Putāns – 210.

Vecmeistaru senioru klasē: Ēriks Ziediņš – 186; Arturs Kazlovskis – 194; Jānis Daukšs vecākais – 203.

Sieviešu meistarklasē: Džulija Daukša – 189, Kerija Vecziediņa – 211, Hetera Morrisona (*Heather Morrison*) – 237.

Junioru klasē: Bilijs Rāss (*Billy Russ*) – 191, Kenedijs Biriouks – 233.

Foto: Jānis Plāte

Grupa otrās dienas sacensību dalībnieku

Iepriekšējo gadu visvairāk uzlabotie rezultāti: Rolands Bogdāns, Kerija Vecziediņa.

Sportistus reģistrēja Elita Vuda (*Wood*), Velga Plāte un Lindija Tanne. Rezultātus ar skaitļotāju palīdzību aprēķināja Ēriks Kildišs un Pēteris Daukšs. Paldies par ziedojumiem Jānim Daukšam,

vecākajam, Kārlim Vizulim un *Latvian Heritage Federal Credit Union*, par palīdzību Bronam Visockim, Regīnai Daukšai un Sandrai Daukšai.

Ziemeļamerikas 43. meistarsacīkstes golfā 2012. gadā notiks 7. un 8. jūlijā.

Jānis Daukšs jaunākais

Vecvieglatlēta Gunta Lindes apbrīnojamie sasniegumi

Santamonikas vieglatlētu kluba pārstāvis Guntis Linde š. g. 20. februārī piedalījās **Dienvidkalifornijas apvienības vecvieglatlētu sacensībās *Indoor Meets... Outdoors*** Santanā. G. Linde vienu jūdzi noskrēja 7 minūtēs, 27,37 sekundēs. Viņam nebija neviena konkurenta, un Guntis ieguva vīriešu 80-84 gadu vecumgrupas meistara nosaukumu.

Vieglatlētikas kluba ***Southern California Striders*** sacensībās ***Meet of Champions*** 30. aprīlī Norvolkā, ***Cerritos*** kolledžas sporta laukumā 3000 metrus Guntis noskrēja 15 minūtēs 06,73 sekundēs un bez konkurences ieguva pirmo vietu.

Guntis Linde 15. maijā piedalījās vecvieglatlētu sacensībās Longbičas kolledžas stadionā, 5000 m noskrienot 25 minūtēs 59,68 sekundēs, atkal savā vecumgrupā bez konkurences iegūstot meistara nosaukumu.

ASV rietumu apgabala vecvieglatlētu sacensībās 11. jūnijā arī Longbičas kolledžas stadionā Guntis 10 000 m noskrēja 53 minūtēs 23,59 sekundēs un bez

Guntis Linde sarunā ar olimpiskā čempiones Ineses Jaunzemes meitu Andru

konkurences ieguva vīriešu 80-84 gadu vecumgrupas meistara nosaukumu.

No 6. līdz 17. jūlijam Sankramento, Ziemeļkalifornijā notika vieglatlētu pasaules meistarsacīkstes. G. Linde 15. jūlijā Sankramento universitātes stadionā 16 dalībnieku konkurencē 1500 m skrējienā ieguva 3. vietu ar rezultātu 6 minūtes 44,71 sekundē 16 dalībnieku konkurencē. Savukārt 17. jūlijā 2 km šķēršļu skrējienā trīs dalībnieku

konkurencē viņš ieguva 1. vietu ar rezultātu 11 minūtes 06,76 sekundēs.

Guntis Linde piedalījies piecās pasaules vieglatlētu meistarsacīkstēs. Viņš rēgulāri trenējas Santamonikas kolledžas sporta laukumā trenera Džo Duglāsa (*Jo Douglas*) vadībā. Guntis nolēmis nākamgad piedalīties Eiropas vieglatlētu meistarsacīkstes Turcijā, kā arī nākamās pasaules meistarsacīkstes Brazīlijā.

Am

Sākusies laika atskaite līdz Londonas Olimpiskajām spēlēm

Apvienotās Karalistes ārlietu ministrs Viljams Heigs plašsaziņas līdzekļos bija publicējis aicinājumu piedalīties Londonas Olimpiskajās spēlēs. Līdz lielajiem sporta svētkiem palicis mazāk par gadu. Heigs raksta:

27. jūlijā talantīgais Lielbritānijas čempions Toms Deilijns ienirā mūsu jaunuzceltā ūdenssporta centra baseinā. Šajā pašā dienā Trafalgaras laukumā, pašā Londonas sirdī, Starptautiskās olimpiskās komitejas priekšsēdis Žaks Roge uzrunāja pasaules tautas. Viņš aicināja pasaules labākos atlētus veidot komandas, lai sacenstos Londonas 2012. gada olimpiskajās un paraolimpiskajās spēlēs. Laika atskaite līdz olimpiādes atklāšanai ir sākusies.

Man olimpiskās un parao-

limpiskās spēles saistās ar vārdu "pārmantojamība". Tas ir tas, ko spēles var mainīt cilvēku dzīvē. Tā, piemēram, būtiski pārvērsta Londonas austrumu daļu. Izcilākie arhitekti un inženieri ir izveidojuši sporta celtnes, kas vēl daudzus gadus priecēs mūsu iedzīvotājus un arī viesus. Turklāt arhitekti un inženieri ir izveidojuši šīs celtnes, apbrīnojami uzticīgi fokusējoties uz būvju ilgtspēju. Tas padara Londonas spēles par pirmajām patiesi "zaļajām" spēlēm visā to vēsturē.

Nākamvasar divus Olimpisko un paraolimpisko spēļu mēnešus spēles kopīgi vēros un par tām priecāsies visā pasaulē, katrā mājā.

Tāpēc dienā, kad Žaks Roge aicināja Latvijas sportistus 2012. gadā doties uz Lielbritāniju, es vēlos uzaicināt Latvijas tautu būt kopā ar visiem šajā vienreizējā notikumā.

Šodien un turpmākos 12 mēnešus mēs vēlamies sveikt ikvienu Lielbritānijā, lai dalītos olimpiskajā un paraolimpiskajā pieredzē un parādītu to, kas padara Lielbritāniju par lielisku vietu dzīvei, darbam, investīcijām un uzņēmējdarbības veikšanai.

Ielūgums uz Londonas Olimpiskajām spēlēm

Latvijas Olimpiskā komiteja LOK 28. jūlijā no Starptautiskās Olimpiskās komitejas (SOK) prezidenta Žaka Roges saņēma oficiālu uzaicinājumu uz 2012. gada Olimpiskajām spēlēm. Uz ielūgumu jāatbild līdz 28. oktobrim. SOK padome sapulcēsies 21. septembrī, lai šo jautājumu izskatītu, taču ir skaidrs, ka tam būs tikai simboliska nozīme un Latvijas sportisti Londonas olimpiskajās spēlēs piedalīsies.

Preses konferencē LOK prezidents Aldons Vrubļevskis sacīja, ka šobrīd Londonas Olimpiskajām spēlēm kvalificējušies 12 sportisti, taču kopumā vietu Olimpiādā varētu būt garantēti aptuveni 20 sportisti. Daudziem sportistiem tikai tagad sākas kvalifikācijas sacensības. Vairāki sportisti tiesības startēt Londonas Olimpiskajās spēlēs iegūs nākamgad pēc sacensībām Latvijā. Līdz ar to galīgais Latvijas olimpiskās delegācijas sastāvs varētu būt zināms līdz nākamā gada jūlijam

"Paredzu, ka Londonas spēlēs varētu piedalīties ap 40 Latvijas sportistu," izteicās LOK presi-

LHH 14. atklātās golfa spēles Lansingā

Lansingas *Latvian Happy Hour* rīcības komiteja 17. septembrī rīko golfa spēles (*scramble format – shotgun start*) *Timber Ridge Golf Club*, 16339 Park Lake Rd., East Lansing, MI, tālr.: 517- 339-8000, mājaslapa: www.golftimberidge.com

Reģistrācija sāksies plkst. 10 no rīta; spēles plkst. 11. Dalības maksa \$60 personai, cenā ieskaitīti golfa ratīni un vakariņas *Tiber Ridge Golf* kluba telpās. Vakariņas pārējiem \$20.

Jāpiesakās un samaksa jānosūta līdz 10. septembrim Ligitai Ķepītei; adrese: 6416 McCue Road. Holt, MI 48842.

Plašāku informāciju var iegūt, sazinoties ar LHH rīcības komitejas locekļiem Ligitu Ķepīti, tālr.: 517- 930-9131, e-pasts ligita@voyager.net Juri Morusu, tālr.: 517- 322-2050, e-pasts gmoruss@douglassteel.com Valdi Vitoli, tālr.: 517- 366-6550, e-pasts valdis44@gmail.com vai Ģirtu Austrīņu, tālr.: 517-349-5624, e-pasts: gigaus@comcast.net

Golfa sacīkstes Klīvlāndē

Klīvlāndeslatviešu golfa klubs rīko **Vidējo valstu meistarsacīkstes 20. un 21. augustā *Ironwood Golf Course (Hinckley Hills, Ohio)***. Būs balvas vairākās kategorijās vīriešiem un sievietēm. Lūdzu pieteikties, rakstot vai zvanot Jānim Eglītī, tālr.: 440- 391- 9577, e-pasts: janiscl@aol.com vai Pēterim Gravam, tālr.: 440- 552-4349, e-pasts: petegrava@earthlink.net

Aicināti visi golfisti un arī golfa draugi.

KLKG pārstāvis Jānis Eglītis

Atklātās latviešu tenisa meistarsacīkstes

Three Rivers High School laukumos (*6th Ave.*; netālu no Gaņezera) 27. un 28. augustā notiks atklātās latviešu meistarsacīkstes tenisā. Reģistrācija plkst. 9, spēles sāksies plkst. 10. Paredzētas vienspēles un dubultspēles vairākās klasifikācijās (atkarībā no dalībnieku skaita).

Aicināti visi tenisa entuziasti! Plašāka informācija un pieteikšanās, rakstot vai zvanot Uģim Grīnbergam, e-pasts: ugithome@aol.com tālr.: 269-244-5691 (mājas), kabatas: 269-548-7355.

Dalības maksa \$20.00 (ar vakariņām 27. augustā Grīnbergu mājās).

LOK prezidents Aldons Vrubļevskis saņēmis Starptautiskās Olimpiskās komitejas ielūgumu.

dents. Runājot par sportistu gatavību, Vrubļevskis uzsvēra, ka svarīgākais ir, lai latviešu atlēti savā labākajā sportiskajā formā ir tieši uz olimpiādu.

"Mēs strādājam, lai visi labākie Latvijas sportisti izpildītu kvalifikācijas normatīvus un piedalītos Londonas Olimpiskajās spēlēs, un esmu pārliecināts, tieši tā arī būs," turpināja Vrubļevskis. "Sportistu daudzums delegācijā mums nav pašmērķis, taču uz sacensībām dosies visi, kuŗi tām kvalificēsies."

Londonas olimpiskās spēles risināsies 2012. gadā no 27. jūlija līdz 12. augustam.

P. Karlsons